

**അക്ഷരങ്ങളുടെ
ആചാര്യൻ**

അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ

(നവ. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ അവർകളുടെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി സ്മാരക ഗ്രന്ഥം)

കെ. സി. ലോഫ്സൺ എം. എ., എം. എഡ്.

(എഡിറ്റർ-ഇൻ-ചാർജ്ജ്)

ആത്മപോഷിണി പബ്ലിഷേഴ്സ്,

കുന്നംകുളം

വില 50 രൂപ

AKSHARANGALUDE ACHARYAN (MALAYALAM)

(Shashti poorthi Smaraka Grandham - Rev. Fr. Dr. Joseph Cheeran)

Editor-in-charge

K. C. Laughson M.A., M.Ed.

Copy right reserved

Published by : Atmaposhini Publishers, Kunnamkulam,
Akkikkavu, Karikkad P.O., Pin - 680 519. Ph : 04885 - 281231

First Published : June 2005

Price : Rs. 50/-

Copies : 2000

Cover Designed by : Rev. Fr. Sunny Chacko

Type Setting : Anilkumar V. S., Mazhuvanchery

Printed at : U.K.C., Offset Printers, Kunnamkulam

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡിയൻസിന്റെ സ്ഥാപക പ്രസിഡണ്ടും ഇടവക പത്രിക മാസികയുടെ ചീഫ് എഡിറ്ററുമായ പ്രിയപ്പെട്ട ചീരന്മയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 15-5-2005 ഞായറാഴ്ച കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിലുള്ള എം. ജെ. ഡി. സ്കൂളിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവാനാസേയ്യാസ് നഗറിൽ വെച്ച് ആഘോഷിക്കുവാൻ സാധിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ സന്തോഷമുണ്ട്. കാലദേശാ വസ്ഥ പിരമിതികൾ ആഘോഷങ്ങൾക്ക് ഏറെ അതിരുകൾ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നത് നേരു തന്നെ. എന്നാൽ കാലദേശാവസ്ഥയുടെ അതിർവരമ്പുകളില്ലാത്ത ഒരു ലോകത്ത് അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ആഘോഷം നടത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചത് അതുകൊണ്ടാണ്. ആ തീരുമാനം അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ എന്ന ഈ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സ്മാരക ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രകാശനത്തിലൂടെ ആഘോഷപൂർവ്വം നിറവേറ്റുകയാണ്.

സ്ഥലകാലവിയേതമായ ആഘോഷത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിന്ന പലവലിയ മനുഷ്യരും ഈ പുസ്തകത്തിലെ ലേഖകരായി സഭയെയും അണിനിരന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഭിമാനമുണ്ട്. കൈവശമുള്ള വിശദീകരണങ്ങൾ സൂര്യപ്രകാശത്തെ ശാശ്വതമായി പ്രതിരോധിക്കാനാവില്ല എന്ന സത്യം ആർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്? അക്ഷരം അനശ്വരമാണ്. അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യനെ അനശ്വരതയിലേക്ക് ദൈവം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ഞങ്ങളോട് സഹകരിച്ചവരോട് ഞങ്ങൾ ഏറെ കൃതജ്ഞതയുള്ളവരാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയും സഹായസഹകരണങ്ങളും മേലിലും ഉണ്ടാവുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. 2005 ജൂൺമാസത്തെ ഇടവക പത്രിക നിങ്ങളുടെ അനുവാദത്തോടും ആശീർവാദത്തോടും കൂടി അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സ്മാരക ഗ്രന്ഥമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

കുന്നംകുളം
6-6-2005

എ. എസ്. ജോയ്
പ്രസാധകൻ,
ആത്മപോഷിണി പബ്ലിഷേഴ്സ്

കൃതികൾ

- 1) അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ (അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സ്മാരക ഗ്രന്ഥം) 2005
- 2) ജഗദീശ് ചന്ദ്രബോസ് (ജീവചരിത്രം) 1980
- 3) ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെ സപ്ത ലേഖനങ്ങൾ (വിവർത്തനം) 1990
- 4) സഭാജ്യോതിസ് - (ജനറൽ എഡിറ്റർ) (ലേഖനങ്ങൾ) 1991
- 5) മാർ ദിവാനാസേയ്യാസ് പ്രഥമൻ (ജീവചരിത്രം) 1992
- 6) ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (സഭാചരിത്രം) 1993
- 7) മലങ്കര സഭയും കേരള സംസ്കാരവും (പഠനം) 1994
- 8) മലങ്കരയുടെ പ്രവാചകൻ (ജീവചരിത്രം) 1998
- 9) സഭയിലെ പ്രതിസന്ധികൾ - പഠനം (ലേഖനങ്ങൾ) 1999
- 10) ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന ബൈബിൾ (പ്രസാധനം, പഠനം) 2000
- 11) വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവാനാസേയ്യാസ് (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ) (ജീവചരിത്രം) 2001
- 12) ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ) 2002
- 13) ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ - യാത്രാവിവരണം (പഠനം) 2003
- 14) ബൈബിൾ ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ (ഗവേഷണപ്രബന്ധം) 2004
- 15) കുന്നംകുളം ; ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (ചരിത്രം) (അച്ചടിയിൽ)
- 16) ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിപ്പാട്ടുകൾ (പഠനം) (അച്ചടിയിൽ)
- 17) മലങ്കര സഭാ ചരിത്രത്തിലെ പടിയോലകൾ (പഠനം) (അച്ചടിയിൽ)
- 18) സഭാ ദർശൻ (സഭാ ചരിത്രവീഡിയോ കാസറ്റ്) 1995
- 19) പ്രതിവാചനകൾ 2005
- 20) മഹാത്മാവായ കർമ്മയോഗി (ചരിത്രം) (സംശോധനം, വ്യാഖ്യാനം) 2005
- 21) മലങ്കരയുടെ മഹാനായ മാർ ദിവാനാസേയ്യാസ് (ജീവചരിത്രം) 2004
- 22) പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ (അച്ചടിയിൽ)
- 23) എക്കാൻ (സാധാരണ പെരുന്നാളുകൾ, ഞായറാഴ്ചകൾ) CDs & Cassets Part.I 2005
- 24) എക്കാൻ കുദാശ ക്രമങ്ങൾ CDs & Cassets Part.II
- 25) എക്കാൻ ആണ്ടുതക്സാ CDs & Cassets Part.III
- 26) എക്കാൻ കന്തീലാ, കഹനൈത്താ CDs & Cassets Part.IV
- 27) എക്കാൻ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനാരോഹണം CDs & Cassets Part.V
- 28) എക്കാൻ കശ്ശീശാപട്ടം CDs & Cassets Part.VI

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം - കെ. സി. ലോഹ്സൺ

1

ആചാര്യൻ (ഭാഗം - I)

1. ആശംസ - H.G.യുഹാനോൻ മാർ മിലിത്തോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത 5
2. ആശംസ - H.G.സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത 7
3. ചീരന്മനോക് (കവിത) - എസ്. വി. സൈമൺ 8
4. അക്ഷരോപാസനയിലൂടെ അനുഭവത്തിലേക്ക്
- വെരി. റവ. കെ. സി. ജോസഫ് കോറപ്പിസ്കോപ്പ 13
5. പ്രതിഭാധനനും സത്യാന്വേഷിയുമായ ആചാര്യൻ
- പ്രൊഫ. ഡോ. സി. സി. ഏബ്രഹാം 25
6. മലിന്ദോനോ ദീപ്തി (എന്റെ ഗുരുനാഥൻ) - ഡി. സ്റ്റീബ്ബ ജോർജ്ജ് 28
7. അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ - ഫാ. സണ്ണി ചാക്കോ 32
8. ദൈവനടത്തിപ്പിന്റെ അറുപത് വർഷങ്ങൾ
- മേഴ്സി ജോർജ്ജ് & പ്രസാദ് ചീരൻ 35
9. റവ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ ഒരു പ്രസ്ഥാനം - ഡോ. എ. വി. തമ്പി 39
10. ചിന്തയുടെ ദിശാബോധം - സി. ആദർശ് 43

അക്ഷരങ്ങൾ (ഭാഗം - II)

11. മലങ്കര സഭയും കേരള സംസ്കാരവും
- H.G.പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത 46
12. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ - ഡോ. കെ. എം. തരകൻ 49
13. മഹാനായ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് - ഫാ.ഡോ.ജോർജ്ജ് പുലിക്കോട്ടിൽ 53
14. ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരനും പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളും
- ഡോ. ഫാ. കെ. ടി. മാത്യുസ് 60
15. ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തെപ്പറ്റി - ഡോ. സാവുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി 70
16. മലയാള നവീനകഥയിലെ ബൈബിൾ സാധനം - ഡോ. എം. എം. ബഷീർ 71
17. ബൈബിൾ ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ അന്യൂനമായ ഗവേഷണപ്രബന്ധം
- ഡോ. കുശലകുമാരി 73
18. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ സഭാചരിത്രഗവേഷണ നഭസ്സിലെ ശുക്രനക്ഷത്രം
- അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ 75
19. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും
- ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം 82
20. മംഗളോപഹാരം 92
21. ഷഷ്ഠിപൂർത്തി - ഒരു അവലോകനം
- പ്രൊഫ. സി. സി. ഇട്ടുപ്പി 95

പ്രസംഗവേദിയിൽ

സെമിനാർ-പ്രബന്ധാവതരണം
(കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി)

സെമിനാർ-പ്രബന്ധാവതരണം
(ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ അസ്സലുമായി, കുന്നംകുളം)

പൗരോഹിത്യ രജതജൂബിലി
(കോട്ടോൽ) മറുപടി പ്രസംഗം

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്
പഠനകേന്ദ്രം
ഉദ്ഘാടന വേദി

ആമുഖം

കെ. സി. ലോഫ്സൺ

കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡിയൻസിന്റെ പ്രസിഡണ്ടും ഇടവകപത്രിക ചീഫ് എഡിറ്ററുമായ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി ആരും അറിയാതെ കടന്നുപോകരുത് എന്ന് ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡിയൻസിന്റെയും ഇടവകപത്രിക മാസികയുടെയും പ്രവർത്തർ ചിന്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഇടവക പത്രിക വാർഷികത്തോടൊപ്പം ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി കൊണ്ടാടുവാനും ഒരു ഷഷ്ഠിപൂർത്തി പുരസ്കാര ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുവാനും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ സ്നേഹസ്വരൂപനായ സർവ്വേശ്വരനെ സ്മരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യാപകൻ (പലപ്പോഴും റിസോഴ്സ് പേഴ്സൺ), പ്രഭാഷകൻ, സംഘാടകൻ, ഗവേഷകൻ, ചരിത്രാഖ്യാതാവ്, എഴുത്തുകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തമായ രീതിയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആദരണീയനായ ഈ ഗുരുവരുന്റെ ബഹുമുഖ കഴിവുകളെ വിവിധ കോണുകളിൽ നിന്ന് നോക്കിക്കണ്ട് വിശദമായ പഠനങ്ങളിലൂടെ അനുവാചകരെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ സമുച്ഛയമാണീ ഗ്രന്ഥം. ധ്രുവ നക്ഷത്രത്തെ വ്യക്തമായി കാണുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ടെലസ്കോപ്പ് ആയി മാറുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു കഴിഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന വർ ധന്യരായി.

നാൽപ്പത് വർഷങ്ങൾ മിസ്രയീം രാജകൊട്ടാരത്തിൽ ജീവിച്ചു വന്ന മോശെയെ സ്വന്തം ജനം (യിസ്രായേൽ) എതിർത്തപ്പോൾ (പുറപ്പാട് 2:15) രാജകീയ സുഖങ്ങൾ ത്യജിച്ച് അറിയപ്പെടാത്തവനായി മിദ്യാനിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആ കാലഘട്ടം യിസ്രായേലുരുടെ വിമോചനയായ മോശെയുടെ ഒരുക്കകാലം ആക്കിയതുപോലെ തുയോബോ കഴിഞ്ഞ് അറുപതിന്റെ നിറവിൽ അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ കൂടുതൽ പ്രശോഭിതനാകാൻ സർവ്വശക്തൻ കൃപനൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അർപ്പണ ബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് പ്രായമോ, രോഗമോ ഒന്നും പ്രതിബന്ധമല്ല എന്ന് ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. ലോകത്തിന് വിലപ്പെട്ട സംഭാവന നൽകുവാൻ പല മഹാത്മാക്കൾക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പ്രായാധിക്യത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് ലോകചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. 20 വാല്യങ്ങളുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് നിയമം പരിഷ്കരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ജോലി ഹാൻസ്ബർഗ് പ്രഭു ആരംഭിച്ചത് 90-ാമത്തെ വയസ്സിലായിരുന്നു പോലും! FAUST എന്ന കൃതി ഗമേ രചിച്ചത് 82-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ്. ഗലീലിയോയുടെ ഏറ്റവും വലിയ കണ്ടുപിടുത്തം 72-ാമത്തെ വയസ്സിലായിരുന്നു. സോഫോക്ലീസ് ഈഡിപ്പസ് എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത് 90-ാം വയസ്സിലായിരുന്നു. തിതിയൻ എന്ന വിശ്വകലാകാരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില മാസ്റ്റർപീസുകൾ രചിച്ചത് 85-ാമത്തെ വയസ്സിലായിരുന്നു. “Age is a matter of the mind. If you don’t mind, it doesn’t matter”.

അഭിവന്ദ്യ യുഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശിഷ്യനായി നിഷ്ഠയോടെ സഭാജീവിതം ആസ്വദിച്ച ബഹു. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചനിൽ അനേകർ ഒരു നല്ല ഗുരുവെ ദർശിക്കുന്നുണ്ട്. കശ്ശീശായി പട്ടം കെട്ടിയതിന്റെ ശേഷം അധികനാൾ കഴിയുംമുമ്പേ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത കാർമ്മി

കെ. സി. ലോഫ്സൺ

കനായി നടന്ന പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രാധാന്യം സഹായിയായിരുന്ന യുവ വൈദികനെ ഓർമ്മയിൽ നിന്നും മാറ്റുവാൻ സാധ്യമല്ല. കൃത്യമായും ചിട്ടയായും നടന്ന പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷ ഒരു അനുഭവം തന്നെയായിരുന്നു.

ചേലക്കര ജില്ലയുടെ സണ്ടെസ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടറായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കാലയളവിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചനെ അടുത്തറിയുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. ഭദ്രാസന അദ്ധ്യാപക ക്യാമ്പ് പതിവുപോലെ നടത്തുന്നതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തത വേണമെന്ന ചിന്തയോടെ അന്നത്തെ ഭദ്രാസന സണ്ടെസ്കൂൾ ഡയറക്ടർ ബഹുമാപ്പെട്ട ശ്രീ. സി. വി. ഉല്ലാസ് മാസ്റ്ററോടുകൂടി ബഹു. അച്ചന്റെ വസതിയിൽ നടത്തിയ ദീർഘമായ ചർച്ച ഇന്നും അവിസ്മരണീയമായ ഒരു ഓർമ്മയായി അവശേഷിക്കുന്നു.

1991 ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ 175-ാം ചരമവാർഷികാഘോഷം നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ കലാമത്സരങ്ങളും സെമിനാറുകളും വേണമെന്ന് സണ്ടെസ്കൂൾ ഭദ്രാസന എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ധൈര്യം ലഭിച്ചത് ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്റെ പ്രവർത്തനശേഷിയിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടായിരുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്റെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടികളുടെ മേന്മ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത് 1991 ലെ പ്രബന്ധങ്ങളുടെ സമാഹാരത്തോടെയായിരുന്നു. (സഭാജ്യോതിസ്സ്) 1993 ൽ ഞാൻ മെയിൻ റോഡ് സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് സോവനീറിന്റെ ചുമതലയേറ്റപ്പോൾ പഴഞ്ഞി സണ്ടെസ്കൂൾ ശതാബ്ദി സോവനീർ കാണുവാനും ചീരൻ ജോസഫ് ശെമ്മാശൻ എഡിറ്ററായി പ്രവർത്തിച്ച വിധവും കൊരട്ടി സിയോൻ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങിയിരുന്ന മാസികയുടെ എഡിറ്ററായും ശെമ്മാശനായിരിക്കെ പ്രവർത്തിച്ച വിവരവും അറിയാൻ ഇടയായി. സോവനീറിലേക്ക് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ എനിക്കു തന്ന പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് എന്ന സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള തർജ്ജിമ വായിച്ച് എറെ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുവാനും അവസരമുണ്ടായി. കുന്നംകുളം നഗരസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥപ്രസിദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ച് മീറ്റിംഗ് നടന്നപ്പോൾ കുന്നംകുളം ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചീഫ് എഡിറ്റർ ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചനാകണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ എനിക്ക് ധൈര്യം ലഭിച്ചത് ചീരൻ അച്ചന്റെ ചരിത്ര അവഗാഹവും ഗവേഷണ ശൈലിയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ പരിമിതമായ അറിവുമാണ്.

പിന്നീട് എക്കാറ ക്ലാസ്സിലെ എളിയ ശിഷ്യനായി തീരാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതും മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവമായിരുന്നു.

“പുസ്തകം മൂന്ന് പകർത്തിടീൽ

‘മുഹൂർത്തം’ ‘മുത്ര’മായിടും”

എന്ന് എക്കാറയിലെ ഒരു നിറം ചിലർ ഭേദഗതികളോടെ ചൊല്ലുന്നതായി പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതും ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.

വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇടവകപത്രികയുടെ സണ്ടെസ്കൂൾ പംക്തി എഴുതുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിനുള്ള പ്രാപ്തിയില്ല എന്ന കാരണത്താൽ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതും നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ എഴുതിയതും ആദ്യത്തെ മാസികയ്ക്കുള്ള മാറ്റർ

ആമുഖം - കെ. സി. ലോഫ്സൺ

വായിച്ചു നോക്കി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് പറഞ്ഞ വാക്കുകളും ഇന്നും മറന്നുപോയിട്ടില്ല. അല്പമെങ്കിലും സാധ്യതയുള്ളവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്റെ കഴിവ് സ്തുത്യർഹമാണെന്ന് പറയാതിരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.

രാത്രികളെ ദിനങ്ങളാക്കിയും തീവണ്ടിയാത്രാവേളകളെ പഠനസമയമായി ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥിയെ അടുത്തറിയുമ്പോൾ സമയം ഉണ്ടാകില്ല എന്നും സമയം ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ചീരനച്ചന്റെ വാക്കുകൾ പലപ്പോഴും എന്നെ ചിന്തിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും കുറവ് വശങ്ങൾ ഉള്ളതായി അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അത് കൃത്യമായും വൃത്തിയായും പറഞ്ഞുതരുവാനുള്ള ഈ ഗുരുവരുന്റെ കഴിവ് ശ്ലാഘനീയമാണ്. സഭാജീവിതത്തിൽ വേണ്ടത്ര തീവ്രതയില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ആ മഹാമനസ്സ് വേദനിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എതിർക്കുന്നതിനു പകരം പലപ്പോഴും തോറ്റുകൊടുക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗ്ഗം ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹം ശരി എന്ന് തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ത്യാഗത്തിനു മുതിരുവാൻ മടിക്കാണിക്കാറില്ല. തെറ്റിനെ തുറന്ന് വിമർശിക്കുന്ന ശൈലിമൂലം പലപ്പോഴും ശത്രുക്കൾ പെരുകാറുണ്ട്.

അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡോ. ചീരനച്ചന്റെ ബഹുമുഖങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഷഷ്ഠിപൂർത്തി ആഘോഷിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗുരുവരുന് ആശംസകൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ലേഖനങ്ങൾ തന്നും ഇത് ഭംഗിയായി മുദ്രണം ചെയ്തുതന്നും കവർ ഡിസൈൻ ചെയ്തതന്നെ ഏവരോടുമുള്ള കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിർത്തട്ടെ.

ക്രിസ്തുവിൽ എളിയ പ്രവർത്തകൻ
കെ. സി. ലോഫ്സൺ
(എഡിറ്റർ ഇൻ ചാർജ്, ഇടവകപത്രിക)

പ. ഔഗേൻ I കാലുകഴുകൽ -1969
(ഇടത്തേ അറ്റം)

അർക്കദിയാക്കോൻ (പട്ടംകൊട)

വി. കുർബ്ബാന പടിഞ്ഞാറോട്ട്
അർക്കദിയാക്കോൻ
എഴുന്നള്ളിക്കുന്നു.

വിവാഹ
കുദാശയിൽ

അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ

**MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH
DIOCESE OF THRISSUR**

“GEDSEEMON” MANNUTHY THRISSUR KERALA INDIA - 680 651
Ph. (0487)2371039 Fax. E91(487)237148
E-mail : militos@vsnl.com
June 3,2005.

എത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന “ഇടവക പത്രിക”യുടെ പ്രവർത്തകർക്ക് ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൃപയും സമാധാനവും

പ്രിയരേ

നിങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന മാസിക ഞാൻ മുടങ്ങാതെ വായിക്കുന്നുണ്ട്. ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസപരവും, സഭാ ചരിത്രപരവും ആയ ധാരാളം വിഷയങ്ങൾ വിദഗ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മാസിക സഭാ പ്രസിദ്ധീകരണ രംഗത്ത് അത്യുജ്വലമായ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു.

അടുത്ത ലക്കം മാസിക ബഹു.ജോസഫ് ചീരൻ അച്ചന്റെ ഷഷ്ഠ്യബ്ദപൂർത്തി വിശേഷാൽ പതിപ്പായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. ബ.ചീരനച്ചൻ ഇപ്പോൾ തൃശൂർ മെത്രാസനത്തിലെ ഇടവകകളിൽ സ്തുത്യർഹമായ സേവനം നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നത് ഇത്തരുന്നത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സുറിയാനി പൈതൃകത്തോടും അതേ സമയം തന്നെ തദ്ദേശീയതയോടും അതിന്റെ പ്രത്യേകതകളോടും ആദരവും താല്പര്യവുമുള്ള ബ.അച്ചൻ ഇക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഏറെ ജ്ഞാനവും അവഗാഹവും നേടുവാൻ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാള ഭാഷാ സാഹിത്യത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയിട്ടുള്ള ബ.അച്ചൻ പക്ഷേ സഭാ ചരിത്രത്തിലും, സുറിയാനി ഭാഷയിലും ഗീതാലാപന രീതിയിലും സ്വപരിശ്രമം കൊണ്ട് അഗാധമായ അറിവ് ആർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദഗതികളെ എതിർക്കുന്നവർക്കുപോലും അദ്ദേഹത്തെ അവഗണിക്കാൻ പുറത്തുവെക്കുന്ന വ്യക്തമായും, കാര്യകാരണ സഹിതവും തെളിവുകളുടെ പിൻബലത്തോടെയും വിഷയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും വിധത്തിൽ ഉള്ള അവഗാഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. എന്നാൽ എന്റെ അനുഭവത്തിൽ മറിച്ചുള്ള വാദങ്ങൾ കാര്യകാരണസഹിതം അവതരിപ്പിച്ചാൽ തന്റെ നിലപാടുകളെ തിരുത്തുവാൻ ഒരുക്കമുള്ളയാളാണ് അദ്ദേഹം. അവിടെയാണ് ബ.അച്ചൻ ശരിക്കും ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാകുന്നത്. മുൻധാരണകളുടെ അടിമത്വത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നവരെ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ ഇത് തീർച്ചയായും ഒരു സവിശേഷതയാണ്. തൃശൂർ മെത്രാസനത്തിലെ ബ.അച്ചന്റെ ചുമതലയിലിരിക്കുന്ന ഇടവകകളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചും ഇടപെടലിനെക്കുറിച്ചും വളരെ നല്ല അഭിപ്രായമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷാകാര്യത്തിലുള്ള ശുഷ്കാന്തിയും സഭയുടെ ചട്ടങ്ങളോടും നടപടിക്രമങ്ങളോടുമുള്ള ബഹുമാനവും അവ എത്രയും കൃത്യമായും ചിട്ടയായും നടക്കണം എന്നുള്ള താല്പര്യവും അവർ എടുത്തു പറയുന്നു.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ബ. ചീരനച്ചന്റെ അറുപതാം ജന്മദിനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആശംസകൾ നേരാൻ എനിക്ക് അത്യധികമായ സന്തോഷമുണ്ട്. കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻസ്റ്റഡി സെന്റർ സംഘടിപ്പിച്ച അനുമോദനയോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച് സംസാരിക്കാൻ എനിക്ക് അവസരമുണ്ടായി. ഒരിക്കൽക്കൂടെ ബ.ചീരനച്ചൻ അറുപതിന്റെ ആശംസകളും ആരോഗ്യകരമായ ദീർഘായുസിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയും.

“ഇടവക പത്രിക” മാസികക്കും അതിന്റെ പ്രവർത്തകർക്കും വായനക്കാർക്കും എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ ആശംസകൾ അറിയിക്കാനും ഈ സന്ദർഭം വിനിയോഗിക്കുന്നു.

സ്നേഹപൂർവ്വം

യുഹാനോൻ മോർ മിലീത്തോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

ദൈവകൃപയാൽ

കൊച്ചി മെത്രാസന ഇടവകയുടെ സഖരിയ മാർ അന്തോണിയോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും

നമുക്കത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ചീരൻ ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് വാഴ്വ്. പ്രിയനേ,
ക്ഷേമമെന്ന് കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു വലിയ കാലയളവ് പിന്നിട്ട് അച്ചൻ ഇപ്പോൾ ഷഷ്ഠ്യബ്ദിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ! പ്രായത്തെയോ ശാരീരികമായ ക്ഷേമത്തെയോ ഗണിക്കാതെ ശരീരവും മനസ്സും സഭാപ്രവർത്തനത്തിനായി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ച അച്ചന്റെ തൂലിക, സ്വാന്യഭവങ്ങളെ സഭാ സ്നേഹികൾക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതിൽ നാം അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു. പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകനായ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ, എം.ഡി.സെമിനാരി സ്ഥാപകനായ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ ആദിയായ പ.പിതാക്കന്മാർ പാശ്ചാത്യ മിഷണറിമാരുടെ വിലങ്ങുകളിൽ നിന്നും പ.സഭയെ എപ്രകാരം രക്ഷിച്ചുവെന്നും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ അച്ചന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണ്. അതോടൊപ്പം ശരിയെന്ന് തോന്നുന്ന സ്വാഭാപ്രായങ്ങൾ എതിർപ്പുകളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് തെളി വുകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശദീകരിക്കുവാനുള്ള അച്ചന്റെ പാടവം അഭിനന്ദനീയവുമാണ്.

അച്ചന് ഷഷ്ഠ്യബ്ദിയുടെ എല്ലാ ആശംസകളും നാം നേരുന്നു. അതോടൊപ്പം അച്ചന്റെ ശിഷ്ടായുസ്സിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ദൈവകൃപ ധാരാളമായി ലഭിക്കുമാറാകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടുതൽ ആരോഗ്യവും ആർജ്ജവവും ഉള്ള ഒരു ഭാവിജീവിതം ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് ചുരുക്കുന്നു. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

2005 ജൂൺ 2-ാം തീയതി

കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന്

സഖരിയ മാർ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

ചീരന്മനോട്

-സ്രാവികൽ സൈമൺ

അറുപതിൻ പടികടന്നു ചെന്നവൻ

അറിവ് തേടുന്ന പരമവൈദികൻ

അറിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിടുന്നവൻ

ഉറഞ്ഞുതുളളുന്നോൻ അനീതി മാറ്റുവാൻ

ചരിത്ര പണ്ഡിതൻ ഗവേഷകപ്രിയൻ

അരിച്ചെടുക്കുന്നു സഭയിൽ സത്യങ്ങൾ

പ്രവര പണ്ഡിതൻ സഭയ്ക്ക് മാണിക്യം

പ്രണാമമർഹിക്കും പ്രഗത്ഭ നായകൻ

ഗുരുവിനെത്തേടിവരുന്നു ശിഷ്യന്മാർ

വരമരുളുക നിറഞ്ഞ തുഷ്ടിയാൽ

പഠിച്ചെടുത്തു നീ പലതുമങ്ങിനെ

ശരിച്ചിടാതൊട്ടും വിനയപൂർണ്ണനായ്

മലങ്കരയ്ക്കൊരു പവിഴ പുഷ്പമായ്

അലങ്കരിക്കട്ടെയവിടുത്തെ ഞങ്ങൾ

കുതിച്ചു കേറുക തളർന്നിടാതെ നീ

പതിച്ചു വാങ്ങുക പുതിയ പീഠങ്ങൾ

അരുളുന്നു ഞങ്ങൾ സമുച്ചയങ്ങളായ്

അനവധി ദീർഘ സമസ്ത ജീവിതം

കരുണയേകട്ടെ യഹോവയാം ദൈവം

തരുണമാം ശോഭ നിറഞ്ഞ നാളുകൾ

തുടർന്നു നൽകട്ടെ പുതിയ പാതകൾ

തുടങ്ങി വെയ്ക്കുക നവസരണികൾ

ഭാഗം - I ആചാര്യൻ

റവ. ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ തൃശൂർ ഭദ്രാസനത്തിലെ വാഴാനി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കാതോലിക്കേറ്റ് സെന്ററിലും ആലയ്ക്കൽ കുളമ്പ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിലും സഹപട്ടക്കാരനായി സേവനം ചെയ്യുന്ന ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ 2005ൽ അറുപത് വയസ്സ് പൂർത്തിയാക്കുന്നു. അധ്യാപകൻ, പ്രഭാഷകൻ, ഗവേഷകൻ, ഗ്രന്ഥകാരൻ, സംഘാടകൻ എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ പ്രശസ്തനായ ഇദ്ദേഹം അവിഭക്ത കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിൽ പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് വലിയ പള്ളി ഇടവകയിൽ 1945 ചിങ്ങം 1ന് ജനിച്ചു. പഴഞ്ഞി വലിയ പള്ളിയിൽ ആയുഷ്കാല വികാരിയായിരുന്ന റവ.ഫാ.ഗീവർഗീസ് ചീരന്റെ പുത്രൻ മാത്തപ്പൻ പിതാവും ചേലക്കര ചെറുവത്തൂർ ഇട്ടുപ്പിന്റെ മകൾ കുഞ്ഞാത്തിരി മാതാവും ആയിരുന്നു. പഴഞ്ഞി, പുതുനഗരം, കോങ്ങാട്, കുന്നംകുളം എന്നിവിടങ്ങളിലെ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും തൃശൂർ കേരളവർമ്മ കോളേജിലെ പ്രിയൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ശേഷം പട്ടാമ്പി സംസ്കൃതകോളേജിൽ നിന്ന് അവിഭക്ത കേരളസർവ്വകലാശാലയുടെ ഒന്നാംറാങ്കോടുകൂടി വിദ്വാൻ ബിരുദം നേടി. അധ്യാപക പരിശീലനത്തിന് ശേഷം പെരിന്തൽമണ്ണ, ഫറോക്ക് കോളേജ്, തൃശൂർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ അധ്യാപകനായും സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എജ്യൂക്കേഷന്റെ റിസോഴ്സ് പേഴ്സണലായും പ്രവർത്തിച്ചു. നിരവധി റേഡിയോ ക്ലാസ്സുകളും റേഡിയോ പ്രഭാഷണങ്ങളും നടത്തി. പ്രൈവറ്റായി ബിരുദവും ബിരുദാനന്തബിരുദവും നേടി. ക്രമേണ ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ പ്രൊഫസർ ആയി. അവിടെ വെച്ച് മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയിൽ നിന്ന് മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഗവേഷണബിരുദം നേടി. ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം - അതായിരുന്നു ഗവേഷണവിഷയം. ഇപ്പോൾ റിസർച്ച് ഗൈഡായും പോസ്റ്റ് ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥിയായും പഠനങ്ങൾ തുടരുന്നു.

1968ൽ ആദ്യപട്ടവും 1972ൽ കശ്ശിശാപട്ടവും ദിവംഗതനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു മുഖ്യവൈദിക ഗുരു. തൃശൂർ -കുന്നംകുളം - കൊച്ചി ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ തൃശൂർ, ചെമ്പുക്കാവ്, നെഹ്രുനഗർ, കരിപ്പക്കുന്ന്, കൊരട്ടി, ചവറാമ്പാടം, മണലിത്തറ, പറമ്പായി, അക്കിക്കാവ്, പെരുന്തുരുത്തി, മങ്ങാട്, കോട്ടോൽ, ചൊവ്വന്നൂർ, കോട്ടപ്പടി തുടങ്ങി വിവിധ ഇടവകകളിൽ വികാരിയായും സഹവികാരിയായും പ്രവർത്തിച്ചു.

അവിഭക്ത കൊച്ചിയിലെ യുവജനപ്രസ്ഥാനം ഭദ്രാസന സിക്രട്ടറി, വൈദികസിക്രട്ടറി, കൗൺസിലംഗം എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. കൊച്ചിയിലെ ആദ്യകാല ഗവൺമെന്റു കമ്മീഷന്റെ ജനറൽ കൺവീനറും സീയോൻ സന്ദേശം മാസികയുടെ മുഖ്യപത്രാധിപരും ആയിരുന്നു. പഴഞ്ഞി (ശതാബ്ദി) സണ്ടെസ്കൂൾ സുവനീർ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നവതി സ്മരണിക, ചൊവ്വന്നൂർ ഡയറക്ടറി എന്നിവയുടെ മുഖ്യപത്രാധിപർ ആയിരുന്നു. മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പഠന കേന്ദ്രം, എറണാകുളം ചരിത്ര സമിതി എന്നിവയുടെ സ്ഥാപകാധ്യക്ഷനും കുന്നംകുളം ചരിത്രസമിതി, സി.എം.എസ്സ്. ഹൈസ്കൂൾ റിട്ട. അധ്യാപക ഫോറം ഇവയുടെ സ്ഥാപക സിക്രട്ടറിയുമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഇപ്പോൾ കുന്നംകുളം സ്റ്റഡി സെന്ററിന്റെ ചെയർമാനും ഇടവക പത്രിക മാസികയുടെ ചീഫ് എഡിറ്ററും ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

വിപുലമായ ശിഷ്യവൃന്ദത്തിന്റെ ഗുരുവായ ഇദ്ദേഹം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രം, ആരാധന, ഭരണം, സംസ്കാരം എന്നിവ വിഷയമാക്കി ഇരുന്നൂറോളം ഗവേഷണ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ), സെമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങൾ, ജഗദീശ് ചന്ദ്രബോസ്, ഇഗ്നാത്യോസിന്റെ സപ്തലേഖനങ്ങൾ, ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, മലങ്കരസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും, മാർ സേവേറിയോസ്, സഭയിലെ പ്രതിസന്ധികൾ, പ്രാചീന മലയാളം ബൈബിൾ, ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ, ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ- ചരിത്രവും സംസ്കാരവും, ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്(പരമല സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ), വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മഹാത്മാ കർമ്മയോഗി, കുന്നംകുളം: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും, ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിപ്പാട്ടുകൾ, മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ പടിയോലകൾ എന്നിങ്ങനെ ഒന്നര ഡസനിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങളും മൂന്ന് മണിക്കൂർ ദൈർഘ്യമുള്ള ഒരു സഭാചരിത്രവീഡിയോ കാസറ്റും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാള കവിതയും ബൈബിളും എന്ന പേരിൽ ഗവേഷണ പ്രബന്ധം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഷഷ്ഠിപൂർത്തിയുടെ ഭാഗമായി ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരുപ്രസംഗസമാഹാരവും (ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ പ്രതിവാരചിന്തകൾ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്) തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രബന്ധങ്ങളുടെ ഏതാനും സമാഹാരങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വീരോലിപ്പാടം സ്കൂൾ ഫെഡ്റേഷൻസ്റ്റാഡിയം റിട്ടയർ ചെയ്ത കെ.വി.ഏലിയാമ്മയാണ് പത്നി. ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ അധ്യാപിക മേഴ്സി മകളും കഴക്കൂട്ടം സൈനികസ്കൂൾ അധ്യാപകൻ ഡോ.പി.ഐ.ജോർജ്ജ് ജാമാതാവും ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ വിഭാഗം അധ്യാപകൻ പ്രസാദ് ജെ.സി. മകനും ദീപാപ്രസാദ് സ്മൃഷയുമാണ്.

ഇപ്പോൾ വടക്കാഞ്ചേരിക്കടുത്തു തെക്കുംകരയിൽ വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭാചരിത്ര ഗവേഷണത്തിന് യൂണൈറ്റഡ് ബോർഡ് ഓഫ് ക്രിസ്ത്യൻ ഹയർ എജ്യൂക്കേഷൻ ഇൻ ഏഷ്യാ എന്ന സംഘടനയുടെ സ്കോളർഷിപ്പ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭാവിജ്ഞാനകോശം, കൊച്ചി ഭദ്രാസന ഡയറക്ടറി എന്നിവകളിൽ പ്രമുഖ ലേഖകനായി പ്രവർത്തിച്ച ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരന്റെ ലഘുജീവചരിത്രം കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും ഹു ഊസ് ഹു ഓഫ് ഇന്ത്യൻ റെറ്റേഴ്സ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള റഫറൻസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. 1972 മുതൽ 1990 പതിനെട്ടു കൊല്ലം യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അർക്കദിയാക്കോൻ ആയി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശതാബ്ദി പ്രമാണിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് സ്റ്റഡി ബൈബിൾ പ്രോജക്ടിന്റെ ഭാഗമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന സത്യവേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഷാ വിദഗ്ദ്ധ സമിതിയംഗമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ബഹു. ചീരനച്ചന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സറ്റഡിസെന്ററിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 2005 മെയ്മാസം 15 ന് ഞായറാഴ്ച വിവിധ പരിപാടികളോടെ ആഘോഷിക്കുന്നു. പരിപാടികളുടെ ഭാഗമായി ഷഷ്ഠിപൂർത്തി സ്മാരകഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും സഭാചരിത്രസെമിനാർ സംഘടിപ്പിക്കാനും തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാര്യനിർവഹണത്തിന് വേണ്ടി ഫാ.ഡോ.ജോർജ്ജ് പുലിക്കോട്ടിൽ ചെയർമാൻ ആയും പ്രൊഫ. സി.സി.ഇട്ടുപ്പ്, കെ.സി. ലോഫ്സൺ എന്നിവർ കൺവീനർമാരായും എ.എസ്.ജോയ് സെക്രട്ടറിയായും ഒരു കമ്മിറ്റി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

അക്ഷരോപാസനയിലൂടെ അനശ്വരതയിലേക്ക്

(സഭാചരിത്രഗവേഷണത്തിന്റെ അക്ഷയഖനി)

വെരി. റവ. കെ. സി. ജോസഫ്, കോറൈപ്പിസ്കോപ്പ

(സ്ഥലം പുരുഷന്റെ ഇടവക വികാരി, ഗുരു, മാർഗ്ഗദർശി എന്നിങ്ങനെ അടുത്തിടപഴകിയ ആളാണ് ലേഖകൻ, മൃഗമല്ലാത്ത പെരുമാറ്റംകൊണ്ടും സഭാചരിത്രവിഷയങ്ങളിലുള്ള താല്പര്യങ്ങൾകൊണ്ടും അനന്യചുംബിതമായ ആശയങ്ങളും ചിന്തകളുംകൊണ്ട് വേറിട്ട വ്യക്തിത്വം എന്ന നിലയിലും സ്ഥലപുരുഷനെ പലപ്പോഴും ആവേശംകൊള്ളിച്ച ആളാണ് ലേഖകൻ - പത്രാധിപർ)

അറുപത് വയസ്സിന്റെ നിറവിൽ ബഹു. ചീരന്മാർ എത്തിനിൽക്കുന്നു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപകാദ്ധ്യക്ഷനായ കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡിയന്ററിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗമായ ആത്മപോഷിണി ഒരു സ്മാരക ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്ന അറിവ് സന്തോഷം തരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മുൻ തലമുറയിൽ പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിലെ മുപ്പത്തൊമ്പതാം ദിവ്യശ്രീ ചീരൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരുടെ പ്രിയ പത്രനെ കുട്ടിക്കാലം മുതലേ അറിയാം. സണ്ടെസ്കുളിൽ എല്ലാ ക്ലാസ്സുകളിലും ഒന്നാം സമ്മാനം വാങ്ങുന്ന ആ ബാലനെ അന്നേ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പതിനൊന്നാം വയസ്സുമുതൽ വി. മദ്ബഹായിലെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമുതൽ ആ ഇഷ്ടം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കുവാനും നിർവ്വഹിക്കുവാനുമുള്ള ശുഷ്കാന്തി, കൃത്യനിഷ്ഠ, പള്ളി ശുശ്രൂഷകളിൽ മുൻകൈ എടുക്കുവാൻ ഉത്സാഹം, ലൈബ്രറി പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള ആർത്തി (അക്കാലത്ത് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട ലൈബ്രറി ഉണ്ടായിരുന്നു) ഇവയെല്ലാം. ജോസിൽ - അതായിരുന്നു പേര് - അന്നേ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പഴയ ചീരന്മാരുടെ പൈതൃകം ഈ കുട്ടിയിൽ വാസനാരുപേണ പ്രകടമാവുന്നതിൽ സന്തോഷം തോന്നി.

പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണമായ ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിലാണ് ജോസ് വളർന്നത്. നാലുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ അമ്മ മരിച്ചു. അടുത്തകൊല്ലം പിതാവ് പുനർവിവാഹം ചെയ്തു. അതോടെ വീട്ടിൽ ഐക്യം തകർന്നു. സമാധാനാന്തരീക്ഷം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആദ്യം ചെമ്പുപണിക്കാരനും, പിന്നീട് ചെമ്പ് പാത്രങ്ങൾ പണിയിച്ച് പാലക്കാട്ടേക്കും മറ്റും കയറ്റി അയക്കുന്ന വ്യാപാരിയും ആയിരുന്ന പിതാവ് പണയ വ്യാപാരം, പണക്കുരു വ്യാപാരം, പുകയില ഷാപ്പ് തുടങ്ങി പല വ്യാപാരങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ചുവെങ്കിലും വീട്ടിലെ സങ്കീർണ്ണതകളോ, സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയോ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ അരക്ഷിതാവസ്ഥയിലാണ് ജോസ് ബാല്യം തള്ളിനീക്കിയത്. ഒടുവിൽ എങ്ങിനെയൊക്കെയോ സ്കൂൾ ഫൈനൽ പരീക്ഷയും പ്രീ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷയും പാസ്സായ ജോസ് വൈദികസെമിനാരിയിലേക്ക് പ്രവേശനത്തിന് അപേക്ഷ അയച്ചു. ശുപാർശകളുമായി അപേക്ഷ അയച്ചുകൊള്ളാം എന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ വികാരി അച്ചൻ അപേക്ഷവാങ്ങി. നീണ്ട ഒരു ശുപാർശ കത്തോടുകൂടി അപേക്ഷ അന്ന് കൊച്ചിയുടെ താല്കാലിക ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. (യാദൃച്ഛികമായി ഈ കത്ത് കൊരട്ടി അരമനയിൽ വെച്ച് കണ്ടെടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു). സെമിനാരി പ്രവേശനം കാത്ത് കോളേജ് പ്രവേശനത്തിന് അപേക്ഷിക്കാതിരുന്ന ജോസിന് ഒരു കൊല്ലം

- വെരി. റവ. കെ. സി. ജോസഫ് കോറൈപ്പിസ്കോപ്പ നഷ്ടമായി. അപ്പന്റെ മരണം വീണ്ടും ജീവിതത്തെ കടുത്ത പ്രതിസന്ധിയിലാക്കി. സഹോദരിയുടെ സഹായത്തോടെ പട്ടാമ്പി സംസ്കൃതകോളേജിൽ ചേർന്ന ജോസ് അവിടെനിന്ന് ഒന്നാം റാങ്കോടെ വിദ്വാൻ പരീക്ഷ പാസ്സായി. ഉടനെത്തന്നെ അൻഡ്രിയൻ അധ്യാപകനായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1966 ൽ ആണിത്. അക്കാലം മാർ എന്റെ വന്ധ്യഗുരു കുടിയായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത കൊച്ചി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദികരുടെ ക്ഷാമം പരിഹരിക്കുവാൻ ഏതാനും വൈദികരെ നിയമിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും അനുയോജ്യരായ ആളുകളെ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം വൈദിക യോഗത്തിൽ ആഹ്വാനം ചെയ്തപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ജോസിന്റെ പേര് ഓർമ്മവന്നു. ഇതിനിടയിൽ സുറിയാനി പഠിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ച് ജോസ് എന്നെ സമീപിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്താണ് ജോസിനോടൊപ്പം അഭി. പൗലൂസ് മാർ മിലിത്തിയോസും (അന്ന് പോൾ) പി. സി. ജോൺകുട്ടിയും എനിക്കു ശിഷ്യപ്പെട്ടത്. സുറിയാനി ഭാഷയും രാഗവും പഠിക്കുവാൻ ജോസ് കാണിച്ച അത്യുത്സാഹം എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഏറെക്കാലം പഠനം നടന്നില്ല. ജോസ് പഠനത്തിന് പട്ടാമ്പിയിൽ പോയി. പോൾ തൃശ്ശൂർ സെന്റ് തോമസ് കോളേജിലും പഠനം തുടങ്ങി.

ഏതാനും പേർക്ക് പട്ടം കൊടുക്കുവാൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിവരം അറിയിച്ച മാത്രയിൽ ജോസ് തന്റെ സന്നദ്ധത എന്നെ അറിയിച്ചു. ഞാൻ ഒരു പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന കത്തുമായി ജോസിനെ കൊരട്ടിയിലേക്ക് അയച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്ത ശ്ഹീമ്മാ നമസ്കാരം പഠിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു കത്തുമായി ജോസിനെ കുന്നംകുളം കാക്കശ്ശേരി ജോസഫ് കോറൈപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പക്കലേക്കയച്ചു. രോഗിയായിരുന്ന അച്ചൻ അസൗകര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞെങ്കിലും ജോസിന്റെ അത്യുത്സാഹം കണ്ടപ്പോൾ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചു. ഏഴു യാമങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ദിവസത്തെ വൈവിധ്യമാർന്ന പാട്ടുകൾ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കും. അടുത്ത ദിവസം അതൊക്കെ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കണം. അച്ചൻ ഉന്നയിച്ച ഈ വ്യവസ്ഥ ജോസ് ഒരു വെല്ലുവിളിയായി സ്വീകരിച്ചു. ഒരു ദിവസത്തെ ഏഴ് യാമങ്ങളിൽ ഏതാണ്ട് മുപ്പത് രാഗങ്ങളുണ്ട്. ആറു ദിവസങ്ങൾകൊണ്ട് ജോസ് ശ്ഹീമ്മാ നമസ്കാരം പഠിച്ചത് കാക്കശ്ശേരി അച്ചനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ഇക്കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തി അച്ചൻ ഒരു കത്ത് സേവേറിയോസ് തിരുമേനിക്കയച്ചു. തിരുമേനിയുടെ കത്ത് ലഭിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഞാൻ ജോസിനെയും കൂട്ടി 1968 ജൂലൈയിൽ കൊരട്ടിയിലെത്തി. ആഗസ്റ്റ് 10 ന് കൊരട്ടിയിൽ വെച്ച് ആദ്യപട്ടമേല്ക്കുവാൻ കൊരട്ടിയിലെത്തുവാൻ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. ശെമ്മാശനായ ശേഷം ഒരു വെക്കേഷൻ - രണ്ടു മാസം - ജോസ് കൊരട്ടിയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊപ്പം താമസിച്ചു. ശെമ്മാശന്റെ ഔദ്യോഗിക വിദ്യാഭ്യാസം ഇതോടെ കഴിഞ്ഞു. കണ്ടും കേട്ടും ഗുരുവിനോട് സംശയം ചോദിച്ചും അതിലുമേറെ സാധന ചെയ്തും ശെമ്മാശൻ നേടിയ അറിവുകൾ എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ശുശ്രൂഷകളുടെ ഘട്ടങ്ങൾ, മർമ്മങ്ങൾ, സൂക്ഷ്മമായ വിശദാംശങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഗുരുവിൽ നിന്നും ഗ്രഹിച്ച ശെമ്മാശൻ ഗുരുവിന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അർക്കദിയാക്കോന്റെ സ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിച്ചു. ഏതെങ്കിലും പട്ടംകൊടുത്തോ പള്ളി കുദാശയോ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഗുരു ശിഷ്യനെ അറിയിക്കും, ശിഷ്യൻ ആ നിയോഗം ശിരസ്സാ വഹിച്ച് ഗുരു ആവശ്യപ്പെടുന്ന ശുശ്രൂഷകളിൽ അർക്കദിയാക്കോന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കും.

അക്ഷരോപാസനയിലൂടെ അനശ്വരതയിലേക്ക് കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലെ മുഴുവൻ വൈദികരും ശെമ്മാശനെ അൽപ്പം ആദരവോടുകൂടിയാണ് വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. അക്കാലത്തു ശെമ്മാശൻ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായും സീയോൻ സന്ദേശം മാസികയുടെ പ്രതാധിപരായും പ്രവർത്തിച്ചു.

അക്കാലത്തു തന്നെയാണ് ഞാൻ കൊച്ചി ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. അവ്യവസ്ഥിതമായിക്കിടന്ന ഭദ്രാസന ഓഫീസ് ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലും ഫയൽ ക്രമം ആരംഭിക്കുന്നതിനും ലൈബ്രറി, ഓഫീസ്, സെക്രട്ടറിയുടെ മുറി ഇവ ക്രമീകരിക്കുവാനും ശെമ്മാശൻ എന്നെ കാര്യമായി സഹായിച്ചു. ഓഫീസ് സംവിധാനം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പൂർത്തിയായപ്പോൾ ശെമ്മാശൻ ആ മഹത്തായ ആശയം - ഭദ്രാസന ഡയറക്ടറി നിർമ്മാണം - എന്നോട് ഏറ്റെടുക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. പല പ്രഗത്ഭരായ മുൻഗാമികളും ഏറ്റെടുത്ത് പരാജയപ്പെടുകയും വേറെ ചില അതിപ്രഗത്ഭന്മാർ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്ത പ്രവർത്തനമാണ് ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ശെമ്മാശൻ എന്നെ സന്ദേശം പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഞാൻ വിഷയം ഭദ്രാസന കൗൺസിലിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ആശയം അവർ അംഗീകരിക്കുകയും ഒരു പ്രതാധിപ സമിതി രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ട് പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഡയറക്ടറി സൃഷ്ടിച്ചത്. ഒന്ന് പണച്ചെലവ്. രണ്ട് പള്ളികളുടെയും വൈദികരുടെയും മറ്റും ചരിത്രങ്ങൾ ശേഖരിക്കൽ. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ കാര്യം ശെമ്മാശൻ ഏറ്റെടുത്തു. എന്റെ സഹായി എന്ന നിലയിൽ പള്ളികളുമായും വൈദികരുമായും നടത്തുവാനുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പനകളും എന്റെ കത്തുകളും ഒക്കെ ശെമ്മാശൻ ക്ഷമാപൂർവ്വം അവധാനപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കി. ജോലിസ്ഥലത്തുനിന്ന് എല്ലാ വാരാന്ത്യത്തിലും ശെമ്മാശൻ നാട്ടിലെത്തും. പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വടക്കെ കെട്ടിടത്തിലെ എന്റെ മുറികളിലൊന്നിൽ ശെമ്മാശൻ താമസിക്കും അതൊരു പതിവായി. അപ്പോഴേക്കും വൈദികരുടെയും പള്ളികളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ വന്നുതുടങ്ങി. പല ചരിത്രങ്ങളും ഒരു ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം ഉള്ളവയായിരുന്നു. ഒരു എ4 ന്റെ ഒരു കോളം ഒരു വൈദികന് ഫോട്ടോ ഉൾപ്പെടെ എന്നും ഒരു എ4 ഫോട്ടോ ഉൾപ്പെടെ ഒരു പള്ളിയ്ക്ക് എന്നും സാമാന്യമായി നിശ്ചയിച്ചു. എഡിറ്റർ ആയി എന്റെ പേരാണ് ഔദ്യോഗികമായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ഡയറക്ടറിയുടെ എഡിറ്റിംഗ് ജോലി മിക്കവാറും ചെയ്തത് ശെമ്മാശൻ ആണ്. കൊരട്ടിയിലെ സന്ദർശകന്മാരുടെയും തിരുമേനി സന്ദർശിക്കുന്ന പള്ളികളിലെ പ്രമുഖരെയും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി പരസ്യം ശേഖരിച്ച് ഡയറക്ടറിയുടെ സാമ്പത്തികവശം ഭദ്രമാക്കുവാനാണ് ഞാൻ മുഖ്യമായും ശ്രമിച്ചത്. രണ്ടു പ്രവർത്തനങ്ങളും വിചാരിച്ചതിനെക്കാൾ വിജയിച്ചു. ഡയറക്ടറി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ ശെമ്മാശന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. പട്ടം ഏറ്റ് പള്ളിച്ചുമതലകളിൽ - പാർട്ട് ടൈം - പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലം തൃശ്ശൂർ സി. എം. എസ്. ഹൈസ്കൂളിൽ ശെമ്മാശൻ അദ്ധ്യാപകനായി പ്രവർത്തിച്ചു. അക്കാലത്താണ് ശെമ്മാശൻ പ്രൈവറ്റായി എം. എ. ഡിഗ്രി എടുത്തത്. അപ്പോഴൊന്നും ഒരു എഴുത്തുകാരൻ എന്ന നിലയിലോ ചരിത്രകാരൻ എന്ന നിലയിലോ അച്ചൻ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 1984 ൽ ആലുവ യു. സി. കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതുമുതൽ അദ്ദേഹം പഠനവും ഗവേഷണവും പ്രധാന ജോലിയാക്കി. കോളേജിലെ ലൈബ്രറിയും അന്തരീക്ഷവും അതിന് സഹായകമായിരുന്നു. പത്ത് വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ചർച്ച് വീക്കിലിയിലെ എഴുത്തു

- വെരി. റവ. കെ. സി. ജോസഫ് കോറപ്പിസ്കോപ്പു കാരൻ എന്ന നിലയിൽ അച്ചൻ ശ്രദ്ധേയനായി. സഭയുടെ ചരിത്രം, വിശ്വാസം, കാനോൻ, ആരാധന എന്നീ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി നിരവധി ലേഖനങ്ങൾ ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് വിസ്മയം വിടർന്ന മിഴികളോടെ ഞാൻ നോക്കിക്കണ്ടു. പിന്നീട് ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തിനിടയിൽ ഇരുപതോളം പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചൻ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ മുഖ്യമായി രണ്ട് വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുത്താം. ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഒരുവിഭാഗം, സഭാചരിത്രം രണ്ടാം ഭാഗം.

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ (കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ), യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ, വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്നിവരാണ് ആദ്യവിഭാഗത്തിലുള്ളത്. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, മലങ്കരസഭയും കേരള സംസ്കാരവും, ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - ചരിത്രവും സംസ്കാരവും എന്നിവയാണ് സഭാചരിത്ര കൃതികൾ.

രണ്ട് വിഭാഗത്തിലും പെട്ട രചനകളും ശ്രദ്ധേയമായ ഗവേഷണത്തിന്റെ രേഖകൾ ആണ്. സഭാചരിത്രത്തിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് മഹാരഥന്മാരായ പിതാക്കന്മാരാണ് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകനും പരമല സെമിനാരി സ്ഥാപകനും. അവരുടെ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയോ, അവരുടെ സംഭാവനകളെപ്പറ്റിയോ യാതൊരു പഠനവും ഗൗരവപൂർവ്വം നടത്തിയിരുന്നില്ല. ആ രംഗത്തേക്കാണ് ചീരനച്ചൻ പ്രവേശിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടത്. മറ്റാരുടെയും കൈവശമില്ലാത്ത ചില ഗവേഷണ ഉപകരണങ്ങൾ (tools) ചീരനച്ചൻ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. മലയാളം, വട്ടെഴുത്ത്, കർസോനി, തമിഴ്, സുറിയാനിയുടെ പൗരസ്ത്യ-പാശ്ചാത്യ രൂപങ്ങൾ, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷകൾ ആവശ്യസുരഭം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശേഷിയായിരുന്നു ആ ഉപകരണങ്ങൾ. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിലും തൊഴിയൂർ ആർക്കൈവ്സിലും, തിരുവല്ലയിൽ മാർത്തോമ്മാസഭയുടെ ആസ്ഥാനത്തും, കോട്ടയം സീറിലും, തിരുവനന്തപുരം പട്ടം അരമനയിലും, സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രാചീന കൈയെഴുത്തു സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അച്ചൻ പരിശോധിച്ചു. ആരും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുരാതനരേഖകളെ കണ്ടെടുത്തു. പഴയ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ച് സമകാല സാക്ഷ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചും അവയെ അപ്രഗഥിച്ചും പുതിയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ ലഭിച്ചു. പൂർവ്വകാല ചരിത്രകാരന്മാർ ചോദിക്കാതെ പോയ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് അവയ്ക്ക് തൃപ്തികരമായ സമാധാനങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. ഈ തപസ്വയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനയുടെ അനന്യമായ സൗന്ദര്യത്തിന് മുഖ്യഹേതു. നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയും, കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയും, പഴഞ്ഞി ബൈബിളും, ആർത്താറ്റ് പടിയോലയും, കണ്ടനാട് പടിയോലയുമെല്ലാം ഒരു ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ദാഹത്തോടെ മുൻവിധികളില്ലാതെ ചീരനച്ചൻ അപഗ്രഥിച്ചു. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്തെ പള്ളിക്രമങ്ങൾ, അവരുടെ ചില സുറിയാനി കത്തുകൾ, അബ്ദുൾ ജലീൽ ബാവായുടെയും (1665), മാൻ ഈവാനിയോസിന്റെയും (1685) സുസ്താന്തിക്കോനുകൾ എന്നിവയും പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചില സുറിയാനി കൈയെഴുത്തു കല്പനകളുടെ പകർപ്പുകളും അച്ചൻ ആവേശപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചു. മിഷനറി രജിസ്റ്ററുകളും മിഷനറിമാരുടെ കാലത്ത് നടന്ന കത്തിടപാടുകളും അച്ചൻ വസ്തുനിഷ്ഠമായി പഠിച്ചു. പല സഭാചരിത്രങ്ങളും സൗകര്യപൂർവ്വം വിട്ടുകളഞ്ഞുപോയ അധ്യായങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും മറ്റുചിലവയെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ആർത്താറ്റ് പടിയോല, കണ്ടനാട്

12

അക്ഷരോപാസനയിലൂടെ അനശ്വരതയിലേക്ക് പടിയോല എന്നിവയുടെ ശരിയായ പാഠം ആവിഷ്കരിക്കുവാനും ആർത്താർത്ഥം പടിയോലയുടെ മൂലം കണ്ടെത്തി അത് വെട്ടെടുത്തിൽ നിന്ന് ശുദ്ധമലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുവാനും കഴിഞ്ഞു. കർസോനിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില രഹസ്യങ്ങൾ വായിച്ച് സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ചില രഹസ്യപ്പട്ടികൾ തുറക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ ഗവേഷണ ചാതുരിയും തപസ്സും മനനവും അപൂർവ്വ വസ്തുനിർമ്മാണക്ഷമമായ പ്രതിഭയുമാണ് ചീരനച്ചനെ നാമിനറിയുന്ന ഗ്രന്ഥകാരനാക്കി മാറ്റിയത്.

എന്തൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാചരിത്രസംഭാവനകളെന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

1) സുസ്താന്തിക്കോനുകളുടെ കണ്ടെത്തൽ :- 1665 ൽ കേരളത്തിലെത്തിയ അബ്ദുൽ ജലീൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അന്ത്യോഖ്യൻ പ്രതിനിധി ആണെന്നും അദ്ദേഹമാണിവിടെ അന്ത്യോഖ്യൻ ആരാധന ക്രമങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചത് എന്നുമുള്ള ധാരണകൾ ചീരനച്ചൻ തൊഴിയൂർ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ നിന്ന് ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ സുസ്താന്തിക്കോൻ കണ്ടെടുത്തതോടെ തിരുത്തപ്പെട്ടു. അറബിക് ഗാർ സൂനിയിൽ എഴുതപ്പെട്ട സുസ്താന്തിക്കോനെപ്പറ്റി മലയാള മനോരമയുടെ ദിനപത്രത്തിന്റെ കൊച്ചിൻ എഡിഷൻ (അന്ന് തൃശ്ശൂർ - പാലക്കാട് എഡിഷനുകൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നില്ല) പുറം പേജിൽ പകുതി പേജ് ഈ കണ്ടുപിടുത്തത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സചിത്രലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ വിനിയോഗിച്ചു. മറ്റൊരു പതിപ്പുകളിലും ആ സചിത്രവാർത്താലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഈ കണ്ടെത്തലോടെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അന്ത്യോഖ്യയോട് ബന്ധമുള്ള യെരൂശലേം പാത്രിയർക്കീസ് അല്ല എന്നത് വ്യക്തമായി. മാറോനീത്താ സഭയുടെ യെരൂശലേം മെത്രാപ്പോലീത്ത ആണ് അദ്ദേഹം എന്ന് ചീരനച്ചൻ അഭ്യൂഹിച്ചത്. നാളിതുവരെ ആരും എതിർത്തിട്ടില്ല. ഈ സുസ്താന്തിക്കോന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം പിൽക്കാലത്ത് ലോക ക്രൈസ്തവ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം നൽകി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

1685 ൽ യൽദൊ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മപ്രിയാന മാർ ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിക്കുന്ന സുസ്താന്തിക്കോനിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മുറോൻ കുദാശ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കു വി. മുറോൻ കുദാശ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അധികാരമില്ലെന്നാണ് പാത്രിയർക്കീസന്മാർ അംഗീകാരം നൽകിയ ഹുദായ കാനോനിൽ (18 അക്കം) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. തന്മൂലം യൽദൊ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മപ്രിയാന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മപ്രിയാന ആണെന്നുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ അവാസ്തവമെന്ന് ചീരനച്ചൻ സിദ്ധാന്തിച്ചു.

2) യൽദൊ മാർ ബസ്സേലിയോസിന്റെ പള്ളിക്രമങ്ങൾ :- 1685 ൽ കേരളത്തിലെത്തിയ പ. യൽദൊ മാർ ബസ്സേലിയോസിന്റെ പള്ളിക്രമപുസ്തകങ്ങൾ ആണ് ചീരനച്ചൻ കണ്ടെടുത്ത മറ്റൊരു രേഖാസഞ്ചയം. 1665ൽ പാശ്ചാത്യസുറിയാനിയിലും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലും അറബി ഗാർസൂനിയിലുമായി എഴുതപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ചരിത്രം തിരുത്തുന്ന ചില വസ്തുതകൾ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചു.

എ) കോതമംഗലം ബാവ എന്ന് പ്രസിദ്ധനായ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മപ്രിയാനയിൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും മപ്രിയാന സ്ഥാനവും ഒന്നിച്ചിരുന്നു. കാതോലിക്കായും മപ്രിയാനയും എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക നാമം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

- വെരി. റവ. കെ. സി. ജോസഫ് കോറപ്പിസ്കോപ്പാത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ബി) കുർബ്ബാന ക്രമത്തിൽ അലക്സാണ്ട്രിയ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഓർക്കുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പേർഷ്യൻ കാതോലിക്ക അക്കാലത്ത് അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസുമായിട്ടല്ല അലക്സാണ്ട്രിയൻ പാത്രിയർക്കീസുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടതെന്ന് ചീരനച്ചൻ ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

സി) പകലോമറ്റം തറവാട്ടിലെ മൂന്നാം മാർത്തോമ്മായെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയി പട്ടംകെട്ടിയ വിവരം മപ്രിയാനയുടെ പട്ടംകൊട പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ വിവരം ചീരനച്ചൻ കണ്ടെത്തി. ഇതോടെ ഒരഭ്യൂഹം മാത്രമായിരുന്ന ആ പട്ടംകൊടയ്ക്ക് ആധികാരിക രേഖയുടെ പിൻബലമായി.

പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ഭാഷ മലങ്കരയിൽ പ്രവേശിച്ചത് യൂയാക്കീം കുറിലോസിന്റെ വരവോടെ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമാണെന്ന് ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ നിരാസ്പദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിൽ മിക്കവാറും എഴുതപ്പെട്ട ഈ പള്ളിക്രമ പുസ്തകങ്ങൾ ചീരനച്ചൻ കണ്ടെത്തിയതോടെ ആ പ്രസ്താവനകൾ തിരസ്കൃതമായി. ഇന്ന് നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ പള്ളിക്രമങ്ങളും പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടുമുതലേക്കിലും മലങ്കരയിലുള്ളതായി അച്ചൻ ഈ കണ്ടെത്തലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെളിയിച്ചു. യൽദൊ മാർ ബസ്സേലിയോസിന്റെതായി മലങ്കരയിൽ അവശേഷിച്ച ഏക രേഖാസഞ്ചയം എന്ന നിലയിൽ മാർ പോളിക്കാർപ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ നിന്ന് ചീരനച്ചൻ കണ്ടെടുത്ത ഈ രേഖാ സഞ്ചയം അതുല്യ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു.

ഡി) മാർത്തോമ്മാ നാലാമൻ, അഞ്ചാമൻ എന്നിവരുടെ കാലത്ത് മലങ്കരയിലുണ്ടായിരുന്ന ആഭ്യന്തര തർക്കങ്ങൾക്ക് എന്താണ് അടിസ്ഥാനം എന്ന് സഭാചരിത്രകാരന്മാർക്കു കൃത്യമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. മാർത്തോമ്മാ നാലാമനെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയിട്ടല്ല ഇന്ത്യ മുഴുവന്റെയും കശ്ശീശാ ആയിട്ടാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് (1695) പട്ടംകൊടുത്തതെന്നും മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ കാലശേഷം അദ്ദേഹം എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു എന്നും തന്മൂലമാണ് സഭയിൽ വിവാദങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചതെന്നും മാർ ഈവാനിയോസ് ഉപയോഗിച്ച മപ്രിയാനയുടെ പട്ടംകൊട പുസ്തകത്തിലെ രേഖയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചീരനച്ചൻ സമർത്ഥിച്ചു.

3) മൂന്ന് സുറിയാനി കത്തുകൾ : 1738 ലും 1745 ലും 1746 ലുമായി മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമൻ എഴുതിയ മൂന്നു സുറിയാനി കത്തുകളാണ് ചീരനച്ചൻ കണ്ടെടുത്ത മറ്റൊരു പ്രധാന രേഖ. ഈ കത്തുകളെ തുടർന്നാണ് 1751 ലെ വിദേശ സഭാധ്യക്ഷന്മാർ കേരളത്തിലെത്തിയത്. ഈ കത്തുകൾ നാലാം മാർത്തോമ്മാ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനയച്ചതാണെന്നും ഒരു അന്തോണീസ് ശെമ്മാശൻ മുഖേന അയച്ച ഈ കത്തുകളെത്തുടർന്നാണ് 1751 ലെ മേലധ്യക്ഷന്മാരെ പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ചതെന്നുമാണ് ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെത്തുടർന്ന് നമ്മുടെ സഭാ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയ കത്തുകൾ ചില പുതിയ വിവരങ്ങൾ സഭാചരിത്രത്തിന് നൽകുന്നു.

എ) മാർത്തോമ്മാ നാലാമനല്ല അഞ്ചാമനാണ് ഈ കത്തുകൾ എഴുതിയത്.

ബി) ഈ കത്തുകൾ യഥാക്രമം 1745, 1750, 1750 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ബെസ്രാ തുറമുഖത്താണ് എത്തിച്ചേർന്നത്.

സി) കത്തുകിട്ടിയ വർഷങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയത് യൗനായ വർഷത്തിലാണ്.

ഡി) കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് ബാതഷ്കായുടെ മകൻ മുസാ ആണ് കത്ത് ബ്രസ്രായിൽ എത്തിച്ചത്.

ഇ) അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയെപ്പറ്റിയോ കത്തിൽ പരാമർശിച്ച മറ്റു സഭകളെപ്പറ്റിയോ ലേഖന കർത്താവിന് സാമാന്യ ബോധമേയുള്ളൂ. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വ്യക്തിനാമം എങ്ങും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

ഈ കത്തുകളുടെയും അക്കാലത്ത് കരിയാറ്റിൽ യൗസേപ്പ് മല്പാന്റെ വേദതർക്കം എന്ന കൃതിയേയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ശക്രജ്ജബാവ പേർഷ്യൻ മഫ്രിയാനയും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അർമ്മീനിയൻ മെത്രാനും മാർ ഈവാനിയോസ് സുറിയാനി മെത്രാനും ആണെന്ന് ബഹു. ചീരന്മാൻ വെളിപ്പെടുത്തി. ഇവരിൽ സീനിയർ ആയിരുന്ന രണ്ടുപേരുടെയും നിര്യാണ ശേഷം മാർ ഈവാനിയോസ് യാക്കോബായ ക്രമങ്ങൾ മലങ്കരയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു എന്ന നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിലെ സമകാല പ്രസ്താവനയാണ് ഈ നിഗമനത്തിന് ആധാരം. ഇവരെ പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ചു എന്നത് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉണ്ടായ വാദഗതിയാണെന്നും ആറാം മാർത്തോമ്മായെ വാഴിക്കുവാനുള്ള സുസ്താന്തിക്കോൻ പാത്രിയർക്കീസ് കൊടുത്തയച്ചു എന്ന് പറയുന്ന രേഖകൾ പിൽക്കാലത്ത് ചമയ്ക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നും പ്രമാണസഹിതം തെളിയിച്ചു.

4) **പേരെഴുത്താ:-** ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ പേരെഴുത്താ എന്ന പേരിൽ ഹുദായ കാനോൻ പരാമർശിക്കുന്ന സ്ഥാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഇതാദ്യമായി വെളിപ്പെടുത്തി. 1665 ൽ വന്ന മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അയച്ച ഒരു സുറിയാനി കല്പനയുടെ പകർപ്പിലും തോമ്മാ അർക്കദിയാക്കോൻ (ഒന്നാം മാർത്തോമ്മ) റോമിലേക്കയച്ച കത്തിലും ഈ സ്ഥാനിയെപ്പറ്റി സംബോധനാ രൂപത്തിലും സഭാസ്ഥാനികളുടെ പട്ടികയിലും രേഖപ്പെടുത്തിയെന്ന് ചീരന്മാൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയും പ്രസ്തുത പരാമർശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഭാഗം തന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ (ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മെത്രാന്മാരില്ലാതിരുന്ന മലങ്കരസഭയിൽ ഈ പേരെഴുത്തന്മാരാണ് പട്ടംകൊടകൾ നടത്തിയിരുന്നതെന്നും സ്ഥിരമായി ഇവിടെ മെത്രാന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായപ്പോൾ ആ സ്ഥാനം അസ്തമിച്ചു പോയതാണെന്നും എ. ഡി. 1600 വരെ മലങ്കരസഭയിലെ ഒരു പള്ളിയിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു മെത്രാന്റെ കബറിടം കാണാത്തതിന്റെ കാരണം ഇതാണെന്നും പേരെഴുത്തായ്ക്കു കശ്ശീശാപട്ടം കൊടുക്കുവാൻ കാനോനികമായി അധികാരമുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം സപ്രമാണം സമർത്ഥിച്ചു.

5) **മലങ്കരസഭയുടെ അലക്സാണ്ട്രിയൻ ബന്ധം:-** മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വിക ബന്ധം അന്ത്യോഖ്യയുമായിട്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് സിദ്ധാന്തിച്ചു. എന്നാൽ അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നത് 1665 മുതലാണെന്നും അതിനുമുമ്പ് പേർഷ്യൻ സഭയുമായിട്ടാണ് ഇന്ത്യൻ സഭയ്ക്കു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് ഡോ. ഫാ. വി. സി. ശാമുവേലിനെപ്പോലുള്ള ആധുനിക സഭാചരിത്രകാരന്മാർ വാദിച്ചു. എന്നാൽ അതിനുമുമ്പ് മലങ്കരസഭയ്ക്കു അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നെന്നും എ. ഡി. ആദ്യശതകങ്ങളിൽ അലക്സാണ്ട്രിയ - പൊന്നാനി തുറമുഖങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച വിദേശവ്യാപാരചരിത്രം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ചീരന്മാൻ സമർത്ഥിച്ചു. അലക്സാണ്ട്രിയൻ വേദശാസ്ത്രജ്ഞനായ പാൻറീനസിന്റെ സന്ദർശനം (190) അല

ക്സാണ്ട്രിയൻ സഞ്ചാരിയായിരുന്ന കോസ്മസിന്റെ സന്ദർശനം (എ. ഡി. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ട്) പട്ടക്കാർ പട്ടക്കാരെ വാഴിച്ചിരുന്ന അലക്സാണ്ട്രിയൻ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അനുകരണം, 1653 ലെ കുനൻകുരിശ് പ്രതിജ്ഞ കഴിഞ്ഞ് മെത്രാന്മാർക്കായി മലങ്കരസഭ അയച്ച കത്തിന് മറുപടിയായി അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭ ഒരു മെത്രാനെ പട്ടംകെട്ടി അയച്ചതിനെപ്പറ്റി ആ സഭയിലുള്ള രേഖകൾ, എന്നീ സംഭവങ്ങൾ സെക്കുലർ ഹിസ്റ്ററിയുടെയും സഭാ ചരിത്രത്തിന്റെയും പിൻബലത്തോടെ ചീരന്മാൻ ഇതിന് ഉപോൽബലകമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

6) **സംഘകാലത്തെ കേരള സംസ്കാരം :-** ക്രിസ്തുവർഷം ആദ്യശതകങ്ങളാണ് സംഘകാലം. ഇക്കാലത്ത് ആദ്യമതമാണ് കേരളത്തിലെ പ്രബലമതമെന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ എ. ഡി. 6-7 നൂറ്റാണ്ടുകളിലാണ് ആദ്യമതം കേരളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്നും ശൈവ-വൈഷ്ണവ-ബ്രഹ്മണ വിഭാഗങ്ങൾ ചേർന്ന് ഹിന്ദുമത രൂപവത്കരണം. എ. ഡി. ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ശ്രമഫലമായാണ് സംഭവിച്ചതെന്നും എ. ഡി. ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ബുദ്ധ-ജൈന-ക്രിസ്തുമതങ്ങൾ ആണ് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നതെന്നും ഒരു പ്രാചീന ക്രിസ്തു ചരിത്രം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും സംഘകാലമതത്തെയും സാഹിത്യത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ക്രിസ്തുമതവും ഈ സുവിശേഷവും നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിച്ചുവെന്നും ചീരന്മാൻ സമർത്ഥിച്ചു. കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതപരിവർത്തനം ചെയ്ത ബ്രാഹ്മണരാണെന്ന പാരമ്പര്യവിശ്വാസം ചീരന്മാൻ അംഗീകരിച്ചില്ല. യഹൂദ-ബുദ്ധ-ജൈന മതക്കാരിൽ നിന്നുമാണ് ആദ്യകാല ക്രിസ്തുമതം കേരളത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. പതിറ്റുപത്ത് എന്ന പ്രാചീനസംഘകൃതിയിൽ ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻ കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചു എന്ന മോറീസ് ജെ. ജെ. യുടെയും കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെയും (ചരിത്രത്തിന്റെ അടിവേരുകൾ) അഭിപ്രായത്തിന്റെയും അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്ന എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയരുടെയും മറ്റും പ്രസ്താവനകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിപ്ലവാത്മകമായ അഭിപ്രായം ചീരന്മാൻ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്പൂതിരിമാർ ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്ത് ക്രിസ്തുമതം കേരളത്തിൽ ആരംഭിച്ചു എന്നത് പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലും അതിനുശേഷവും ഉണ്ടായ കേരളോൽപ്പത്തിക്കഥകളിലെ പരശുരാമ പരാമർശം പോലെ ഐതിഹ്യം മാത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. ചീരന്മാന്റെ ഈ നിഗമനത്തെ ആധുനിക സെക്കുലർ ചരിത്രപഠനം ശരിവെയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അപ്പൻ, പള്ളി തുടങ്ങിയ പദപ്രയോഗങ്ങൾക്ക് ആര്യാധിനിവേശത്തിനുമുമ്പുള്ള ദ്രാവിഡ സംസ്കാരവും തമിഴ് ഭാഷയുമായിട്ടാണ് ബന്ധമുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഗുരുവായൂരപ്പൻ, ഏറ്റുമാനൂരപ്പൻ തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ആരും സ്വീകരിച്ചുപോകും.

7) **പാലൂർ - പാലയൂർ :** പാലയൂർ എന്ന സ്ഥലത്ത് മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹ പള്ളി സ്ഥാപിച്ചതായി പ്രചരിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്ന കഥ വ്യാജമാണെന്നും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ദേവാലയം പാലൂർ-പാട്ടുകുളങ്ങരയുള്ള ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലെ പള്ളിയാണെന്നും ചീരന്മാൻ സ്ഥാപിച്ചു. അതിന് അദ്ദേഹം അവലംബിക്കുന്ന തെളിവുകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

എ) പാലയൂർ എന്ന പേർ 1800 ന് ശേഷം ബോധപൂർവ്വം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

അക്ഷരോപാസനയിലൂടെ അനശ്വരതയിലേക്ക് 1800 ൽ പോലും ഇന്നത്തെ പാലയൂർ പള്ളി ചാവക്കാട് പള്ളി എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതെന്ന് ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനൻ 1800 ലെഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തെ (ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനന്റെ കേരളം വിവർത്തനം ഡോ. സി. കെ. കരീം) പ്രമാണമാക്കി അച്ചൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ബി) വിവാദ പള്ളി 1800 ന് ശേഷം പോലും മാർ കുരിയാക്കോസ് സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളി എന്നാണ് കത്തോലിക്കാ രേഖകളിൽ പോലും കാണുന്നത്. എ. ഡി. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വി. പിതാവാണ് കുരിയാക്കോസ് സഹദാ. തന്മൂലം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ പള്ളി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു എന്ന് പറയുന്നത് ചരിത്രപരമായി ശരിയാകാൻ തരമില്ല.

സി) ആദ്യം ആ പള്ളി മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു എന്നും കാലാന്തരത്തിൽ അത് കുരിയാക്കോസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന വാദഗതിയും സ്വീകാര്യമല്ല. ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്റെ പാവന നാമം ഒരു പിൻക്കാല വിശുദ്ധന്റെ പേരിലേക്ക് മാറ്റി എന്നത് അവിശ്വസനീയമാണ്.

ഡി) പാലയൂർ പള്ളിയുടെ സ്ഥാനത്ത് ധാരാളം ക്ഷേത്രവിഗ്രഹങ്ങൾ കിട്ടിയെന്നും തന്മൂലം ബ്രാഹ്മണർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പള്ളി പണിതു എന്ന് പറയുന്നത് ചരിത്രപരമായി സാധ്യമല്ല. കേരളത്തിൽ എ. ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്ഷേത്രമില്ല. ക്ഷേത്രമെന്ന പദംപോലും ആര്യഭാഷയുടെ എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷമുള്ള സംഭാവനയാണ്. യഹൂദ സിനഗോഗുകളും ബുദ്ധ-ജൈന പള്ളികളും മാത്രമെ എ. ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിൽ ഉള്ളൂ. ഭഗവതി കാവുകളും, ദൈവലയങ്ങളും സർപ്പക്കാവുകൾ പോലും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷമേ രൂപംകൊള്ളുന്നുള്ളൂ. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാചീനമായ ക്ഷേത്രങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നതും എ. ഡി. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷമാണെന്നും അവയുടെ സ്ഥാനത്തെ പൂർവ്വരൂപങ്ങൾ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും എ. ശ്രീധരമേനോൻ കേരള ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ചീരനച്ചൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഇ) എ. ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇന്നത്തെ പാലയൂർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കടലിനടിയിലായിരുന്നു എന്നും അവിടത്തെ മണൽഭൂമി ഇതിന് തെളിവു നൽകുന്നുണ്ടെന്നും പാലയൂർ തീരപ്രദേശമായതിനാൽ ചിലർ പ്രചരിപ്പിക്കും പോലെ അവിടെ ജൂതരുന്ന് ഒരുകാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പൊന്നാനി കടൽ തീരത്ത് ആദ്യം കാണുന്ന കുന്ന് ആർത്താറ്റ് കുന്നായതിനാൽ അവിടെയാണ് ജൂതകോളനി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതെന്നും ജൂതന്മാരെ തേടി മാർത്തോമ്മാ എത്തിയത് പാലൂർ എന്ന് അന്ന് പേരുണ്ടായിരുന്ന ആർത്താറ്റ് പ്രദേശത്തായിരുന്നുവെന്നും ജൂതന്മാരുടെ സിനഗോഗ് രൂപഭേദപ്പെടുത്തി ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ സെന്റ് തോമസ് സ്ഥാപിച്ച പള്ളിയാണ് ആർത്താറ്റ് ഇന്ന് കാണുന്ന ചാട്ടുകുളങ്ങൾപള്ളിയെന്ന് ചീരനച്ചൻ സ്ഥാപിച്ചു.

എഫ്) ഇന്നേക്ക് ഇരുനൂറ് വർഷം മുമ്പുവരെ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും പൊതുകൈവശത്തിലായിരുന്ന പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങൾ പള്ളി തർക്കംമൂലം ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ നറുക്കിട്ടപ്പോൾ കൈവിട്ടു പോകയാൽ പാപ്പാ വിഭാഗം അന്ന് ചെറുദേവലയമായിരുന്ന ചാവക്കാട് പള്ളിയിൽ ധ്രുവീകരിക്കപ്പെടുകയും തലപ്പള്ളിയായിരുന്ന പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങൾ പള്ളിയുടെ സെന്റ് തോമസ് പാരമ്പര്യം ചാവ

- വെരി. റവ. കെ. സി. ജോസഫ് കോറപ്പിസ്കോപ്പാക്കാട് പള്ളിയിലേക്ക് ക്രമേണ സംക്രമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണുണ്ടായതെന്നും അച്ചൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ തലപ്പള്ളി ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് തലപ്പള്ളി രാജവംശവും താലൂക്കും ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും തലപ്പള്ളി എന്ന വിശേഷണ പ്രയോഗം പിൻക്കാല സൃഷ്ടിയാണെന്നും ചില മണിപ്രവാള കാവ്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അച്ചൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രം ഇന്നത്തെ ആർത്താറ്റ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന പാലൂർ -ചാട്ടുകുളങ്ങൾ പ്രദേശമാണെന്ന് കേരളത്തിലുള്ള പ്രശസ്ത ക്രൈസ്തവ കുടുംബ ചരിത്രങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി അച്ചൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8) **കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുറിലോസ് :-** തൊഴിയൂർ പള്ളി സ്ഥാപകൻ കുടിയായ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുറിലോസുമായി ആറാം മാർത്തോമ്മാ നടത്തിയ വ്യവഹാരങ്ങൾ പുനരവലോകനം ചെയ്ത് തൊഴിയൂർ ചരിത്രത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അച്ചൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. കുറിലോസിന്റെ സ്വന്തം കൈപ്പട്ടയിൽ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയ കുർബ്ബാന തക്സാകളുടെ പുസ്തകം അച്ചൻ കോട്ടയം സീറിയയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്തു. ഓരോ തക്സായുടെയും ഒടുവിൽ പകർത്തിയ വർഷവും സ്ഥലവും പകർപ്പുകാരന്റെ പേരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവിടങ്ങളിലെല്ലാം എഴുത്തുകാരന്റെ പേർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് കുറിലോസ് കാശീശോ എന്ന് മാത്രമാണ്. ഇളയ ബാവ എഴുതിയതായി തൊഴിയൂർ ആസ്ഥാനത്ത് സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കുറിലോസ് ഉൾപ്പെട്ട സ്വസഹോദരങ്ങളെ *വൈദിക സഹോദരങ്ങളായ കുറിലോസ്.....* എന്നിങ്ങനെയാണ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നോ, മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നോ മാർ എന്നുപോലും കുറിലോസിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തൊഴിയൂർ ചരിത്രം ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെഴുതിയ കഥകൾ വസ്തുതകൾക്കു നിരക്കുന്നതല്ലെന്നും സമകാല സഭാനേതാവായ ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ കുറിലോസിനെതിരായ ആരോപണം (കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുറിലോസ് മെത്രാൻ പട്ടം ഏറ്റിട്ടില്ല എന്ന് ആറാം മാർത്തോമ്മാ അതെപ്പറ്റി പരാതി പറഞ്ഞതായി കുറിലോസ് കർസോനിയിൽ എഴുതിയ ഡയറിക്കുറിപ്പ് തൊഴിയൂർ ആർക്കൈവ്സിൽ ചീരനച്ചൻ ഗവേഷണ ശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടതായി സാക്ഷ്യമിട്ടുണ്ട്.) ശരിയാണെന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പഴയ സെമിനാരിയിലെ പ്രാചീന സുറിയാനി-കർസോനി രേഖകൾ പരിശോധിച്ച റമ്പാൻ കുറിലോസിന്റെയും ആ പരമ്പരയിൽ മെത്രാൻപട്ടമേറ്റ മറ്റുള്ളവരുടെയും പട്ടതു സാധ്യതയെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതകളോട് വിധേയമാകുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല എന്നും തൊഴിയൂർ സഭയോടും അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടും വളരെ അടുപ്പമുള്ള ചീരനച്ചൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

9) **ആർത്താറ്റ് പടിയോല :-** 1806 ലെഴുതിയ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ലഭ്യമായ രൂപം വികലമായിരുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം വ്യാഖ്യാനിക്കുക പ്രയാസമായിരുന്നു. ചീരനച്ചൻ ഗവേഷണശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ ചെമ്പേടിൽ വെട്ടുഴുത്തിലെഴുതിയ പടിയോല കണ്ടെത്തുകയും അതിന്റെ ശരിയായ പാഠം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭാ ചരിത്രത്തിൽ ആ പടിയോലയുടെ പ്രാധാന്യം എടുത്തു കാട്ടിയതും വെട്ടുഴുത്തു രേഖ ആദ്യം കൃത്യമായും പൂർണ്ണമായും വിവർത്തനം ചെയ്തതും അദ്ദേഹം തന്നെ.

10) **ആർത്താറ്റ് രക്തസാക്ഷികൾ :-** മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്താത്ത പോയ ഒരു അദ്ധ്യായമാണ് ആർത്താറ്റ് രക്തസാക്ഷികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ.

അക്ഷരോപാസനയിലൂടെ അനശ്വരതയിലേക്ക് ആർത്താറ് സന്ദർശിച്ച ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനോട് ദൃക്സാക്ഷികൾ ഇക്കാര്യം അറിയിച്ചതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിൽ ഉണ്ട് എന്ന് (മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ) ചീരനച്ചൻ കണ്ടെത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിലൂടെ ഈ അപൂർവ്വ വാർത്ത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. രക്തസാക്ഷികളുടെ നഗരം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട (ദീത്തോർസൊഫെ) കാർത്തേജിന് ആഗോളസഭാചരിത്രത്തിലുള്ള സ്ഥാനത്തിന് സമാന്തരമാണ് രക്തസാക്ഷികളുടെ കേന്ദ്രമായ ആർത്താറ്റിനുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ പടനായകന്മാർ 1789 തങ്ങളുടെ വിശ്വാസനായകരെ ഈ വൃക്ഷശിഖരങ്ങളിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി കൊന്നു എന്ന് ആർത്താറ് നിവാസികൾ ബുക്കാനോട് വികാരോദ്വേഗത്തോടെ അറിയിച്ച സംഭവം അദ്ദേഹം അന്നെഴുതിവെച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ശാശ്വതമായും ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു എന്ന് ചീരനച്ചൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

11) കണ്ടനാട് പടിയോല :- കണ്ടനാട് പടിയോല അധികമാരും കണ്ടിട്ടില്ല. ഇട്ടുപ്പ് റെറ്റർ തന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ ഈ പടിയോല ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇട്ടുപ്പ് സ്വന്തം നവീകരണ താല്പര്യങ്ങൾക്കനുസരണമായി കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ പലഭാഗത്തും വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയതായി ചീരനച്ചൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ സമകാല പകർപ്പ് ഗവേഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഇട്ടുപ്പ് റെറ്റർ നടത്തിയ കൃത്രിമങ്ങളുടെ പൂർണ്ണസ്വരൂപം അദ്ദേഹത്തിന് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. തുടർന്ന് ഇട്ടുപ്പ് റെറ്ററുടെ പാഠവും കൈയെഴുത്തു കൃതിയായി ലഭിച്ച പാഠവും ഒരു താരതമ്യ പഠനത്തോടെ അച്ചൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പിൽക്കാലത്ത് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പടിയോലയുടെ പാഠവും കൈയെഴുത്തു പാഠവുമായി യോജിച്ചിരുന്നവെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. തുടർന്ന് കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെയും ആർത്താറ് പടിയോലയുടെയും മൂല്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും ആധുനിക കാലത്തോളം നീളുന്ന സ്വാധീനങ്ങൾ സഭാചരിത്രത്തിൽ ചെലുത്തുവാൻ അവ സഹായകമായതെങ്ങനെയെന്ന് തന്റെ സഭാചരിത്രങ്ങളിലൂടെ സംശയാതീതമായി സഭാചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

12) ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന രേഖയാണ് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി. കൊച്ചിയുടെ പ്രഥമ മെത്രാൻ കാരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവുൻ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എഴുതിയ ആ കൈയെഴുത്തു സഭാചരിത്രം കണ്ടെത്തിയതോടെ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭാസംഭവങ്ങളുടെ സമകാലരേഖ ലഭ്യമായി. അക്കാലത്തെ സഭാ സാരമായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി നവീകരണ സഭാചരിത്രകാരന്മാരും അവരെ അന്ധമായി അനുകരിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് ചരിത്രകാരന്മാരും എഴുതിയ നിരാസ്പദമായ ആരോപണങ്ങളുടെ പിന്നിലെ നിഗൂഢ താല്പര്യങ്ങൾ ബഹു. ചീരനച്ചൻ മറന്നിടി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാന നായകനായും 250 ലേറെ സ്കൂളുകൾ, പത്രമാസികകൾ, ഒന്നാമത്തെ ദയറാ, നാലു വൈദിക സെമിനാരികൾ, വൈദികർ, വിദ്യാർത്ഥികൾ, അഭ്യസ്തവിദ്യർ എന്നിവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള സംഘടനകൾ, മലയാളത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ സഞ്ചാര സാഹിത്യകൃതി, കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമൂഹിക സംഘടന എന്നിവയുടെ സ്ഥാപക

- വെരി. റവ. കെ. സി. ജോസഫ് കോറേപ്പിസ്കോപ്പനായും ആ പ. പിതാവിനെ ആധികാരികമായി പരിചയപ്പെടുത്തി. അവഗണിക്കപ്പെട്ടും തേജോവധം ചെയ്യപ്പെട്ടുമിരുന്ന ഒരു പിതാവിനെ പുകമറയിൽ നിന്ന് ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ പുനരവതരിപ്പിക്കുവാൻ ചീരനച്ചന് കഴിഞ്ഞു.

13) ആരാധനാക്രമങ്ങൾ :- പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ 1875, 76 കളിൽ കേരളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ആരാധനകളിൽ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവയുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെപ്പറ്റിയും ആദ്യം ഉറക്കെ ചിന്തിച്ചത് ഇദ്ദേഹമാണ്.

മറ്റൊരു സഭാചരിത്രകാരനും ഇത്രത്തോളം ഗൗരവപൂർണ്ണമായ സഭാചരിത്ര ഗവേഷണം നിർവ്വഹിച്ചതായി കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയ ഒരു കാര്യമുണ്ട് ; ചീരനച്ചൻ തന്റെ ഗവേഷണ ഫലങ്ങളെ വിവിധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് പത്തു പതിനഞ്ചു വർഷങ്ങളായി. ഓരോ പുസ്തകങ്ങൾ ഇറക്കുമ്പോഴും തന്റെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തെളിവുകൾ സഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം വായനക്കാരോട് ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതുവരെ ആരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രമാണ സഹിതം തിരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ചീരനച്ചന്റെ ഗവേഷണവും നിഗമനങ്ങളും അദ്ദേഹം ചരിത്രത്തിലേക്കു നൽകിയ സംഭാവനകളും അതുല്യവും അനന്യവുമായതല്ലെ അതിന്റെ അർത്ഥം?

അച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചതും അർഹിച്ചതുമായ പല ഔപചാരിക സ്ഥാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചില്ല. എങ്കിലും അനൗപചാരികമായി അച്ചന് ദൈവം നൽകിയ അവസരങ്ങളിലൂടെ കൂടുതൽ മൗലികവും സോഭ്യവുമായ സഭാസേവനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അച്ചന് കഴിഞ്ഞു എന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. നിരന്തരമായ അന്വേഷണ ബുദ്ധി. തളരാത്ത ആത്മവിശ്വാസം, ഉറച്ച ലക്ഷ്യബോധം, നിസ്തന്ദ്രമായ തപസ്സ്, കഠിനമായ പരിശ്രമം എന്നീ പഞ്ചസിദ്ധികൾ അപൂർവ്വ വസ്തുനിർമ്മാണക്ഷമമായ പ്രതിഭയോട് സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ ചീരനച്ചൻ എന്ന അപൂർവ്വ വ്യക്തിത്വം രൂപപ്പെട്ടു. എന്റെ നാട്ടിൽ നിന്ന് എന്റെ ശിഷ്യൻ കുടിയായ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെ ദൈവം എഴുന്നേല്പിച്ചു എന്നതിൽ ഞാനും എന്റെ ഇടവകയും അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു.

അറുപതിലേത്തിയ ഈ ആചാര്യൻ കുന്നംകുളം - പഴഞ്ഞി പ്രദേശത്തിന്റെ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും കണ്ടെത്തുവാനുള്ള അന്വേഷണങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം ചീഫ് എഡിറ്ററായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഇടവക പത്രികയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവയുടെ മൂല്യവും പ്രസക്തിയും എന്നെ പലപ്പോഴും ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗവേഷണ ശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നും നടത്തുവാനും അതിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും ബഹു. അച്ചന് ആരോഗ്യവും ദീർഘായുസ്സും നൽകട്ടെ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അക്ഷരത്തിന്റെ ഉപാസനയിലൂടെ അനശ്വരതനേടിയ അച്ചന് ഒരു ഗുരുവിന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനകളും അഭിനന്ദനങ്ങളും ആശംസകളും.

പ്രതിഭാധനനും സത്യാന്വേഷിയുമായ ആചാര്യൻ

-പ്രൊഫ. ഡോ. സി. സി. ഏബ്രഹാം

(കേരള അഗ്രികൾച്ചറൽ സർവ്വകലാശാലയിലെ (തൃശ്ശൂർ) ഡീൻ ആയി റിട്ടയർ ചെയ്തു. തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ മണ്ണുത്തിയിൽ താമസിക്കുന്നു. പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച എഴുത്തുകാരൻ. അംഗീകാരം നേടിയ ശാസ്ത്ര ഗവേഷകനും ശാസ്ത്ര ലേഖകനും. ഇടവകപത്രികയുടെ പത്രാധിപ സമിതി അംഗം - പത്രാധിപർ)

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതകാലത്തിലെ സുപ്രധാനമായ ഒരു വഴിത്തിരിവാണ് ഷഷ്ഠിപൂർത്തി സഭകളിലും സമൂഹങ്ങളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഘട്ടത്തിനു വളരെ കൂടുതൽ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവുമുണ്ട്. വ്യക്തിപരമായ നേട്ടങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കുന്നതിനും ആത്മപരിശോധനയിലൂടെ പിൻക്കാല പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നതിനും ഭാവികർമ്മപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള സുവർണ്ണാവസരമാണിത്.

റവ. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ തന്റെ ബഹുമുഖമായ പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ മികവും വ്യക്തിമുദ്രയും പതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആചാര്യനാണ്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവൈദികൻ, സഭാസന്ദേശി, സഭാചരിത്രാന്വേഷി, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻ, പ്രഗത്ഭനായ കലാശാലാ അദ്ധ്യാപകൻ, സാഹിത്യകാരൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു മികവുറ്റ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെയ്ക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അച്ചൻ ജന്മം നൽകി, പരിപോഷിപ്പിച്ച് വളർത്തി മികച്ച നിലവാരത്തിലെത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഇടവകപത്രികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ചതിന്റെ രണ്ടാം വാർഷികവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തിയും ഒരേ സമയത്തു തന്നെ ആചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത് ഒരു ശുഭ സൂചനയായി കരുതാം. ഈയവസരത്തിൽ മാസികയുടെ ഒരു പ്രത്യേക പതിപ്പ് സ്മരണയായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ഉചിതമായിരിക്കുന്നു.

സഭാചരിത്രം, ആരാധന, വിശ്വാസം, കാനോനുകൾ എന്നിവയുൾപ്പെട്ട സഭാവിജ്ഞാനീയ മേഖലകളിൽ (Ecclesiology) ഈടുറ്റ പുസ്തകങ്ങൾ, പ്രബന്ധങ്ങൾ, ലേഖനങ്ങൾ, മുതലായ 250 ൽപ്പരം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ ഉടമയാണ് ചീരൻ അച്ചൻ. ഇവയെല്ലാം ക്ലേശകരമായ ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പിൻബലത്തിൽ, സാഹിത്യഭംഗിയോടെ രചിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഏകാഗ്രമായ പഠനങ്ങളും ആഴവും പരപ്പുമുള്ള വായനാശീലവുമില്ലാതെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വെളിച്ചം കാണുകയില്ല എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ നിസ്തുല സംഭാവനകൾ സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനും ക്രോഡീകരിക്കുന്നതിനും അച്ചനു സാധിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭയിലെ പ്രോജല താരങ്ങൾ എന്ന ബഹുമതി നേടിയിട്ടുള്ള ഭാഗ്യസ്മരണാർഹരായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ, ദിതീയൻ എന്ന രണ്ടുതിരുമേനിമാരുടെയും ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആധികാരികമായി രചിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ചീരൻ അച്ചന്റെ വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകളാണ്.

അച്ചന്റെ സത്യാന്വേഷണ സപര്യ സഭാചരിത്രത്തിലും ബന്ധപ്പെട്ട പ്രാദേശിക

-പ്രൊഫ. ഡോ. സി. സി. ഏബ്രഹാം

ചരിത്രപഠനങ്ങളിലുമാണ് കൂടുതൽ വ്യാപരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം, ആരാധനാ ക്രമം (Liturgy), ഭരണ സംവിധാനം എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള അമൂല്യങ്ങളായ നിരവധി രേഖകൾ അച്ചൻ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നിരവധി ദേവാലയങ്ങൾ, മെത്രാസനങ്ങൾ, പുരോഹിത ഭവനങ്ങൾ, ആർക്കൈവ്സ് (Archives), കൈയെഴുത്തു പ്രതികളുടെ ശേഖരം (Manuscript Library) ഇവയെല്ലാം സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൈതൃകമായി നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ, ഇവതരം തിരിച്ചു വേണ്ടരീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനമൊന്നുമില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ചരിത്രഗവേഷണത്തിന്റെ ക്ലിഷ്ടത നമുക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതിനപ്പുറമാണ്.

മലങ്കരസഭയുടെ മാഗ്നാകാർട്ട എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ആർത്താറ്റ് (1806), കണ്ടാനാട് (1809) പടിയോലകളുടെ പാശ്ചാത്തലം, സാംഗത്യം, സ്വാധീനം എന്നിവ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ അച്ചന്റെ അശ്രാന്തപരിശ്രമമുണ്ട്. പരസ്പരങ്ങളായ അസത്യസൂചനകളായിരുന്നു ഈ പടിയോലകളെപ്പറ്റി ആദ്യകാല ചരിത്രകാരന്മാർ നൽകിയിരുന്നത്. ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി, ആധികാരികമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു അച്ചന്റെ ശ്രമങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വതന്ത്രത, വ്യക്തമായും അസനിഗ്ദമായും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആർത്താറ്റ് - ചാട്ടുകളുടേതും - പാലൂർ ഇടവകാംഗങ്ങൾ എടുത്ത ദൃഢപ്രതിജ്ഞയാണല്ലോ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സാരാംശം. ഭാരതസഭയുടെ ഭരണഘടന എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന കണ്ടനാട് പടിയോല, സഭാ ഭരണകാര്യങ്ങളിലെ സമഗ്രമായ നിയമാവലിയാണ്.

സുറിയാനി മൂലഭാഷയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനവങ്ങളുടെ മറവിൽ പക്ഷപാതപരമായി വിശ്വാസവ്യതിയാനങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ തരത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള പല മൊഴിമാറ്റങ്ങളും അച്ചന്റെ ആഴത്തിലുള്ള ചരിത്രാന്വേഷണ പഠനങ്ങൾ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു.

സഭാരാധനാ ക്രമങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും കാനോൻ വ്യവസ്ഥകളിലും മറ്റുമുള്ള അച്ചന്റെ പാണ്ഡിത്യം അദിതീയമാണ്. ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ അഭിവന്ദ്യ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദപീഠത്തിലിരുന്നു നേരിട്ട ഈ മേഖലകളിലെല്ലാം പഠിക്കാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രത്തോളം അവഗാഹം കൈവരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം നേടിയിട്ടുള്ള വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഒരു ഉദാത്തമായ ഉദാഹരണമാണ് അച്ചൻ പാടി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സുറിയാനി രാഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എക്കാറാ സി. ഡി. ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡി സെന്റർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള എക്കാറയുടെ (വാല്യം 1) തുടർച്ചയായി കൂടുതൽ രാഗസമാഹാരങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന്റെ പണിപ്പുരയിലാണ് അച്ചൻ ഇപ്പോൾ. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും മറ്റും ആലപിക്കുന്ന ആരാധനാ ഗീതങ്ങൾ, വ്യത്യസ്തമായ സുറിയാനി രാഗങ്ങളിലാണ് (എക്കാറ) പിതാക്കന്മാർ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ചാക്രികമായി രാഗവൈവിധ്യത്തോടെ ആലപിക്കുമ്പോൾ രാഗങ്ങളുടെ ആവർത്തന വിരസത (Monotony) മാറി ഇവ കൂടുതൽ ആസ്വാദ്യകരമാകുന്നു.

പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി എന്നു നമ്മുടെ ചരിത്രരേഖകളിൽ പരാമർശിക്കുന്നത് മലങ്കരയുടെ മാതൃദേവാലയമായ (തലപ്പള്ളി) ആർത്താറ്റു പള്ളിയാണെന്ന് അച്ചൻ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമർത്ഥിക്കുന്നത് ചിന്തകളിൽ ഒരു പുതിയ ദിശാബോധം നൽകുന്നതിനു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുൻവിധികളൊന്നുമില്ലാതെ, ഉദാത്തമായ പരിപ്രേക്ഷ്യത്തോടെയുള്ള സത്യാന്വേഷണങ്ങൾ നൂതനമായ ചരിത്ര സത്യങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യുമെന്ന് അച്ചന്റെ ചരിത്ര ഗവേഷണങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം വെളിച്ചത്തു വരുന്ന സത്യങ്ങൾ നിലവിലുള്ള ചില ധാരണകൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കും ഹാനികരമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കു അഹിതവും അപ്രിയവുമായിരിക്കുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ കൊടുങ്ങല്ലൂർ അഴിമുഖത്തു വന്നിറങ്ങിയതായിട്ടാണല്ലോ പരക്കെയുണ്ടായിരുന്ന ധാരണ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സംഭവം നടന്നത് മറ്റൊരു പ്രദേശത്തായിരുന്നുവെന്നാണ് അച്ചന്റെ നിഗമനം. പൊന്നാനി മുഖ്യ തുറമുഖവും മൂന്നു ഉപതുറമുഖങ്ങളും (പക്ഷേ, ചാവക്കാട്, ചേന്ദമംഗലം, ചെറായി) ചേർന്ന പ്രാചീന മുചിരി-മുസ്സിരീസ് സമുച്ചയത്തിലൊരിടത്ത് ഈ വിശുദ്ധൻ വന്നതായിട്ടാണ് ചില തെളിവുകളുടെയും പിൻബലത്തോടെ അച്ചൻ അനുമാനിക്കുന്നത്. ഈ നിഗമനം ചരിത്രഗവേഷകർക്കിടയിൽ വളരെ താല്പര്യമുളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ദീർഘായുസ്സോടീരുന്നു തന്റെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലം ബഹു. ചീരൻ അച്ചൻ മലങ്കരസഭയെ ആത്മീയമായും സാമൂഹ്യമായും ധന്യമാക്കുന്നതിനുള്ള അവസരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനു ദൈവം സംഗതിയാക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യത്തോടു പ്രതിബന്ധതയുള്ള പണ്ഡിതവരേണുന്നായ അച്ചൻ സ്നേഹ-പ്രസൂന മാലുങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

സമ്മേളനം ശ്രീ. ടി. വി. ചന്ദ്രമോഹനൻ എം. എൽ. എ., ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

മല്ഫോനോ ദീൽ (എന്റെ ഗുരുനാഥൻ)

ഡീക്കൻ സ്റ്റീബാ ജോർജ്ജ് പനയ്ക്കൽ

(കുന്നംകുളം സ്വദേശി. ആയുവ യു. സി. കോളേജിൽ നിന്ന് ബിരുദം നേടി. എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസ്യേഷന്റെ സെക്രട്ടറിയും ട്രഷററും. ജിജ്ഞാസുവായ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥി - പത്രാധിപർ)

ചീരനച്ചനെന്ന് ആദരപൂർവ്വം വിളിക്കപ്പെടുന്ന റവ. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങളും ചെലുത്തിയ സ്വാധീനങ്ങളും സ്മരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തിയോടനുബന്ധിച്ച് അവസരം ലഭിച്ചതിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു.

എന്റെ ഗുരുനാഥനെ ആദ്യം ഞാൻ പരിചയപ്പെടുന്നത് അദ്ദേഹം എഴുതിയ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ (കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ) മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ ജീവചരിത്രം വായിച്ചിട്ടാണ്. ഐതിഹ്യങ്ങളുടെ പുകമറവിൽ ഒരു കേൾവി മാത്രമായിരുന്ന കാലംചെയ്ത അച്ചനെ - ആ പേരിലാണ് അദ്ദേഹം കുന്നംകുളത്ത് അറിയപ്പെടുന്നത് - പറ്റി യുക്തിപൂർവ്വവും സത്യസന്ധവുമായ ഒരു ചരിത്രം ഗവേഷണ ബുദ്ധ്യ രചിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച താൽപര്യം എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തുനിന്ന് ഇങ്ങനെ ഒരു അച്ചനോ? തീവ്രമായ കക്ഷിവിഴക്ക് നിലനിന്നുപോന്ന ഒരു ഇടവകയിലെ അംഗം എന്ന നിലയിൽ മറുഭാഗത്തെ ഒരു വൈദികനെപ്പറ്റി അന്ന് കൂടുതലൊന്നും അന്വേഷിച്ചില്ല.

1997 ജൂൺ, ജൂലൈ മാസം ഡിഗ്രിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ കൊടുക്കുവാൻ ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ പോയി. സീറ്റ് ലഭിക്കുമോ എന്ന ആശങ്ക മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു. സ്റ്റാഫ് റൂമിൽ ഇരിക്കുന്ന, വെട്ടിയൊതുക്കാത്ത നരച്ച താടിയും മീശയും തോളിൽ ഒരു കറുത്ത ബാഗുമായി ഒരു കശ്ശീശ. തനി വെള്ള പാന്റ്സും കമ്മീസുമായിരുന്ന വേഷം. സുറിയാനി സഭയിലെ അച്ചന്മാരെ കണ്ടാൽ അജ്ഞാതമായ ഒരു ആകർഷണീയത എനിക്ക് എന്നും തോന്നുമായിരുന്നു. ഉടനെ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെട്ടു. കുന്നംകുളത്തുകാരൻ അച്ചൻ. എനിക്ക് സന്തോഷമായി. ഞാനും കുന്നംകുളത്തുകാരൻ. ഞാൻ അടുത്ത മാസം ശെമ്മാശപ്പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ചനും സന്തോഷമായി. എന്നോട് ഒരു മമതയും വാത്സല്യവും ആ വാക്കുകളിൽ സ്പർശിച്ചു. മഞ്ഞനിക്കര ദയറായിലാണ് ഞാൻ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വന്തം ഗുരുവായ യൂഹാ നോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ബന്ധുവായിരുന്ന മാടപ്പാട്ട് യാക്കോബ് റമ്പാച്ചനെപ്പറ്റി (യാക്കോബ് മാർ യൂലിയോസ്) യും അവിടെ പഠിച്ച സ്വന്തം സുഹൃത്തുക്കളെപ്പറ്റിയും അനുസ്മരിച്ചു. കോളേജ് പ്രവേശനത്തിന് മാനേജ്മെന്റ് കോട്ടയിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ നേർവഴികൾ എന്നെ ഉപദേശിച്ചു. നേർവഴിയിലൂടെ എന്നതിന് പ്രത്യേക അർത്ഥമുണ്ട്. ചീരനച്ചൻ മെത്രാൻകക്ഷി, ഞാൻ ബാവാ കക്ഷി പാർ വെയ്ക്കുമോ? എന്ന സംശയം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടായി. പക്ഷേ, അത് എന്റെ ഇളം മനസ്സിൽ കടന്നു കൂടിയ മിഥ്യയാണായിരുന്നു എന്ന് ക്രമേണ മനസ്സിലായി. ഹിസ്റ്ററി ഐച്ഛിക വിഷയമായി എടു

മല്ഫോനോ ദീൽ -എന്റെ ഗുരുനാഥൻ
 ക്കുവാൻ ചെന്ന എനിക്ക് പ്രവേശനം ലഭിച്ചത് മലയാളം വിഭാഗത്തിൽ. അത് എന്റെ
 ദൈവനിയോഗം.

ആലുവാ യു. സി. യിൽ പഠിച്ച് പ്രശസ്തരായ പല മഹാത്മാരെയും കുറിച്ച് കേട്ടി
 രുന്നു. ഋഷിപ്രഭാവനായ കെ. സി. ചാക്കോ സാർ, നിത്യചൈതന്യത്തിയെ ജീവിത
 ത്തിലേക്കും മഹത്വത്തിലേക്കും കൈപിടിച്ചുയർത്തിയ റ്റി. വി. ജോണച്ചൻ ഒരു
 കാലത്ത് മഞ്ഞനിക്കര ദയാറായിലെ മല്പാൻ ആയിരുന്ന ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ
 ഫാ. ഡോ. വി. സി. ശാമുവേൽ, ഡോ. പൗലസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, കോട്ടയം
 സെമിനാരിയിലെ പ്രൊഫ. ഫാ. ടി. ജെ. ജോഷ്വ, ഫിലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോ
 സ്, ഡോ. ബാബു പോൾ എന്നിങ്ങനെ ചില പേരുകൾ കേട്ടിരുന്നു. അവരെ രൂപ
 പ്പെടുത്തിയ ആ കലാലയത്തിൽ ഞാനും ചെന്നെത്തി. എന്നെ എല്ലാവരും സ്ത്രീബാ
 എന്ന് വിളിച്ചു. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞ് ശെമ്മാശനായി വന്നപ്പോഴും സ്ത്രീബാ വിളി
 തുടർന്നു. അദ്ധ്യാപകർക്കും ഞാൻ സ്ത്രീബാ മാത്രമായിരുന്നു. ശെമ്മാശന്റെ പൂർണ്ണ
 വേഷത്തിൽ കോളേജിൽ പോകുവാൻ എന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയത് ചീരനച്ചൻ
 തന്നെ. തൊപ്പിപോലും മാറ്റിവെയ്ക്കാതെ ക്ലാസ്സിലും ഡിപ്പാർട്ട് മെന്റിലും യാത്രക
 ലിലും ഒരു പൂർണ്ണ വൈദികന്റെ രൂപസംവിധാന ചാരതകളെ അഭിമാന പൂർവ്വം
 ധരിക്കുന്ന അച്ചൻ അക്കാദ്യത്തിൽ പ്രേരണയായി. ഇംഗ്ലീഷ് ബി. എ. യ്ക്കു ചേർന്ന
 അക്ഷമാലിക്കാരൻ ജീസ് ശെമ്മാശനും ഈ മാതൃക അനുകരിച്ചു. കോളേജിൽ
 വൈദിക വസ്ത്രം ധരിച്ച എനിക്ക് ഏക ആശ്രയം എന്റെ ഗുരുനാഥനായിരുന്നു.
 അദ്ദേഹം നിരന്തരം ആവശ്യത്തിനും ആവശ്യമില്ലാത്തതിനും എന്നെ ശെമ്മാശനെന്ന്
 വിളിച്ചു. ക്രമേണ സഹപാഠികളും സ്ത്രീബാ വിളി മാറ്റി. സ്ത്രീബാ ശെമ്മാശൻ എന്ന
 പേർ അംഗീകരിച്ചു. വിശ്രമ വേളകളിൽ കുപ്പായമിട്ട് എനിക്ക് സഹപാഠികളോട്
 ഇടപെടുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ താല്പര്യങ്ങളോടും വിനോദ
 പരിപാടികളോടും ഇണങ്ങിപ്പോകാൻ എനിക്ക് പ്രയാസമായിരുന്നു. അധ്യാപകർ
 വിശ്രമിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ എന്തെങ്കിലും അത്യാവശ്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥി
 കൾക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവിടെയിരിക്കുവാനോ കൂടുതൽ
 സമയം ചെലവഴിക്കാനോ അനുവാദം നൽകാറില്ലായിരുന്നു. എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ
 മനസ്സിലാക്കിയ അവർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ എനിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി. എത്ര സമയം
 വേണമെങ്കിലും സമയം ചെലവഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് ഒരു കസേര സ്വന്തം
 സ്ഥാനത്തോട് ചേർന്ന് ക്രമീകരിച്ചു. എനിக்கும் ചിലപ്പോൾ ജീസ് ശെമ്മാശനും ഈ
 സ്വാതന്ത്ര്യം വലിയൊരളവിൽ അനുഗ്രഹമായി. ഒരു താവളമെന്ന നിലയിലാണ് ഈ
 അഭയകേന്ദ്രത്തെ ആദ്യം കണ്ടത്. ഒഴിവു സമയങ്ങളിലും കാന്റീനിൽ ഭക്ഷണം കഴി
 ക്കുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. സംസാര വിഷയങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിൽ
 നിന്ന് ആരംഭിച്ച് ശാഖോപശാഖകളായി പന്തലിക്കും. രണ്ടു കക്ഷികളും ഉൾപ്പെട്ട
 ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, സുറിയാനി ഭാഷ, കാനോൻ, സഭാചരിത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം,
 ആരാധന, വി. ഗ്രന്ഥം, കുദാശകൾ, കേരള സംസ്കാരം, പിതാക്കന്മാരുടെ ചരി
 ത്രവും കൃതികളും, സഭയിലെ കക്ഷിവാഴ്ചയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ, സഭയിലെ വ്യവഹാര
 ങ്ങൾ തുടങ്ങി ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കാത്ത വിഷയങ്ങൾ ഇല്ല. ഇതിൽ വാദപ്രതിവാദ
 ങ്ങൾതന്നെ നടക്കാറുണ്ട്. എന്റെ നിലപാടുകൾ ശക്തിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്
 അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കും. അതിന്റെ യുക്തിഭദ്രമായ വാദമുഖങ്ങളെ അദ്ദേഹം അഭിനന്ദി

-ഡീക്കൻ സ്ത്രീബാ ജോർജ്ജ് പനയ്ക്കൽ
 ക്കും. മറ്റു കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിക്കും. കാനോനിൽ നിന്നും ആരാധനാ
 സാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും ആഗോള സഭാ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രമാണങ്ങൾ
 ഉദ്ധരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുക. ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച കാര്യങ്ങളെ
 അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ പുസ്തകങ്ങൾ കാണിച്ച് ബോധ്യപ്പെടുത്തും. അനിഷ്ടധൃ
 മായ തെളിവുകൾ!! വിവാദ വിഷയങ്ങളിൽ കറതീർന്ന പഠനം. അക്കാദ്യത്തിൽ അദ്ദേ
 ഹത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു മതിയാവൂ. ഒരു സംഭവം ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ
 പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുഗ്രഹശീർപ്പാദങ്ങളോടെ വിദേശത്ത് അച്ചടിച്ച ഹുദായ
 കാനോൻ എനിക്ക് കിട്ടി. വിവരം ഞാൻ എന്റെ ഗുരുനാഥനെ അറിയിച്ചു. ഓർത്ത
 ഡോക്സ് ഭാഗം അംഗീകരിച്ച കാനോൻ എ. അക്കവും പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗം
 അംഗീകരിച്ച ഹുദായ കാനോൻ പതിനെട്ടക്കവും ആണല്ലോ. ചീരനച്ചന്റെ കൈവശം
 രണ്ട് സുറിയാനി കൈയെഴുത്ത് കാനോൻ പകർപ്പുകളും, കോനാട്ടച്ചൻ വിവർത്തനം
 ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മലയാളം കാനോനും വെട്ടിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന്
 പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പതിനെട്ടക്കം കാനോനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശീമയിലെ കാനോൻ കണ്ട
 പ്പോൾ അദ്ദേഹം അത് വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി പഠിക്കുകയും പരിശോധിക്കുകയും
 ചെയ്തു. പതിനെട്ടക്കം കാനോനിൽ കാണുന്ന നൂറുകണക്കിന് വ്യത്യസ്തതകൾ
 ശീമയിൽ അച്ചടിച്ച കാനോനിലില്ലായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം എന്നെ തെളിവുകൾ
 സഹിതം കാണിച്ച് ബോധ്യപ്പെടുത്തി. കോനാട്ടച്ചൻ തർജ്ജമ ചെയ്ത കാനോനും
 ശീമയിൽ അച്ചടിച്ച കാനോനും ഒന്നു തന്നെ. സെമിനാരിക്കേസിൽ കാനോനിൽ
 ചേർത്ത പന്ത്രണ്ടോ, പതിമൂന്നോ ഭേദഗതികൾ സുറിയാനി അച്ചടിയിൽ അനുബന്ധ
 മായി ചേർത്തിരുന്നതും അച്ചൻ എന്നെ കാണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനവും സ്വതന്ത്ര
 ചിന്തകളും ആർക്കും നിഷേധിക്കാനാവാമായിരുന്നില്ല. അതാണ് അദ്ദേഹത്തെ മല്പാൻ
 പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നത്. അച്ചനുമായുള്ള ശൗന്ദര്യ ഫുസോ (വി. കുർബ്ബാ
 നാ സംബന്ധത്തിന് വി. പിതാക്കന്മാർ കൊടുക്കുന്ന ഒരു വിശേഷണമാണിത്. ഒരു
 ശരീരത്തിന്റെ അംശികൾ ഗാഢബന്ധം, സംബന്ധം, എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ നൽകാം)
 എന്നെ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. മുൻവിധി
 കൂടത്ത ചിന്താശേഷിയിലേക്ക് എന്നെ ഉപനയിച്ചു. തന്മൂലം പുതിയവയും ആഴമേറി
 യതുമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലേക്ക് വളരുവാൻ എനിക്ക് സാഹചര്യമൊരുക്കി. ആ സാഹ
 ചര്യത്തിന്റെ രൂപമാണ് ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ. മൂന്ന് വർഷത്തെ സാഹിത്യ
 പഠനത്തേക്കാൾ ഉപരി വിശുദ്ധ സഭാഗാത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സെമിനാരി പഠനമാണ്
 ഞാൻ നിർവ്വഹിച്ചതെന്ന് അഞ്ചു വർഷത്തിനു ശേഷം ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. സെമി
 നാരി പഠനത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഒരു മല്പാൻ സമ്പ്രദായം ആയപ്പോൾ
 അതിന്റെ മേന്മ ഒന്ന് വേറെത്തന്നെയായിരുന്നു.

അച്ചനെ കാണുമ്പോഴും ഫോണിൽ സംസാരിക്കുമ്പോഴും ഞാൻ തുടക്കത്തിൽ
 ബാറെക്മോർ പറയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന് അച്ചൻ പ്രതിവചിക്കും. എന്റെ
 സംശയങ്ങൾ, ചിന്തകൾ ഞാൻ ഇന്നും പങ്കുവെയ്ക്കുന്നത് അച്ചനുമായി നടത്തുന്ന
 ഫോൺ സംഭാഷണത്തിലൂടെയാണ്.

ബ. അച്ചനുമായുള്ള ഈ ചങ്ങാത്തമാണ് എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോ
 സ്യേഷൻ എന്ന സംഘടനയായി വളർന്നത്. അച്ചൻ കണ്ടെടുത്തതും ആമുഖലേഖ
 നമെഴുതിയതുമായ ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന സുവിശേഷം വെളിച്ചം കണ്ടത് ഈ സംഘ

മല്ഫോനോ ദീൽ -എന്റെ ഗുരുനാഥൻ ടനയിലൂടെയാണ്. ഒഴിവു സമയങ്ങളിൽ കോളേജ് ചാപ്പലിൽ ഒത്തുചേർന്ന് എക്കാൻ പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ അച്ചൻ നേതൃത്വം നൽകിയെങ്കിലും വിജയിച്ചില്ല. എന്നാലും വലിയ നോമ്പാരംഭിക്കുന്ന തിങ്കളാഴ്ച ശുബ്ദക്കോനോ ശുശ്രൂഷ നടത്തുവാനും മൂന്നു നോമ്പിലും വലിയ നോമ്പിലും ഉച്ചനമസ്കാരം ചാപ്പലിൽ നടത്തുവാനും കക്ഷിഭേദമന്യേ വിദ്യാർത്ഥികളെയും അധ്യാപകരെയും പങ്കെടുപ്പിക്കുവാനും ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു. കപ്പദോക്യൻ പിതാക്കന്മാരെ ഭൂലോക (സാർവ്വത്രിക) മല്പാമ്പാർ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ മലങ്കര മല്പാമ്പായി എന്റെ ഗുരുനാഥൻ വിളങ്ങുന്നു. വിളങ്ങട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. അച്ചന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രകടമായ മുഖം സുതാര്യതയാണ്. ഉളയമുഖത്വം അച്ചനില്ല. പുറം പോലെ അകവും. അകത്തൊരടി പ്രായവും പുറത്ത് വേറൊരു അഭിപ്രായവുമില്ല. സഭയിലെ അനാകർഷകവും അനഭിമതവുമായ കാര്യങ്ങളെ നഖശിഖാന്തം വിമർശിക്കും. അതിൽ കക്ഷിഭേദം കളങ്കം ചാർത്താറില്ല. ഈ വിമർശന സ്വഭാവം അച്ചൻ വളരെയേറെ ശത്രുക്കളെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നിർഭയത്വം അദ്ദേഹത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു. ലഭിക്കുമായിരുന്ന പല സ്ഥാനങ്ങളും ബഹുമതികളും അദ്ദേഹത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ടതങ്ങിനെയാണ്. അച്ചന്റെ ഈ സുതാര്യതയും ആർജ്ജവവും വിദ്യാർത്ഥികളായ ഞങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴും ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ബാച്ചിൽ ഏറ്റവും സമർത്ഥനായ ആദർശ (അച്ചൻ അയാളെ ആദർശവാനേ എന്നാണ് വാത്സല്യപൂർവ്വം വിളിക്കുക) യാത്രയയപ്പിന്റെ ഔപചാരിക കൂട്ടായ്മയിൽ എല്ലാ അദ്ധ്യാപകരെയും സാക്ഷി നിർത്തി പ്രസ്താവിച്ചു. ഞാനൊരു അധ്യാപകനായാൽ അധ്യാപന ശൈലിയിലും വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള സമീപനങ്ങളിലും മാതൃകയാക്കുക ചീരനച്ചനെയായിരിക്കും. പ്രകൃത്യാ മുഷിപ്പുന്നും നോട്ടെഴുതൽ കൊണ്ട് മടുപ്പിക്കുന്നതുമായ സബ്സിഡിയറി പേപ്പർ കേരള സംസ്കാരത്തെ ഞങ്ങൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട വിഷയമാവാൻ കാരണം ആ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ അച്ചൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച അപൂർവ്വതയാണ് ആ അഭിപ്രായത്തിന് പ്രേരണ നൽകിയത്. ബിരുദത്തിൽ ആ വിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാർക്കുനേടിയത് ഞാനാണെന്ന് അഭിമാനപൂർവ്വം ഓർക്കുന്നു. അടച്ചുപൂട്ടിയിരുന്ന മനസ്സിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും വാതായനങ്ങൾ തുറന്നിട്ട് വായുവും വെളിച്ചവും കൊണ്ട് അവിടം ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും ദൈവം ഒരുക്കിയ അവസരമായി ഈ മല്പാമ്പുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തെ ഞാൻ വിലയിരുത്തുന്നു. ഇന്നും ഞാൻ ബാവാ കക്ഷിക്കാരൻ തന്നെ. പക്ഷെ, എത്രയോ വ്യത്യസ്തനായ ബാവാ കക്ഷിക്കാരൻ. ഇടവക പത്രികയിലെ പത്രാധിപക്കുറപ്പുകളും സംശയ നിവാരണ പംക്തികളും മറ്റും വായിക്കുമ്പോൾ യു. സി. യിലെ എന്റെ എല്ലാ നല്ലനാളുകളെയും ശ്രേഷ്ഠമായ ഗുരുസമ്പർക്കത്തെയും ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അനുഭവിക്കുകയാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

രാജാവും നിബിയുമായ ദാവീദിന്റെ മുപ്പത്തൊമ്പതാം മസ്മൂറായിൽ മൂന്നാം വാക്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. എന്റെ ധ്യാനത്തിങ്കൽ തീ കത്തി. അപ്പോൾ ഞാൻ നാവെടുത്തു സംസാരിച്ചു. അറുപതിന്റെ നിറവിൽ നിൽക്കുന്ന എന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ ധ്യാനം, മനനം, പഠനം, ആലോചന എന്നിവ ഒരു പുത്തൻ തീയുടെ അനുഭവത്തിലേക്ക് ഉജ്ജ്വലിക്കട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനപൂർവ്വം ആശംസിക്കുന്നു. ബാറെക് മോർ.

അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ

ഫാ. സണ്ണി ചാക്കോ

(അക്കിക്കാവിൽ (തൃശ്ശൂർ) താമസം. പഴഞ്ഞി ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി വികാരിയായും, കുന്നംകുളം ഭദ്രാസന വൈദിക സെക്രട്ടറിയായും, ആദ്യഭട്ട കോളേജിൽ അധ്യാപകനായും കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ പി. എച്ച്. ഡി. ബിരുദത്തിന്റെ ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥിയായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് യുവജന പ്രസ്ഥാനം ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറിയായും, യുഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ സെക്രട്ടറിയായും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കവർ ഡിസൈനിംഗിൽ പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യമുണ്ട് - പത്രാധിപർ)

അക്ഷര സപര്യയിലൂടെ അനാദൃശമായ മേഖലകളിൽ അനന്യമായ ശൈലീഭാവം വളർത്തിയെടുത്ത അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ - എന്റെ ഗുരുനാഥൻ കൂടിയായ ഡോക്ടറച്ചനെപ്പറ്റി എഴുതുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ആദ്യം ഉയർന്നുവന്നത് ഈ ചിന്തയാണ്. ഗവേഷണത്തിലൂടെ അറിവാർജ്ജിച്ചവർ നിരവധിയാണ്. എന്നാൽ അറിവിനെ വിജ്ഞാനമാക്കി അക്ഷരത്തിൽ പകർത്തുവാനുള്ള കൃതഹസ്തത; പ്രഭാഷണത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ആർജ്ജവം; ഈ ഗുണഗണങ്ങളുടെ സമ്മേളനം അപൂർവ്വമാണ്. ഇവ രണ്ടും ഒത്തിണങ്ങിയ അപൂർവ്വ വ്യക്തിത്വം അതാണ് ഷഷ്ഠിപൂർത്തിയുടെ പക്ഷതയിലെത്തിയ റവ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ.

ലേഖനങ്ങളിലായാലും പ്രഭാഷണങ്ങളിലായാലും അനായാസം ഒഴുകിയെത്തുന്ന വാക്കുകൾ; പരത്തിപ്പറയാതെ നേരിട്ട് കാര്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്ന ശൈലി; അനുവാചകന്റെ ആസ്വാദനത്തേക്കാൾ വാക്കുകളുടെ സത്യസന്ധതയിലുള്ള ഊന്നൽ; ആശയങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദത്തെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള അധ്വാനം; ഇതൊക്കെയാണീ ആചാര്യന്റെ അനന്യത.

ചില ബിരുദങ്ങൾ ചിലർക്ക് അലങ്കാരമെങ്കിൽ ഡോക്ടറച്ചന്റെ ഡോക്ടറേറ്റ് ആ ബിരുദത്തിനാണ് അലങ്കാരം.

1982 ലാണ് ബഹു. ചീരനച്ചനെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ തുടങ്ങിയത്. അന്ന് ഞാൻ സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. 1984 ൽ എന്റെ ഇടവക വികാരിയായി ബഹു. അച്ചൻ നിയമിതനായപ്പോൾ ബഹു. അച്ചനുമായി നിരന്തരം സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. സമ്പർക്കംകൊണ്ട് ചിലരോടുള്ള അടുപ്പം കുറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അച്ചൻ അതിനപവാദമാണ്. അച്ചനുമായുള്ള ചർച്ചകളും ആശയ സംവാദങ്ങളും ഒടുവിൽ എത്തിച്ചേരുക ഏതെങ്കിലും ഒരു വിജ്ഞാന ശാഖയുടെ വിസ്മയങ്ങളായ കാലഘട്ടങ്ങളെ അനാവരണം ചെയ്യണമെന്നുള്ള വെല്ലുവിളി സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രചോദനം നൽകിക്കൊണ്ടായിരിക്കും. കൂടാതെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കാനായി തന്റെ ശിഷ്യനിലും സഹപ്രവർത്തകരിലും അച്ചൻ നിരന്തരം പ്രേരണ ചെയ്യുന്നതിനൊട്ടിരിക്കും.

ഭാഷാദ്ധ്യാപകനെങ്കിലും സഭാചരിത്രം ആരാധന എന്നീ മേഖലകളിലാണ് അച്ചന്റെ വിഹാര രംഗം. സഭാചരിത്ര ഗവേഷണം ഏറെ ശ്രമകരമാണ്. പ്രഭവ സാമ

ഗ്രീക്കളുടെ അഭാവവും ഉള്ളവ തന്നെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള വിമുഖതയും, കേരളീയരുടെ ചരിത്രബോധമില്ലായ്മയും ഒത്തുചേരുമ്പോൾ ചരിത്രനിർമ്മിതി ആയാസപൂർണ്ണമാകും. എന്നാൽ മലങ്കരയുടെ സഭാചരിത്ര നിർമ്മിതിയ്ക്ക് മറ്റൊരു തടസം കൂടെയുണ്ട്. ബോധപൂർവ്വമായ തെളിവു നശിപ്പിക്കൽ. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലും, 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലും ആർച്ച് ബിഷപ്പ് അലക്സീസ് ഡി. മെനെസിസ് പുരാതന ദേവാലയങ്ങളിലെ ആരാധനാക്രമങ്ങളും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും തിരുത്തുകയോ, തീയിട്ട് നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള മേഖലകളിൽ കടന്നുകയറി പ്രഭവ സാമഗ്രികളെ കണ്ടെടുത്ത് അർഹമായ പ്രാധാന്യത്തോടെ അവതരിപ്പിച്ച് മലങ്കരയുടെ ചരിത്രനിർമ്മിതിയ്ക്ക് ചെറുതല്ലാത്ത സംഭാവനകൾ നൽകുവാൻ ബഹു. അച്ചന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇതിലൊക്കെ ഗുരുതരമായ ഒരു അവസ്ഥയാണ് ആധുനിക സഭ നേരിടുന്ന ചരിത്രപരമായ പ്രതിസന്ധി. വേണ്ടത്ര ചരിത്രബോധമോ, ഗവേഷണമോ ഇല്ലാതെ സഭാചരിത്രകാരൻ എന്ന പ്രാമാണികത്വം സ്വയം സ്വീകരിച്ച് ഔദ്യോഗിക ചരിത്രകാരൻ ചമഞ്ഞ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ചരിത്രകാരന്മാരുടെ(?) ചരിത്രാഖ്യായികൾ പ്രഭവസാമഗ്രികളെപ്പറ്റി ആഴത്തിൽ പഠിക്കുവാനോ, ലഭ്യമാകാനിടയുള്ള രേഖകളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുവാനോ വിലയിരുത്തുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ ചില ചരിത്ര നൂറുക്കളെ ആസ്പദമാക്കി ചിലർ ആധികാരികമായി (?) നടത്തുന്ന പ്രകരണം. മുൻവിധിയോടെയുള്ള ഇവരുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ പുനർ വായനകൾ കാണുമ്പോൾ അവരുടെ നിസ്സഹായതയോർത്ത് സഹതപിക്കാനേ കഴിയൂ. ഒരു കാരണം faith, seeking, understanding എന്ന ദൈവശാസ്ത്ര രീതിശാസ്ത്രമാണ് പലരും സഭാചരിത്രത്തിലും പകർത്തുന്നത്. ആദ്യം കണ്ടെത്തൽ, പിന്നീട് അന്വേഷണം. രണ്ടാമത്തേതാണ് ഇതിലും ശ്രദ്ധേയമായ കാരണം. മലങ്കരയുടെ സഭാചരിത്ര പ്രഭവ സാമഗ്രികൾ മിക്കവയും സുറിയാനി ഭാഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ സഭാചരിത്രം ഗവേഷണത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ആവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ചില മിനിമം യോഗ്യതകളുണ്ട്. ഒന്ന് പുരാതന ലിപികൾ വായിക്കാനുള്ള കഴിവ്, രണ്ട് സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള അവഗാഹം. അതുതന്നെ എസ്ക്രീംഗേല ലിപിയിലുള്ള സുറിയാനി, പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി, പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി കൂടാതെ മലയാള ഭാഷ സുറിയാനി ലിപിയിലെഴുതുന്ന കർസോനി. ഇവ തന്നെ അച്ചടിഭാഷയിൽ ലഭിക്കുമെന്ന് കരുതുവാൻ വയ്യ. മിക്കവാറും എല്ലാം തന്നെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളാണ്. അതിനാൽ ശ്ഹീമാ നമസ്കാരം സുറിയാനിയിൽ ചൊല്ലിയതുകൊണ്ട് ഈ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാൻ കഴിയണമെന്നില്ല. ഇവിടെയാണ് ഡോക്ടറച്ചന്റെ അനന്യത. നിരന്തര പരിശ്രമത്തിന്റെയും സാധനയുടെയും ഫലമായി അദ്ദേഹം ആർജ്ജിച്ച ഈ പ്രതിഭ നേടിയവർ വിരളമാണ്. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയവർ നമുക്കുണ്ട്. ചരിത്രഗവേഷണത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ളവരും നമുക്കുണ്ട്. എന്നാൽ രണ്ടിലും ഒരുപോലെ പ്രാവീണ്യം നേടിയ ചീരന്മച്ചനെപ്പോലുള്ള പ്രതിഭാധനർ ഇല്ലതന്നെ.

പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനയച്ച ഗ്രന്ഥം എഡിറ്റ് ചെയ്ത് ലേഖനത്തിലൊതുക്കിയതും വീണ്ടും എഡിറ്റ് ചെയ്തപ്പോൾ അത് വാചകമേളയിലെ ഉദ്ധരണിയായതും ഒരുപക്ഷേ അതിശയോക്തിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ പലരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ

അതാണോർമ്മ വരിക. എന്നാൽ ബ. ഡോക്ടറച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതിനൊരപവാദമാണ്. അതിലെ ഒരു വാക്കെങ്കിലും ഒഴിവാക്കിയാൽ ആ വാചകത്തിന്റെ പൂർണ്ണത നഷ്ടപ്പെടും. മിനിമം വാക്കുകളിൽ വ്യക്തമായ ചിന്തകൾ. അച്ചന്റെ ഓരോ പുസ്തകവും മുന്നോ നാലോ പുസ്തകങ്ങളായി വിശദീകരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ആശയസമ്പുഷ്ടമാണ്.

ഒരു പ്രഭാഷകനെന്ന നിലയിൽ ഒറിജിനാലിറ്റിയുള്ള പ്രവാചക ദർശനങ്ങളാണ് അച്ചനെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത്. പ്രസംഗവേദിയിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ച് വിശാലമാക്കിയ ചിന്തകൾ പലപ്പോഴെല്ലാം പ്രഭാഷണ ചിന്തകളായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാറുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ ആഴ്ചകളോളം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രസംഗക്കുറിപ്പുകൾ. ഇവയിലെല്ലാം ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നത് ഒരു പുത്തൻ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയാണ്. മാർക്സിനെപ്പോലെ വർഗ്ഗസിദ്ധാന്തം, അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും എന്നത് അറിവുള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും എന്ന് വ്യത്യാസപ്പെടുത്തണമെന്ന് മാത്രം.

ഇങ്ങനെ ബഹുമുഖ പ്രതിഭയായ ഡോ. ജോസഫ് ചീരന്മച്ചനെപ്പറ്റി അക്ഷരത്തിൽ പകർത്തുവാനുള്ള പരിശ്രമം തന്നെ സാഹസമെന്നറിയാം. എങ്കിലും ഒരു വിനീത ശിഷ്യന്റെ പ്രതികരണം ആ അർത്ഥത്തിൽ കരുതിയാൽ മതി.

ഒരു പ്രസിദ്ധമായ ഇംഗ്ലീഷ് പഴമൊഴി ഓർത്തുകൊണ്ട് ഉപസംഹരിക്കട്ടെ.

“He knows that he knows is wise”

ഉപഹാര സമർപ്പണം
ആലായ്ക്കൽകുളമ്പ്

ഉപഹാര സമർപ്പണം
മാർ ദിവന്നാസ്വോസ് പഠന വേദി

മംഗളപ്രത സമർപ്പണം
എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസേഷൻ

1997 ലെ പൗരോഹിത്യ രജതജൂബിലി ഉപഹാരം
(പഴഞ്ഞി ജില്ല O.S.S.A.E.)

ദൈവനടത്തിപ്പിന്റെ അറുപത് വർഷങ്ങൾ

മേഴ്സി ജോർജ്ജ് & പ്രസാദ് ജോസഫ് ചീരൻ

ഗതകാല ചരിത്രത്തിൽ ആഴത്തിൽ പദമുന്നിക്കൊണ്ട് വരാനിരിക്കുന്ന കാലത്തെ തികഞ്ഞ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ പ്രവചിക്കുക എന്നത് ശ്രമകരമായ ഒരു ദൗത്യത്തോടൊപ്പം ഒരു വലിയ ദൈവനിയോഗം കൂടിയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പിതാവിനെ ശരാശരിക്കാരിൽ നിന്നുയർത്തി ഒരു അസാധാരണ പ്രതിഭയാക്കുന്നത് ഈ ചരിത്ര നിയോഗമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിരന്തരമായ സമ്മർദ്ദങ്ങൾ വിജയകരമായി അതിജീവിച്ച ഈ അറുപതാം വർഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലുതന്നെയാണ്. ഈ വേളയിൽ നന്ദിനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും നല്ലൊരു ഭാവിക്ക് ഹൃദയം മുട്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവാഹാനന്തരം വൈദികവൃത്തിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച അദ്ദേഹം രണ്ട് മേഖലകളെയും അതതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തോടും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടും കണ്ടിരുന്നത്. കുടുംബജീവിതത്തപ്പറ്റി വളരെ വ്യക്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. താൻ ജനിച്ചുവളർന്ന കുന്നംകുളം സംസ്കാരത്തിന്റെ വക്താവായാകാൻ നിയോഗം ലഭിച്ച അദ്ദേഹം തന്റെ വരും തലമുറയും അവയെ പിൻതുടരണമെന്ന ശക്തമായ അഭിപ്രായക്കാരനാണ്. കരുതലുള്ള ഒരു കുടുംബ നാഥനാണദ്ദേഹം. കുടുംബത്തിലെ ഓരോ പദ്ധതികളും വളരെ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയാണ് പ്ലാൻ ചെയ്തിരുന്നത്. കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ തുറന്ന ചർച്ചയിലൂടെയാണ് പരിഹരിച്ചിരുന്നത്. അഭിപ്രായം പറയാൻ വളരെ ചെറുപ്പംമുതലേ മക്കളായ ഞങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. കുടുംബ ചർച്ചകളിൽ സജ്ജീവമായി പങ്കെടുക്കുവാനും അതുവഴി ശരിതെറ്റുകളെ പറ്റി വ്യക്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടിലെത്താനും ഈ ചർച്ചകൾ ഞങ്ങൾക്ക് വഴിയൊരുക്കി. ഉപദേശങ്ങളെ പലപ്പോഴും കഥാരുപേണയാണ് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്കെത്തിച്ചത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ മായാത്ത വഴികാട്ടികളായി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. കുടുംബത്തിലെ നല്ലതും തെറ്റും ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തെയും വിജയത്തിലേക്കെത്തിക്കുന്നത് അതിലെ അംഗങ്ങളുടെ ഒരുമയും അച്ചടക്കവുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. മക്കൾ എന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർക്കശ നിലപാടുകളോട് പലപ്പോഴും പൊരുത്തപ്പെടാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സ്വന്തം വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും അവയെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിർ വരമ്പുകൾ ലംഘിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കൊരിക്കലും സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഉപരിപഠനത്തിനായി വീട്ടിൽ നിന്ന് അകന്ന് ഹോസ്റ്റലുകളിൽ താമസിക്കുമ്പോഴും സ്നേഹ നിർഭരവും ആകാംക്ഷാഭരിതവുമായ നീണ്ട കത്തുകളിലൂടെ ഞങ്ങൾക്ക് പ്രോത്സാഹനവും ധൈര്യവും പകർന്നുതന്നിരുന്നത് ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരും താന്താങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയ താലന്തുകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പത്തും അമ്പതും നൂറും മേനിയായി കൊയ്യണമെന്ന് ഞങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിത വീക്ഷണം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഞങ്ങളും തികച്ചും ബോധവാന്മാരായിരുന്നു.

കുന്നംകുളത്തെ പഴഞ്ഞിയിൽ ജനിച്ച് ഒരു തികഞ്ഞ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാ

-മേഴ്സി ജോർജ്ജ് & പ്രസാദ് ജോസഫ് ചീരൻ

സിയായി കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യകാലത്തെപ്പറ്റി ഒരുപാട് വിവരങ്ങൾ കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാലാം വയസ്സിൽ അമ്മയുടെ മരണം - പിതാവിന്റെ പുനർവിവാഹം - സഹോദരിയുടെ കൂടെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ നാളുകൾ ഇവയെല്ലാം വളരെ വികാരവായ്പോടെ മക്കളായ ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞ് കേൾപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ബാല്യം മുതൽക്കേ സ്വ പ്രയത്നമാണ് ജീവിത വിജയത്തിനാധാരം എന്ന വലിയ തിരിച്ചറിവിലെത്തിച്ചേർന്നതായിരിക്കാം പിന്നീടുള്ള ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടി. തീയ്യിൽ കൂരുത്ത ബാല്യത്തിന് വെയിലൊരു പ്രശ്നമല്ലാതായ കാഴ്ച പിന്നീടങ്ങോട്ടുണ്ടായി.

ഒരു നല്ല വിദ്യാർത്ഥിയ്ക്ക് നല്ലൊരു അധ്യാപകനാകാൻ സാധിക്കു എന്നുള്ള വസ്തുത പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ച് തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്. പട്ടാമ്പി സംസ്കൃത കോളേജിൽ മലയാളം വിദ്യാൻ പഠിക്കുന്ന കാലത്തെപ്പറ്റി ഒളിമങ്ങാത്ത ഓർമ്മകളാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. അവിടത്തെ പ്രഗത്ഭരായ അധ്യാപകർ - പ്രത്യേകിച്ച് ചെറുകാട്, പ്രൊഫ. വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് എന്നിവരുടെയൊക്കെ ക്ലാസ്സുകൾ അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവമാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയത്. വായനയുടെ തിരക്കേറിയ ദിനങ്ങളിൽ മടുപ്പ് ഒഴിവാക്കാനായി പുലർച്ചയ്ക്ക് എഴുന്നേറ്റ് പൂഴയിൽ കിടക്കുന്നതും മനസ്സും ശരീരവും കൂളിർത്ത് വീണ്ടും വായനയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതുമൊക്കെ കഥകളായി കിടക്കുന്നു. അവയിൽ നിന്നും ഫസ്റ്റ് റാങ്കോടെയുള്ള ഉന്നത വിജയം ജീവിതവിജയത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യപടിയായിരുന്നു.

പ്രബുദ്ധതയുള്ള ഒരു അധ്യാപകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ക്രിയാത്മകമായ ഒരു തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനായിരുന്നു അദ്ദേഹം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനകാര്യത്തിൽ വലിയ കർക്കശ സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നു. തൃശ്ശൂർ സി. എം. എസ്. സ്കൂളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്ന വ്യക്തി പ്രഭാവത്തിനു ഉടമയായ അദ്ദേഹം സ്കൂൾ സെന്റിനറിയുടെ ഭാഗമായി നടത്തിയ സാംസ്കാരിക പരിപാടികൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുക വഴി തന്റെ സംഘാടകപാടവം വെളിപ്പെടുത്തി. അവിടന്നങ്ങോട്ട് കോളേജ് അധ്യാപന രംഗത്തേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നത് ഒരു വലിയ വഴിത്തിരിവായി കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. പ്രതിഭാധനന്മാരായ ഒരുപാട് വ്യക്തികളെ സംഭാവന ചെയ്ത ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് അപ്പച്ചനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പൗദീസയായിരുന്നു. അവിടുത്തെ അന്തരീക്ഷവും ലൈബ്രറിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ സാധനമാണ് ചെലുത്തിയത്.

ഉദാത്തമായ ചിന്തകളാണ് കൂട്ടിക്കാലം മുതൽക്ക് അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്ക് പകർന്നു നൽകിയത്. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബുക്ക് ക്ലബ്ബിൽ ചേർന്ന് ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥശേഖരം തന്നെ ഒരുക്കിയിരുന്നു. എത്രയെത്ര മഹത് വ്യക്തികളുടെ ജീവിത ചരിത്രങ്ങളും നോവലുകളും പുരാണങ്ങളും ഇതിഹാസങ്ങളുമൊക്കെയാണ് അന്നൊക്കെ വായിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു തികഞ്ഞ ക്രിസ്തീയാന്തരീക്ഷമാണ് വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും രാമായണവും, മഹാഭാരതവും, ഭാഗവതവുമൊക്കെയാണ് ബൈബിൾ കഥകളേക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നത്. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ നൽകിയ ഉൾക്കാഴ്ചകളായിരിക്കാം പിൻക്കാലത്ത് സാഹിത്യ പഠനത്തിലേക്ക് എന്നെ വഴിതിരിച്ചുവിട്ടത്.

ആചാര്യ ശ്രേഷ്ഠനാണ് അദ്ദേഹം വി. കുർബ്ബാനയിലും, മറ്റു ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾ

ദൈവനടത്തിപ്പിന്റെ അറുപത് വർഷങ്ങൾ ഉിലും അദ്ദേഹം കാണിക്കുന്ന ഒരുക്കവും ജാഗ്രതയും ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞാൽ തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തുന്ന പല വൈദികരിൽ നിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നനാണ് അദ്ദേഹം. ആരാധനാ ക്രമങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊണ്ട് അവയെ ധ്യാനിച്ച് നടത്തുന്ന ആ ആരാധനകൾ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയവയാണ്. ആരാധനാ മദ്ധ്യേയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ തികച്ചും കാലികവും ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്നവയുമാണ്. ആരാധനാ സമയത്ത് ആരെങ്കിലും അലസരായി നിൽക്കുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ കുറ്റമായി കാണുകയും അവരെ അപ്പോൾത്തന്നെ ശാസിക്കുന്നതും ഭയചകിതമായ മനസ്സോടെ ഇന്നും ഓർക്കുന്നു.

ഒരു ഇടവക ഭരണാധികാരി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായിരുന്നില്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. ഒരു പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒത്തുതീർപ്പിന് (Compromise) തയ്യാറാകാത്ത പ്രകൃതമായിരിക്കാം ഈ രംഗത്തെ അപ്രശസ്തിക്കു കാരണം. ആളുകളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കാനായി ഏതു പരിധിവരെയും പോകാൻ തയ്യാറുള്ള സാധാരണക്കാരുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇത് തികച്ചും സ്വാഭാവികമാണ്. പലപ്പോഴും സ്വപ്രയത്നത്താൽ നേടിയെടുത്ത ജോലിതന്നെയായിരിക്കണം ആരെയും കൂസാതെ സംസാരിക്കാനുള്ള ചങ്കുറ്റം അദ്ദേഹത്തിന് പകർന്നത്. ആത്മീയ പിതാവായ അഭിവന്ദ്യ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിപ്രഭാവം ഒരു വലിയ അളവുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത വീക്ഷണത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലളിതമായ ജീവിത ശൈലി, ആഴമേറിയ ചിന്തകൾ, കമ്പുള്ള സംസാരം, നിരന്തരമായ പഠനം, ഗൗരവപൂർണ്ണമായ എഴുത്ത് ഇവയുടെ ആകെത്തുകയാണ് ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ.

തികഞ്ഞ ഗവേഷകനാണ് അദ്ദേഹം. വായനയും പഠനവും ജീവിതോപാസനയാക്കിയ പിതാവിന്റെ ചിത്രമാണ് ഓർമ്മവെച്ചതുമുതൽ ഇന്നോളം ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ളത്. മണിക്കൂറുകളോളം നീണ്ട വായനയും എഴുത്തിലും അനിർവ്വചനീയമായ ആനന്ദമാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നത്. ആധുനിക മലയാള കവിതയും ബൈബിളിനുള്ള സ്വാധീനവും എന്ന ഗവേഷണ പ്രബന്ധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലയാള സാഹിത്യത്തിലുള്ള പരിജ്ഞാനം ബൈബിളിലുള്ള ആഴമേറിയ ചിന്തകളും സമനയിപ്പിച്ചതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. എങ്കിലും തനതായ സംഭാവനകൾ നൽകാൻ സാധിക്കുന്ന ഗവേഷണ മേഖലയായി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തത് സഭാചരിത്രമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി വിസ്മൃതിയിലാണ്ട പല പ്രാചീന രേഖകളും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ഈ രേഖകളുടെ പിൻബലത്തിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ പൊളിച്ചെഴുത്തുകൾ തികച്ചും ശ്രദ്ധേയമാണ്. വാളിനേക്കാൾ മുർച്ചയേറിയ വാക്കുകളുമായി സമൂഹത്തിലെ അനീതികളെ ആക്രമിക്കുന്ന നിർഭയമായ ശൈലി അദ്ദേഹത്തെ വേറിട്ട ഒരു എഴുത്തുകാരനായി മാറ്റുന്നു.

ഇന്ന് അറുപത് വയസ്സ് ഒരു കാലയളവല്ലെങ്കിലും പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ച് അത് ഒരു നാഴികക്കല്ല് തന്നെയാണ്. നാലാം വയസ്സിൽ മാതാവിന്റെ മരണം വരുത്തിവെച്ച അനാഥത്വം, പ്രീ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് പഠിക്കുമ്പോൾ പിതാവിന്റെ വേർപാട്, സർവ്വീസിലിരിക്കെ മരണമടഞ്ഞ കളിക്കൂട്ടുകാരനായ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്റെ മരണം ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെറുതല്ലാത്ത ആഘാതമാണ് ഏൽപ്പിച്ചത്.

-മേഴ്സി ജോർജ്ജ് & പ്രസാദ് ജോസഫ് ചീരൻ
കൈപിടിച്ച് നടത്താൻ ഒരു ഗോഡ്ഫാദർ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും ജീവിത ലക്ഷ്യത്തെ കണ്ടെത്തുകയും അശ്രാന്ത പരിശ്രമത്തിലൂടെ അവയെല്ലാം സ്വായത്തമാക്കുകയും ചെയ്ത അറുപത് വർഷങ്ങളുടെ ഓരോ വഴിത്താരകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നുണ്ടാകാം. ദൈവനടത്തിപ്പ് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു കുടുംബമാണ് ഞങ്ങളുടേത്. പിന്നിട്ട വഴികളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസവും അഭിമാനവുമാണ് അദ്ദേഹത്തിനും ഞങ്ങൾക്കുമുള്ളത്.

അന്ത്യച്ഛിദ്രങ്ങളാൽ ബലഹീനമായ മലങ്കര സഭയുടെ ശോഭനമായ ഭാവി എന്ന സ്വപ്നമാണ് അദ്ദേഹം കാണുന്നത്. അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ആ നല്ലനാളെയെക്കാണാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ സന്തോഷം പങ്കുവെയ്ക്കട്ടെ.

(മകൾ : മേഴ്സി ജോർജ്ജ്, കഴക്കൂട്ടം ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപിക

ഭർത്താവ് : ഡോ. പി. ഐ. ജോർജ്ജ്, സൈനിക സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ

മക്കൾ : 1) ഹിമ ജോർജ്ജ്, (2) ടെണാ ജോർജ്ജ്

മകൻ : പ്രസാദ്, ആലുവ യു. സി. കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകൻ

ഭാര്യ : ദീപ പ്രസാദ്

മക്കളുടെ വിലയിരുത്തലാണീ ലേഖനം)

സമ്മേളനം - വിവിധ ദൃശ്യങ്ങൾ

റവ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ ഒരു പ്രസ്ഥാനം

ഡോ. എ. വി. തമ്പി

(ഡോ. എ. വി. തമ്പി ഏറെക്കുറെ അച്ചന്റെ പ്രായക്കാരൻ, ഒരേ ഗ്രാമക്കാരൻ, പഠിച്ചതും, കളിച്ചതും, വളർന്നതും ഒരേ സാഹചര്യത്തിൽ. ശാസ്ത്രീയ വിഷയങ്ങളിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം നേടി ഗവേഷണ ബിരുദവും നേടി ചുങ്കത്തറ മാർത്തോമ്മാ കോളേജിൽ പ്രിൻസിപ്പലായി വിരമിച്ചു. മികച്ച അധ്യാപകൻ, ഭരണ കർത്താവ്, സംഘാടകൻ എന്നീ നിലകളിൽ അഖിലേന്ത്യാ പ്രശസ്തി നേടിയ ഡോ. തമ്പി പ്രഗത്ഭനായ സർവ്വകലാശാലാ അധ്യാപകനുള്ള ദേശീയ അവാർഡ് നേടിയിട്ടുണ്ട്. വൈ. എം. സി. എ. യുടെ റീജിയണൽ ചെയർമാൻ കൂടിയായ അദ്ദേഹം അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരമുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിരവധി ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ജീനിയസ് ആണ്. ബൈബിളും ശാസ്ത്രവും എന്ന ലേഖന സമാഹാരത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവാണ് അദ്ദേഹം. - പത്രാധിപർ)

ബഹു. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ അച്ചൻ പഠിച്ചത് പഴഞ്ഞി ഗവ. ഹൈസ്കൂളിൽ; ഞാനും പഠിച്ചത് അതേ സ്കൂളിൽ തന്നെ. അച്ചൻ ഒരു ക്ലാസ് താഴെയെന്നു മാത്രം. പ്രായത്തിൽ അച്ചൻ എന്നെക്കാൾ 6 മാസം താഴെയാണ്. അച്ചന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ജോർജ്ജ് (ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല) എന്റെ കൂടെ സണ്ടെസ്കൂൾ പഠിച്ചിരുന്നു. എന്റെ മുത്ത സഹോദരി ശോശാമ്മയുടെ കൂടെയാണ് അച്ചന്റെ സഹോദരി കുഞ്ഞാമ്മ (ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല) കണ്ണൂർ ട്രെയ്നിംഗ് സ്കൂളിൽ പഠിച്ചത്. എന്റെ ജ്യേഷ്ഠത്തി (ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ) അച്ചന്റെ കൂടെയായിരുന്നു മലയാളം വിദ്യാൻ ട്രെയിനിംഗിന് പഠിച്ചിരുന്നത്. അച്ചന്റെ കുടുംബമായും അച്ചനുമായും എനിക്കുള്ള സ്നേഹബന്ധം കാണിക്കുന്നതിനാണ് ഇത്രയും പറഞ്ഞത്. അച്ചന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി കഴിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ അച്ചനെപ്പറ്റി ഓർത്തു പോയി എന്നുമാത്രം.

പഠിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഹൈസ്കൂൾ പഠനകാലഘട്ടത്തിൽ മലയാള പ്രബന്ധമത്സരത്തിലും, മലയാള പ്രസംഗമത്സരത്തിലും അച്ചൻ വളരെ യേറെ സമ്മാനങ്ങൾ വാരിക്കൂട്ടിയതായി ഓർക്കുന്നു. മലയാള ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ പ്രാഗത്ഭ്യം നേടിയിരുന്നു എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. മത്സരങ്ങൾ നടക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ സമ്മാനങ്ങൾ വാരിക്കൂട്ടുന്നത് ജോസ് (അച്ചന്റെ സ്കൂളിലെ പേര്) തന്നെയായിരിക്കും എന്ന് എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിലേ ഉള്ള ആ ഭാഷാ സ്നേഹം വലുതായപ്പോൾ പഠിക്കുന്നതിലും ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനും മലയാളത്തിൽ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും അച്ചനെ കഴിവുള്ളവനാക്കി എന്ന് പറയുന്നതാവും ശരി.

അച്ചനെക്കുറിച്ചു ബഹുമുഖ പ്രതിഭയാണ്. പ്രഗത്ഭനായ ഒരു അധ്യാപകനും കൂടിയാണ്. ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ അധ്യാപനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്. If there is anything magnanimous that is teaching, only teaching (എന്തെങ്കിലും മഹത്തായ ഒരു കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അത് പഠിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. പഠിപ്പിക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ്). മലയാള ഭാഷയിലുള്ള അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യം അധ്യാപന ശൈലിയിൽ പ്രകടമായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും സഹ അധ്യാപകർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. അച്ചന്റെ പ്രത്യേകതകളിൽ എടുത്തപറയത്തക്ക മറ്റൊന്നാണ് ഗവേഷണത്തിലുള്ള താൽപര്യം. ഒരു നല്ല അധ്യാപകൻ ഒരു നല്ല ഗവേഷ

-ഡോ. എ. വി. തമ്പി

കനായിരിക്കണമെന്നില്ല. അച്ചൻ ഒരു നല്ല അധ്യാപകനും ഒരു നല്ല ഗവേഷകനും കൂടെയാണ്. ഇന്ന് അച്ചൻ ഒരു റിസർച്ച് ഗൈഡുകൂടെയാണ്.

അച്ചന്റെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ചരിത്രം പഠിക്കുകയും ചരിത്രത്തിൽ ഗവേഷണം നടത്തുകയും മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന വിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്രദമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ആർത്താറ് പടിയോല അച്ചന്റെ കൈയ്യിലല്ലാതെ വേറെയൊരാളുടെ കൈയ്യിൽ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോയേനെ. ഇത്രയും ചർച്ചയും നടക്കുമായിരുന്നില്ല. മലയാള ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ മാത്രമല്ല ഇന്നത്തെ പ്രശസ്തരായ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലും അച്ചന്റെ പേരുകാണുന്നത് അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തിന്റെയും പരിസരപ്രദേശങ്ങളുടെയും ചരിത്രം നന്നായി അറിയാവുന്ന വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ അച്ചൻ പ്രശസ്തനാണ്.

സാധാരണ വൈദികൻ ബൈബിൾ പഠനത്തിൽ മാത്രം ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നു. അച്ചന്റെ മലയാള ഭാഷയിലുള്ള പരിജ്ഞാനം അച്ചനെ നല്ലൊരു പ്രഭാഷകനും വാഗ്മിയും ഒക്കെയൊക്കിമാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. Words are stronger than bullets കേട്ടിട്ടേയുള്ളൂ അച്ചന്റെ ലേഖനങ്ങളിലും പ്രസംഗങ്ങളിലും വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അത് പലപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരെ മുറിവേൽപ്പിക്കാനും കാരണമായാൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. പട്ടാമ്പി സംസ്കൃത കോളേജിൽ നിന്ന് വിദ്വാൻ (മലയാളം) പരീക്ഷയിൽ അവിഭക്ത കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഒന്നാം റാങ്ക് നേടിയ അച്ചൻ കഴിവുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുകയും തുടർന്നുള്ള ജീവിതത്തിൽ ആ കഴിവ് (Talent) ഒരു ബഹുമുഖ പ്രതിഭയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് പറയുകയാവും ശരി.

പലപ്പോഴും ചെറുപ്പകാലങ്ങളിൽ പള്ളിയുടെ പരിസരങ്ങളിലും (പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച്) പഴഞ്ഞി ഹൈസ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിലും ഒന്നിച്ചു കളിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ അച്ചനിലുള്ള സംഘാടക പാടവം വ്യക്തമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അച്ചനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ അച്ചൻ കഴിവുള്ള ഒരു സംഘാടകൻ തന്നെയാണ്. മലയാള ഭാഷയിൽ ഉള്ള അഗാധ പാണ്ഡിത്യം ചരിത്രഗവേഷണത്തിലെ പ്രാഗത്ഭ്യം, സംഘടനാ വൈദഗ്ദ്ധ്യം, പത്രപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള താല്പര്യം അച്ചനെ ഇന്ന് ഇടവക പത്രികയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ സ്ഥാനത്തേക്ക് എത്തിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

അച്ചൻ പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും തുടങ്ങി വെച്ചു. ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് യുഹാ നോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പഠനകേന്ദ്രം, ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡി സെന്റർ, എറണാകുളം സഭാചരിത്രസമിതി, കുന്നംകുളം ചരിത്ര സമിതി തുടങ്ങിയവ. പത്രപ്രവർത്തനം, പ്രസിദ്ധീകരണ കല തുടങ്ങിയവയിൽ അച്ചൻ പ്രഗത്ഭനാണ്. അച്ചനെപ്പറ്റി ഒറ്റവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ അച്ചൻ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ്.

അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം

ഒരുവൻ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം, (മേലന്വേഷക സ്ഥാനം - മലയാളം ബൈബിൾ, ഓശാന പേജ് 216, ബിഷപ്പ് ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ) കാംക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ നല്ല വേല ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (1. തിമോത്തി 3:1-10). ബിഷപ്പ്, പ്രീസ്റ്റ്, പ്രിൻസിപ്പാൾ, ഹെഡ് ഓഫ് ദി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്, ഹെഡ്മാസ്റ്റർ, കലക്ടർ, മിനിസ്റ്റർ ഇങ്ങിനെ പലതും അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിന് ഉദാഹരണമായെടുക്കാം. അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരുവൻ

റവ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ ഒരു പ്രസ്ഥാനം ഏതെല്ലാം ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് പൗലോസ് തിമോമിയോസിന് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നു. അതിൽ പ്രധാനമായവ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1) ആരോപണങ്ങൾക്കതീതൻ (2) ഏക ഭാര്യാവ്രതൻ, (3) സംയമശീലൻ, (4) വിവേകശാലി, (5) അന്തസ്സുറ്റവൻ, (6) നല്ല ആതിഥേയൻ, (7) നല്ല അദ്ധ്യാപകൻ, (8) മദ്യപാനി ആയിരിക്കരുത്, (9) അക്രമാസക്തനായിരിക്കരുത്, (10) ശാന്തൻ, (11) വഴക്കാളിയാകരുത്, (12) ദ്രവ്യഗ്രഹിയായിരിക്കരുത്, (13) സ്വന്തം കുടുംബത്തെ നന്നായി ഭരിക്കാൻ അറിയുന്നവനായിരിക്കണം, (14) മക്കളെ അനുസരണയിലും മാനുതയിലും വളർത്തുന്നവനായിരിക്കണം, (15) പുറത്തുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ മതിപ്പുള്ളവനായിരിക്കണം.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിന് അർഹനാണ്.

കർത്താവ് പറഞ്ഞ കഥയിലെ അഞ്ചുതാലന്തു കിട്ടിയവൻ അഞ്ച് താലന്തുകളുടെ ഉണ്ടാക്കി അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും താലന്തുകൾ (Talents) ദൈവം വാരിക്കോരിക്കോടുത്തു. (മത്തായി 25:14-30). പത്തുറാത്തൽ ലഭിച്ചവൻ പത്തുറാത്തൽകൂടി സമ്പാദിച്ചു അതുകൊണ്ട് അവനെ പത്തുപട്ടണങ്ങളുടെ അധിപതിയാക്കി. എന്ന് നാം വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ (ലൂക്കോ 19:11-21).

അച്ചനുകിട്ടിയ താലന്തുകൾ (Talents) അച്ചൻ കുഴിച്ചിട്ടില്ല. കൂടുതൽ കൂടുതലായി പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും അധിപനാകാൻ യോഗ്യത നേടുക ചെയ്തു എന്ന് മാത്രം.

മദർ തെരേസയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ “Make me an instrument of your peace” (വി. അഗസ്ത്യന്റെ പ്രാർത്ഥന) എന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു പെൻസിലായി ദൈവത്തിന്റെ കൈവിരലുകളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കാനാണ് മദർ തെരേസ പ്രാർത്ഥിച്ചത്. പെൻസിലിന്റെ മുമ്പയ്ക്ക് തേയ്മാനം വന്നാൽ ദൈവം തന്നെ അതിന്റെ കൂർപ്പിച്ചു കൊള്ളുമത്രെ. ദൈവം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു പെൻസിൽ മാത്രമാണ് അച്ചൻ. ആ തൂലികയിൽ നിന്ന് അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ ഇനിയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ.

അച്ചന് അറുപത് കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഇനിയും അച്ചന് വളരെദൂരം സഞ്ചരിക്കാനുണ്ട്. പല പ്രവർത്തനങ്ങളും തുടങ്ങി വെച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. ജവഹർലാൽ നെഹ്റു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശപ്പുറത്തു വെച്ചിട്ടുള്ള റോബർട്ട് ഫോസ്റ്ററിന്റെ ഒരു കവിത ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്.

“The words are lovely, dark and deep
But, I have promises to keep
And miles to go before I sleep
And miles to go before I sleep”

അച്ചന്റെ ജോലി തീർന്നിട്ടില്ല ഇനിയും അനേകം മൈൽ സഞ്ചരിക്കാനുള്ള ശക്തി ദൈവം നൽകട്ടെയെന്ന് ആശിക്കുന്നു.

പഴഞ്ഞിയിലെ എന്റെ തലമുറയിൽ മൂന്ന് പേരാണ് ഗവേഷണ ബിരുദം നേടിയത്. കുമാരനും, ഞാനും, ജോസും. മൂന്നാമനാണ് ഇപ്പോൾ ഷഷ്ഠിപൂർത്തിയിലെത്തിയ ചീരനച്ചൻ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഞങ്ങളുടെ ഐച്ഛിക വിഷയങ്ങളാണ് ഗവേഷണത്തിനാധാരമാക്കിയത്. ചീരനച്ചനാകട്ടെ മലയാള സാഹിത്യത്തോടൊപ്പം മല

-ഡോ. എ. വി. തമ്പി

കര സഭാചരിത്രവും സഭയുടെ ആരാധാനാനുഷ്ഠാന പാരമ്പര്യങ്ങളും ഗവേഷണ വിഷയമാക്കി. ഔപചാരികമായ കലാലയ വിദ്യാഭ്യാസം ഞങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ അച്ചൻ സാഹിത്യ വിജ്ഞാനീയവും, സഭാ വിജ്ഞാനീയവും അനൗപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ കൈവശപ്പെടുത്തി. അച്ചനെപ്പോലെ രണ്ടു ഡസനിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മറ്റൊരു എഴുത്തുകാരൻ കോട്ടയത്തിനു വടക്ക് ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ദൈവം നൽകിയ അവസരങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവസരങ്ങളും അനുയോജ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പാശ്ചാത്തലമാവാൻ ദൈവം അച്ചനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബാല്യകാലത്ത് അച്ചനും ഞാനും പഴഞ്ഞി പള്ളി മദ്ബഹായിലെ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്നു. എനിക്കും സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ശേഷം മദ്ബഹായുടെ അകംകണ്ട അദ്ദേഹം ഞങ്ങളേക്കാൾ ഒരുപാട് മുമ്പിലെത്തുന്നത് അത്ഭുതം വിടർന്ന മിഴികളോടെയാണ് ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നത്. സുറിയാനി ഭാഷ അഭ്യസിക്കുന്നതിനും, സുറിയാനി രാഗങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നതും അച്ചനുമാത്രേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. ദുഃഖ വെള്ളിയാഴ്ചയും മറ്റും രണ്ട് അച്ചന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രണ്ടും സംഘം സുറിയാനിയും മലയാളവും (കൗമാകൾ മാത്രമല്ല എല്ലാ ഗാനങ്ങളും) ഇടവിട്ട് പാടുമ്പോൾ സുറുയാനിയിലെ പാട്ടുസംഘത്തിൽ ബഹു. കുറ്റിക്കാട്ടിലച്ചന്റെ സംഘത്തിൽ ജോസ് - ചീരനച്ചൻ - മാത്രമേ കാണൂ. കുടുംബത്തിലെ വൈദിക പാരമ്പര്യം വാസനാരുപത്തിൽ കൈമാറിക്കിട്ടിയതാവാം. വീട്ടിലെ പ്രതികൂല പ്രതിബന്ധങ്ങൾ മതിലുകൾ തീർത്തിരുന്നില്ലായെങ്കിൽ ജോസ് ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസവുമായി മുന്നേറി കൂടുതൽ ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കുമായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ചിന്തയുടെ ദിശാബോധം

സി ആദർശ്

(കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ സാംസ്കാരിക പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തുന്ന ആദർശ് ബഹു. ചീരനച്ചന്റെ ഏറ്റവും നല്ല വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരാളാണ്. പാർട്ടി ടൈം വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കേ ആലുവാ യു. സി. കോളേജിൽ അധ്യാപകനായി. യു. ജി. സി. ഫെല്ലോഷിപ്പ് ലഭിച്ചപ്പോൾ ജോലി വിട്ട് ഫുൾടൈം ഗവേഷകനായി - പത്രാധിപർ)

ജീവിതത്തിൽ ഓരോ നന്മകൾ വരുമ്പോഴും നാം ചിലരെ ആദരവോടുകൂടി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഈശ്വരനും ഓർക്കാറുണ്ട്. നമ്മുടെ ചിന്തയെയും ജീവിതത്തെയും സ്വാധീനിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്തവർ അവരായാലാണ്. അത്തരം അപൂർവ്വ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകും. ഇതൊരു ചരിത്രപ്രക്രിയയാണ്. സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളുടെതായ തുടർച്ചകളെയും ഇടർച്ചകളെയും കുറിക്കുന്ന പ്രക്രിയ. മഹത് വ്യക്തികൾ പലരും തങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ച വ്യക്തികളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും സംഘടനകളെയും പുസ്തകങ്ങളെയും മറ്റും ഇത്തരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക സമൂഹത്തിലെ അധ്യാപകർക്ക് ഇവയിൽ ഒരു പ്രധാന പങ്കുണ്ട്. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ഓർക്കുന്ന അപൂർവ്വ വ്യക്തിത്വങ്ങളിൽ ഒരാളാണ് യു. സി. കോളേജിൽ എന്നെ പഠിപ്പിച്ച ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ.

ഇന്ന് ഞാൻ കേരള സംസ്കാര ചരിത്രത്തിൽ യു. ജി. സി. ഫെല്ലോഷിപ്പോടുകൂടി ഗവേഷണം ചെയ്യുന്നതു തന്നെ ഈ സ്വാധീനങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടിയാണ്. അൽപ്പസമയം സാഹിത്യത്തിലൊക്കെ താല്പര്യം തോന്നിയിരുന്നതുകൊണ്ട് സ്കൂളിൽ വെച്ചു തന്നെ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ബിരുദം എടുക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. (പാഠപുസ്തകത്തിനു പുറമെ ഒരു ധാരണയും അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.) അതുകൊണ്ട് പ്രീഡിഗ്രിക്ക് ഏത് ഗ്രൂപ്പ് എടുക്കണമെന്ന് ആലോചനാവിഷയമായി. മലയാളം ബിരുദം എടുക്കുന്നവർ തേഡ് ഗ്രൂപ്പാണ് സാധാരണ തെരഞ്ഞെടുക്കാറുള്ളത്. എങ്കിലും ചരിത്രത്തോട് വലിയ താല്പര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഫസ്റ്റ് ഗ്രൂപ്പാണ് എടുത്തത്. അങ്ങനെയുള്ള ഞാൻ ഇന്ന് കേരള ചരിത്രത്തിൽ ഗവേഷണം ചെയ്യാനുള്ള പ്രധാന കാരണം ചീരനച്ചനാണ്.

ബി. എ. മലയാളത്തിന്റെ സബ്സിഡയറി വിഷയമായ കേരള സംസ്കാരം ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത് ചീരനച്ചനാണ്. ചരിത്രം എന്നത് കഴിഞ്ഞു പോയ സംഭവങ്ങളുടെ കുറെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളാണ് എന്ന ധാരണയിൽ നിന്നും മാറി ചരിത്രം എന്നത് നമ്മുടെ നിത്യജീവിതവുമായി നിരന്തരം ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചത് ചീരനച്ചന്റെ ക്ലാസ്സിൽ നിന്നുകൂടിയാണ്. അച്ചന്റെ ക്ലാസ്സ് സാധാരണ ലക്ചറിങ്ങ് അല്ലായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ എഴുതിക്കൊണ്ടുവരുന്ന സെമിനാർ പേപ്പറുകൾ വായിപ്പിച്ച് അവയെ കുറിച്ചുള്ള വിശകലനങ്ങൾ എന്ന രീതിയിലാണ് ക്ലാസ്സ് മുന്നോട്ടു പോയിരുന്നത്. ഇന്നു നോക്കുമ്പോൾ ആ ക്ലാസ്സിന്റെ മികവ് എന്താ, നമുക്കുണ്ടായിരുന്നതും നമ്മുടെ എഴുത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുമായ പൊതു ധാരണകളെ വീണ്ടുവിചാരത്തിനു വിധേയമാക്കാനും അതിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര വിചിന്തനത്തിന് സഹായിക്കുന്നവയുമായിരുന്നു അവ എന്നതാണ്. ചരിത്രം എന്നത് ആത്യന്തികമായ സത്യമല്ല എന്നും ചില നിർമ്മിതികൾ മാത്രമാണ്

-സി. ആദർശ്

എന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവയിലൂടെയാണ്. കുന്നൻ കുരിശ് കലാപം എന്നെഴുതിയതിന് കുന്നൻകുരിശു സത്യം എന്ന് മാറ്റിപ്പറഞ്ഞു തന്നത് ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം.

അച്ചന്റെ ക്ലാസ്സ് എല്ലാവർക്കും ഒരേപോലെ ആസ്വാദ്യകരമായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം, മൂന്നെ പറഞ്ഞതുപോലെ അവ ചർച്ചകളിലൂടെ മുന്നേറുന്നതുകൊണ്ട് സ്ഥിരസ്ഥിതിയിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല അതുകൊണ്ടു തന്നെ എല്ലാവരുടെയും താല്പര്യങ്ങളെ (പരീക്ഷാ താല്പര്യങ്ങളെ) അത് തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിരുന്നുമില്ല. പക്ഷെ, അത് വിവിധ സാംസ്കാരിക സാമൂഹിക മേഖലകളെ നമ്മുടെ മുന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ചരിത്രത്തോട് നിരന്തരം ചോദ്യം ചോദിക്കുന്ന ഒരു സംവാദ മേഖലയായി ആ ക്ലാസ്സുകൾ ഇന്നും ഓർക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്.

ക്ലാസ്സിനകത്തുള്ള ചർച്ചകൾക്കുപരി ക്ലാസ്സിനു പുറത്തു നടന്ന സ്വകാര്യ സംഭാഷണങ്ങൾ എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. നാരായണ ഗുരു വിനെക്കുറിച്ചും കേസരി എ ബാലകൃഷ്ണപ്പിള്ളയെക്കുറിച്ചും വേറിട്ട ചിന്തകൾ എനിക്കു കിട്ടിയത് ആ സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. മഹാഭാരതവും, മറ്റു പുരാണങ്ങളും ബൈബിൾ കഥകളും ആ സംഭാഷണങ്ങളിൽ കടന്നു വരുമായിരുന്നു. അച്ചന്റെ പല ആശയങ്ങളോടും എനിക്ക് വിയോജിപ്പാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും പുതിയൊരു ചിന്താമേഖലയെ സൃഷ്ടിക്കാൻ അവയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞു.

ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭാഷണങ്ങളിൽകൂടി വ്യക്തിപരമായ പല പ്രശ്നങ്ങളും തുറന്ന് സംസാരിക്കാനുള്ള ഒരു ബന്ധം എനിക്ക് അച്ചനുമായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത്തരം ചർച്ചകളിൽ ആത്മീയതയും തത്വചിന്തയും മറ്റും കടന്നു വന്നിരുന്നു. എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ആശ്വാസം പകരാൻ അച്ചന്റെ സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജീവിത ദർശനത്തിൽ എനിക്ക് പലപ്പോഴും അവ പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൊതുവെ അച്ചനിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിമർശനാത്മക ചിന്ത എന്നെ വളരെ സ്വാധീനിച്ചു. അത് ഒരിക്കലും അച്ചനിലുണ്ടായിരുന്ന മാന(Dimension)ത്തിലല്ല. ഒന്നു രണ്ടിടത്ത് മലയാള ഭാഷാവിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയപ്പോഴെല്ലാം തന്നെ അച്ചനെ ഞാൻ എന്റെ ക്ലാസ്സിൽ വാക്കുകളിലൂടെ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളോട് എന്റെ ആ അധ്യാപകനെ കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരുന്നു. യു. സി. കോളേജിൽ കുറച്ചുനാൾ എനിക്ക് പഠിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചതും വിദ്യാർത്ഥികളോട് അച്ചന്റെ ക്ലാസ്സിന്റെ ഓർമ്മകൾ പങ്കുവെയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതും എനിക്ക് സന്തോഷം നൽകിയ അനുഭവങ്ങളാണ്. എന്നെ സ്വാധീനിച്ച, ചിന്തകൾക്ക് പുതിയ ദിശാബോധം നൽകിയ അപൂർവ്വ വ്യക്തികളിൽ പ്രധാനിയാണ് എന്റെ ഈ അദ്ധ്യാപകൻ.

ഷഷ്ഠിപൂർത്തി
മറുപടി പ്രസംഗം

26

ഭാഗം - II

അക്ഷരങ്ങൾ

27

മലങ്കര സഭയും കേരള സംസ്കാരവും

H.G.പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

സഭാചരിത്രത്തിൽ ഞാനൊരു ഗവേഷകനോ പണ്ഡിതനോ അല്ല. മലങ്കര സഭയും കേരള സംസ്കാരവും എന്ന പുസ്തകത്തിന് അവതാരികയെഴുതുവാൻ ഗ്രന്ഥകാരൻ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ഔചിത്യം മേൽപ്പറഞ്ഞവ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കയില്ല. ആദ്യവസാനം ഈ കൃതി ഞാൻ വായിച്ചു. ഇതൊരു ചരിത്രഗ്രന്ഥം എന്നതിലുപരി ഒരു റിസർച്ച് തീസിസിന്റെ മാതൃകയിൽ പണിതെടുത്ത അമൂല്യ നിധിയാണ്. നിരന്തരമായ പ്രയത്നത്തിന്റെയും അദമ്യമായ അന്വേഷണ ബുദ്ധിയുടെയും ആകെത്തുകയാണിത്. അതിന്റെ ഫലമായി പലർക്കും കണ്ടെത്താനാവാത്ത നിരവധി ചരിത്ര സത്യങ്ങളെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നിർത്തുവാൻ ഗ്രന്ഥകാരൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രത്തിന്റെ മഹത്വം അതിന്റെ സത്യസന്ധതയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എഴുത്തുകാരൻ ആശ്രയിക്കുന്ന മൂലകൃതിയുടെ സംശുദ്ധത, ഉദ്ധരണികളുടെ ഉടമസ്ഥരായ എഴുത്തുകാരുടെ നിലവാരം, സത്യസന്ധത, എന്നിവ എഴുതുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ മാറ്റുരക്കല്ലുകളാണ്. ചരിത്രം എഴുതുമ്പോൾ യുക്തിയും നിഗമനവും എത്രത്തോളം ആകാമെന്ന് വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്. യുക്തിയും നിഗമനവും ഈ പുസ്തകത്തിൽ ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്.

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേരേട് യൂത്താ സ്ഥാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും അവർ മെത്രാന്മാർക്ക് തുല്യരായിരുന്നെന്നും പട്ടക്കാരുടെ കൗൺസിലുകൾ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ വാഴിച്ചിരുന്നെന്നും ഉള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഒരുപക്ഷേ ഇന്ന് അരോചകമായി തോന്നാം. അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭയിൽ ആദ്യകാലത്ത് ഇത്തരത്തിലുള്ള മെത്രാൻ വാഴ്ച ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ട് അർക്കദിയാക്കോനെ ഒന്നാം മാർത്തോമ്മയായി വാഴിച്ച രീതിയിൽ സാംഗത്യം ഉണ്ടെന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാരുടെ പട്ടത്വത്തിന്റെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാരെ പകലോമറ്റം തറവാട്ടിൽ നിന്നു വാഴിക്കാൻ എന്ന പതിവിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാകുന്നില്ല. കുടുംബ മഹിമ, അന്ധവിശ്വാസം, കുരിശു നിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങൾ എന്നിവയാകാമെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഊഹിക്കുന്നു. 1599 ലെ ഉദയം പേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുക്കാതെ വിട്ടുനിന്ന ചാട്ടുകളുടേതെ ഇടവകയുടെ വിശ്വാസ തീക്ഷ്ണത എഴുത്തുകാരൻ വരാച്ചുകാട്ടുന്നു. യൽദോ ബസേലിയോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവരെ മലങ്കരയിൽ കൊണ്ടുവന്നത് അർമേനിയൻ വ്യാപാരികളായിരുന്നുവെന്നും അവർ അന്ത്യോഖ്യാ പാരമ്പര്യത്തിൽ പെട്ടവരല്ലെന്നുമുള്ള കണ്ടെത്തൽ പുതുമയുളവാക്കുന്നു. അഞ്ചാം മർത്തോമ്മയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം മലങ്കരയിലേക്ക് വന്ന ആറുപേരുടെ യാത്രയ്ക്ക് ചിലവായ 11454 രൂപയുടെ കണക്കിന്റെ കളി ഗ്രന്ഥകാരൻ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ആറാം മർത്തോമ്മാ അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മയിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റ ശേഷം ശീമയിൽ നിന്ന് വന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിൽ നിന്ന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ പട്ടമേൽക്കുകയും തുടർന്ന് റോമാ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പോവുകയും വീണ്ടും മാതൃസഭയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്തത് അസ്ഥിരതയുടെ തെളിവായി ഗ്രന്ഥകാരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അസ്ഥിരതയ്ക്ക് തിരിച്ചടി

മലങ്കര സഭയും കേരള സംസ്കാരവും നൽകുവാൻ മലങ്കരയിൽ ചങ്കുറ്റം കാണിച്ച ഏക ഇടവകയാണ് ആർത്താറ്റ് ഇടവക. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ പ്രാധാന്യം ഗ്രന്ഥകാരൻ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ തനിമയും സ്വാതന്ത്ര്യവും അതിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ചാവക്കാട് പള്ളിയും ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയും രണ്ടാണെന്നും ചാവക്കാട് പള്ളിയുടെ വികസന നാമമാണ് പാലയൂർ പള്ളി എന്നും പാലയൂർ പള്ളിയ്ക്ക് സെന്റ് തോമസുമായി ബന്ധമില്ലെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വർത്തമാനകാലത്തെ പുതുമനിറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകൾ തന്നെ. ആർത്താറ്റ് പടിയോല വേണ്ടത്ര അറിയാതെ പോയതിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. കണ്ടനാട് പടിയോല സഭാഭരണഘടനയുടെ ആദ്യ രൂപമാണെന്ന് വെളിവാകുന്നത് വലിയ നേട്ടം തന്നെ. ഈ പടിയോലകൾ വെളിച്ചം കാണാതെ പോയതിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ മലങ്കര സഭയുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആദ്യമെത്രാനെന്ന പി. ചെറിയാന്റെ സാക്ഷ്യം മനോഹരമാണ്.

പകലോമറ്റം തറവാട്ടിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാൻവാഴ്ച നിർത്തലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ പ്രവർത്തനം ശ്ലാഘനീയമാണ്. സെമിനാരി സ്ഥാപനം, വട്ടിപ്പണ പലിശ വാങ്ങാനുള്ള അധികാരം, ബൈബിൾ വിവർത്തനം, തൊഴിയൂർ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം എന്നിവയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രയത്നം വളരെ മികച്ചതാണ്. എന്നാൽ ആയത് സാധിച്ചെടുക്കാൻ സായ്പ്പന്മാരുടെ അതിരുകവിഞ്ഞ സൗഹൃദം ഒരു കാരണമായിരുന്നില്ലേ എന്ന് ചിന്തനീയമാണ്. സായ്പ്പൻമാർക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗുഡ്ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. മർത്തോമ്മാ നാമത്തിന് പകരം ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേര് ആറാം മർത്തോമ്മ സ്വീകരിച്ചത് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി തുടരണമായിരുന്നോ? സായിപ്പുമാരുമായി പുലർത്തിയ അതിരുകവിഞ്ഞ സൗഹൃദത്തിന് മലങ്കരസഭ പിന്നീട് കനത്ത വില തന്മൂലം നൽകേണ്ടി വന്നില്ലേ? പീറ്റിന്റെ ക്രൂരപ്രവർത്തനങ്ങളും, ബിഷപ്പ് വിൽസന്റെ എഴുത്തും മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസും മലങ്കരയിൽ നവീകരണച്ചുവയുള്ള ഒരു സമൂഹത്തെ വാർത്തെടുക്കാൻ കാരണമായി. എല്ലാ ഗുണത്തിനും ഒരു ദോഷമുണ്ട് എന്ന തത്വം ഇവിടെ നിറവേറുകയാണ്. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇന്നത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരെ ക്രമത്തിലധികം വിമർശിക്കുന്നതിന് അവരുടെ സ്വയംപരിശോധനയ്ക്ക് സഹായിക്കാമെന്ന് സദുദ്ദേശ്യം മാത്രമെ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. അന്ത്യോഖ്യായുടെ ബന്ധത്തെ ഉപരിപ്ലവമായെങ്കിലും എട്ടാം മാർത്തോമ്മായും മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസും ആലിംഗനം ചെയ്തതിന്റെ തികത ഫലം സഭ ഇന്ന് അനുഭവിക്കുകയാണ്. ചേപ്പാട്ട് തിരുമേനിക്ക് എതിരായി റസിഡന്റീന് നൽകിയ മെമ്മോറിയൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും നവീകരണ ചിന്ത ശക്തിപ്പെടുന്നുണ്ട്. നവീകരണ സഭയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയ്ക്ക് പ്രഹരം നൽകുന്ന താഴത്തച്ചന്റെ *വിലാപങ്ങൾ* എന്ന കൃതിയുടെ സംക്ഷിപ്ത രൂപം അവതരിപ്പിച്ചത് ഏറ്റവും ഉചിതമായി. അബ്രഹാം മല്പാൻ ഏകപക്ഷീയമായി തക്സാ തിരുത്തിയതിനെ യാതൊരു ന്യായീകരണവും പറയാനില്ലെന്ന് വായനക്കാർക്ക് ബോധ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാപ്പൻ തൊഴിയൂരിൽ വന്ന് കാട്ടിക്കൂട്ടിയ കോലാഹലങ്ങൾ നീതിയ്ക്ക് ചേരുന്നവയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്താത്തിക്കോന്റെ മൂലരൂപം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടില്ലെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നവീകരണ കൊടുങ്കാറ്റ് തടയു

-H.G.പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത വാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ദിവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന് പെട്ടെന്ന് സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒടുവിൽ വിജയം കൈവരിച്ചു. പരുമല സെമിനാരി എം. ഡി. സെമിനാരി എന്നിവ സ്ഥാപിച്ചെങ്കിലും പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിനെ മലങ്കരയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. നവീകരണത്തെ തടയേണ്ടി വന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും മലങ്കരയെ അനേക ഇടവകകളാക്കി വിഭജിക്കുകയും ചെയ്ത് അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തി. പാത്രിയർക്കീസ് മുറോൻ കുദാശ, പെന്തിക്കോസ്തി, യൽദോ, ദനഹാ, മാമ്മുദീസ തുടങ്ങിയ ശുശ്രൂഷാ ക്രമങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ച് മലങ്കരയുടെ ആരാധനാ തനിമ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. നവീകരണ നേതാക്കൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് വികലമായി തർജ്ജമ നടത്തിയ ഭാഗങ്ങൾ ഗ്രന്ഥകാരൻ വിവരിക്കുന്നു.

പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവിടെ പ്രബലമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ശൈവ-വൈഷ്ണവ ഭക്തിപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ വളർച്ച തടഞ്ഞിരിക്കുമെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഊഹിക്കുന്നു. കൃഷ്ണന്റെ ജീവചരിത്രവും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രവും വളരെ സാമ്യമുള്ളതായി ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ അതുല്യത കൈമോശം വരുന്നതായി സാധാരണക്കാർ തോന്നാൻ ഇടയുണ്ട്. മലങ്കരയിലെ ക്രിസ്തീയ വിവാഹാചാരങ്ങളെ ആഴത്തിലും പരപ്പിലും വിശകലനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ചിന്തോദ്ദീപകങ്ങളാകുന്നു. നമ്പൂതിരിമാരുടെ യാത്രക്കളിയും, മാർഗ്ഗം കളിയും തമ്മിലുള്ള സമാനത ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നിഗമനങ്ങൾക്ക് മാറ്റുകയുണ്ടാകുന്നു. വ്യത്യസ്തതരം പള്ളിപ്പാട്ടുകൾ അവതരിപ്പിച്ച് വായനക്കാരന്റെ കവിതാവാസനയെ ഉണർത്തുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥം മലങ്കരസഭ, മലയാള ഭാഷ, മലയാള സാഹിത്യം, കേരള സംസ്കാരം, ചരിത്രപഠനം എന്നിവയ്ക്ക് വലിയൊരു മുതൽക്കൂട്ടാണ്. പുതിയ പുതിയ ചരിത്ര സത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകമാണിത്. പ്രത്യേകിച്ച് കുറുപ്പും കുളും മെത്രാസനത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്രകാരം ഒരു പുസ്തകം രചിക്കുവാൻ ദൈവം തമ്പുരാൻ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചതിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരൻ ചീരൻ ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് എല്ലാ വിധ ഭാവുകങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് ചരിത്രപാരായണ തൽപ്പരരായ സഹൃദയരുടെ മുമ്പിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം അഭിമാനപൂർവ്വം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

(അവതരികയിൽ നിന്ന്) ●

അപൂർവ്വ പ്രദർശനം - 2005 മെയ് 14-15

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ

ഡോ. കെ. എം. തരകൻ

(കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ മുൻ ചെയർമാൻ. കോതമംഗലം അത്താനേഷ്യസ് കോളേജ് ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗം മേധാവി. മനോരമ വീക്കിലി പത്രാധിപൻ. പ്രഭാഷകൻ, നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവ്. നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ നേടിയിട്ടുണ്ട്. - പത്രാധിപർ)

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു പ്രമുഖ മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ (1740-1816) പ്രാവീണ്യമായ ഒരു ജീവചരിത്രമാണ് ഫാദർ ജോസഫ് ചീരൻ നമുക്ക് സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആലുവാ യു. സി. കോളേജിൽ മലയാള വിഭാഗത്തിലെ പ്രൊഫസറായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഫാദർ ചീരൻ മികച്ച ഗദ്യകാരനും, ഗവേഷകനും, പ്രഭാഷകനുമാണ്. താനൊരു സഭാചരിത്രപണ്ഡിതൻ കൂടിയാണെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥം മുഖേന അദ്ദേഹം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയോടും പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനോടുമുള്ള അകലെയായ സന്ദർശനവും ഭക്തിയുമാണ് ഇങ്ങനെയൊരു കൃതി രചിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തമാക്കിയത്. അച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥം ഒരു ജീവചരിത്രം മാത്രമല്ല, ഒരു തീസീസ് ആണ്.

കൊച്ചി രാജ്യത്തെ തലപ്പള്ളി താലൂക്കിൽ കുന്നംകുളം ഇടവകയിൽ പൗരോഹിത്യ പാരമ്പര്യംകൊണ്ട് പ്രശസ്തി നേടിയ പുലിക്കോട്ടിൽ കുടുംബത്തിലെ ചുമ്മാർ എന്ന ആളിന്റെ സീമന്തപുത്രനായ കഥാപുരുഷൻ 1740 നവംബർ 25 ന് ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാർ ശിശുവിന് ഇട്ടപ്പ് എന്ന പേരുനൽകി. ഇട്ടപ്പ് എന്നത് ജോസഫ് ആണല്ലോ. ഇദ്ദേഹം ചാട്ടുകുളങ്ങരപ്പള്ളിയെന്നറിയപ്പെടുന്ന ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കാരനായി വളർന്നു. ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ വൈദിക വൃത്തിയിലേക്കാകർഷിക്കപ്പെട്ട ഇട്ടപ്പ് കൗമാരകാലത്തു പഴഞ്ഞി മല്പാൻപള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേർന്നു സുറിയാനി ഭാഷ, വ്യാകരണം, കാനോൻ, പൗരസ്ത്യ വേദശാസ്ത്രം എന്നിവയിൽ അസാമാന്യ പരിജ്ഞാനം സമാർജിച്ചു.

ഇട്ടപ്പിനു വൈദികപട്ടം നൽകിയതു ശക്രളള ബാവാ (വർഷം തിട്ടമില്ല) ആയിരുന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽ മലങ്കരസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്നത് മാർത്തോമ്മാ 5-ാമനായിരുന്നു.

കുന്നൻകുരിശ് സത്യത്തിനു ശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്ത വന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സമൂഹത്തിലെ 12 വൈദികർ ചേർന്ന് പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിലെ ഒരു വൈദികനെ മർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനെ പേരിൽ അർക്കദിയാക്കോനാക്കി. പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട 9 അർക്കദിയാക്കോന്മാർ മലങ്കര സഭയിലുണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രം പറയുന്നു. ഇവരിൽ മർത്തോമ്മാ ഒന്നാമന്റെ സ്ഥാനം പറവൂർ കാലംചെയ്ത അബ്ദുൾ ജലീൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും മൂന്നാമന്റെയും നാലാമന്റെയും സ്ഥാനം 1685 ൽ കേരളത്തിൽ വന്ന മാർ ഈവാനിയോസും സ്ഥിരീകരിച്ചു. ബസേലിയോസ് ശക്രളളാ മഹിയാന മാർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ മർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെ ആരെങ്കിലും സ്ഥിരീകരിച്ചതായി ചരിത്രത്തിൽ

-ഡോ. കെ. എം. തരകൻ

രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ യാതൊരു വിദേശീയ മെത്രാന്റെയും സഹകരണം നേടാതെ 1760 ൽ തന്റെ അനന്തരവനെ ആറാം മർത്തോമ്മയായി വാഴിച്ചു. 1770 ൽ ഊർശ്ശേമിലെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും മാർ ഈവാനിയോസും കൂടി ചേർന്ന് മാർത്തോമ്മാ ആറാമനെ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മലങ്കര മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. ഏഴാം മർത്തോമ്മയെപ്പറ്റി വലിയ ആക്ഷേപങ്ങളൊന്നും ആരും തന്നെ ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം മരിച്ചിതിനുശേഷം അനുയായികൾ മുതമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകൊണ്ട് 1809 ൽ വാഴിച്ച മാർത്തോമ്മാ എട്ടാമന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെ പലരും ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാ എട്ടാമന്റെ സ്ഥാനത്തിനു തന്നെ സാധുതയില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം വാഴിച്ച മാർത്തോമ്മാ ഒമ്പതാമന്റെ സ്ഥാനം എങ്ങനെയാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെടുക എന്ന് ചോദിക്കാവുന്നതാണ്.

മർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമൻ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയും തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനം സ്ഥാപിക്കാൻ നടത്തിയ ശ്രമം മലങ്കരയിലെ വടക്കൻ ഇടവകകളെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ വൈദിക പട്ടം സിദ്ധിച്ച ഇട്ടപ്പ് കത്തനാർ മലങ്കര സഭയെ ഓർത്തഡോക് വിശ്വാസത്തിൽ പിടിച്ചു നിർത്തുവാൻ അക്ഷീണ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. പുലിക്കോട്ടു മത്തായി മല്പാന്റെ നിര്യാണത്തോടെ പ്രവർത്തനം നിലച്ച മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടത്തിനു പകരം ഇട്ടപ്പ് കത്തനാർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ ഒരു പുതിയ മല്പാൻപള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചു. പുണ്യശ്ലോകനായ ആറാം മാർത്തോമ്മാ തന്നെ മലങ്കരയിലെ മർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി റോമാ സഭ അംഗീകരിക്കുമെങ്കിൽ മാർപ്പാപ്പയോട് വിധേയത്വം പുലർത്താമെന്ന സന്ദേശവുമായി കരിയാറ്റിൽ ഔസേപ്പ് മല്പാനെ റോമിലേക്ക് അയച്ചു. റോമിൽ നിന്നും മെത്രാൻ പദവി നേടി നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്നവഴി കരിയാറ്റിൽ മെത്രാൻ ദിവംഗതനായി. റോമൻ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനുള്ള ആറാം മർത്തോമ്മയുടെ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടു. കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിലെ ചില പ്രമുഖർ വിശേഷിച്ചും മാത്തു തരകൻ കടംകൊടുത്ത പണം മടക്കിക്കൊടുത്തില്ല എന്നപേരിൽ ആറാം മർത്തോമ്മയെ ബലാൽക്കാരമായി റോമാ സഭയിൽ ചേർക്കുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സർക്കാരിന്റെ സഹായത്തോടെ മാത്തുതരകനിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട ആറാം മർത്തോമ്മാ വർദ്ധിച്ച വീര്യത്തോടെ മലങ്കര സഭയെ സേവിക്കുകയും അതിന്റെ നില സുദൃഢമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ആറാം മാർത്തോമ്മാ റോമാ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ പരിശ്രമിച്ചു എന്നറിഞ്ഞ വടക്കൻ പള്ളിക്കാർ മുളന്തുരുത്തിയിൽ സമ്മേളിച്ച സഭയെ നയിക്കാൻ ഒരു മെത്രാനെ അഭിഷേകം ചെയ്തുകിട്ടണമെന്ന് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനോട് അപേക്ഷിക്കുകയും അദ്ദേഹം കാട്ടുമങ്ങാട്ട് അബ്രഹാം റമ്പാനെ കുറിലോസ് എന്നപേരിൽ 1772 ൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. റോമാ സഭയുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മുക്തമായ മലങ്കര സഭയുടെ പരമാധികാരിയായി പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച മാർത്തോമ്മാ ആറാമന് കുറിലോസിനെ ഒരു പ്രതിയോഗിയായി മാത്രമേ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അദ്ദേഹം മാർ കുറിലോസിനെ തിരുവതാംകൂറിൽ നിന്നും, കൊച്ചിയിൽ നിന്നും തുരത്തി. ഇട്ടപ്പച്ചൻ മാർ കുറിലോസിനെ അതീവ രഹസ്യമായി ആദ്യം കുന്നംകുളത്തേക്കും പിന്നീട് അവിടെ നിന്നും അഞ്ഞൂറിലേക്കും എത്തിച്ചു. മാർ കുറിലോസ് അഞ്ഞൂറിൽ സ്ഥിരമായി താമസിച്ചു. മാർ കുറിലോസിന്റെ പിൻമുറ

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ ക്കാരനായിരുന്നു കിടങ്ങൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ്. പിന്നീട് ഇവർ തൊഴിയൂർ സഭ എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭ സ്ഥാപിച്ചു.

സഭാ സേവനത്തിൽ നിരന്തരം ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാറെ ആറാം മർത്തോമ്മ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സഹായിച്ചതായി ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ മലങ്കര സഭയെ സുശക്തമാക്കാൻ തന്നാലാവുന്നതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വൈദേശിക മേൽക്കോയ്മക്ക് മലങ്കരസഭ യാതൊരു കാരണവശാലും കീഴടങ്ങരുതെന്ന് അനുശാസിക്കുന്ന ആർത്താറ്റ് പടിയോലക്ക് അദ്ദേഹം രൂപം നൽകി. ബൈബിൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിന് ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനനും, കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാനുമൊത്ത് പ്രവർത്തിച്ചു. വി. കുർബ്ബാന ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ സുറിയാനി വാക്യങ്ങൾക്കു പുറമെ മലയാള വാക്യങ്ങൾ കൂടി ഉപയോഗിച്ചുകാണണമെന്ന് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. കുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ വചന പ്രസംഗം നടത്തുന്നത് അഭികാമ്യമെന്നും വാദിച്ചു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ ഭരണഘടനമുഖേന നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കണ്ടനാട്ട് കൂടിയ യോഗം പാസ്സാക്കിയ പടിയോലയ്ക്ക് രൂപം നൽകാൻ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാൻ ഒട്ടേറെ സഹായിച്ചു. എട്ടാം മർത്തോമ്മയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലാണ് കണ്ടനാട്ട് സമ്മേളനം നടന്നത്. കണ്ടനാട് പടിയോല നിർദ്ദേശിച്ച വിധം മലങ്കര സഭയുടെ പ്രതിനിധികളുമായി ആലോചിച്ച് എട്ടാം മർത്തോമ്മക്ക് സഭാഭരണം നടത്താമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്കു ഒരു പരിധിവരെ സ്വീകാര്യനായിരുന്ന കാലത്താണ് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ 1809 ൽ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും റമ്പാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചത്. എന്നാൽ എട്ടാം മർത്തോമ്മ കണ്ടനാട് പടിയോലയെ ധിക്കരിക്കുക വഴി ജനങ്ങളുടെ അപ്രിയത്തിന് പാത്രീഭൂതമായി. ഇക്കാലത്താണ് മൺറോ സായിപ്പും, ചർച്ച് മിഷനറി സൊസൈറ്റിയും മലങ്കര സഭയുടേതായ ഒരു വൈദിക സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള സഹായ ഹസ്തം നീട്ടിയത്. ചെറുപ്പം കാലം മുതൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ തൽപ്പരനായിരുന്ന ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ സർക്കാരിൽ നിന്നും കോട്ടയത്ത് അനുവദിച്ചു കിട്ടിയ 16 ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ 1815 ൽ വൈദിക സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചു. മൺറോ സായിപ്പ് സഭയ്ക്കായി നീക്കിവെച്ച പണത്തിന്റെ വട്ടിവാങ്ങാൻ മർത്തോമ്മാ എട്ടാമന് അധികാരമില്ലെന്ന് സർക്കാർ വിധിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ ആ തുക ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ ഏറ്റെടുത്തു. സഭയുടെ പണം വാങ്ങേണ്ടത് റമ്പാനല്ല മെത്രാനാണെന്ന് വാദം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ 1815 ൽ പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വെച്ച് കിടങ്ങൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസിൽ നിന്നും മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും മലങ്കര സഭയ്ക്ക് സുദൃഢമായ നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്തു. മലങ്കര സഭ ഇന്ന് സഭാ ജ്യോതിസ്സ് എന്ന അഭിധാനം നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ റോമാകത്തോലിക്കാ സഭയുമായി അനുരഞ്ജനം നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും അബ്രഹാം കുറിലോസിനെ പീഡിപ്പിക്കുകയും പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിന്റെ മഹിമയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്ത മർത്തോമ്മ ആറാമനെ എതിർത്തിരുന്ന ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ ആ വലിയ മനുഷ്യന്റെ മഹത്വത്തെ ഉള്ളുകൊണ്ട് ആദരിക്കുകയും താൻ മെത്രാനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയപരിപാടികൾ തുടരുകയും ചെയ്തു. മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ മർത്തോമ്മാ ആറാമൻ സ്വീകരിച്ച ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേര് തന്നെയാണ് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും സ്വീകരിച്ചത്.

-ഡോ. കെ. എം. തരകൻ

കുറെക്കാലത്തേക്ക് മലങ്കര മെത്രാന്മാർ ദിവന്നാസ്യോസുമാരായിരുന്നല്ലോ. മർത്തോമ്മ ആറാമനെപ്പോലെ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും സർക്കാരുമായി ഉറ്റ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ തന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് സുറിയാനി കത്തോലിക്കരെ അകറ്റിയില്ല; പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽ നിന്നും സഹായം സ്വീകരിക്കുകയും അവരുടെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

വശ്യവചസ്സും, കർമ്മകുശലനും, വേദശാസ്ത്ര വിശാരദനും ദീർഘ സൂത്രിയുമായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണ മണിപോലെ സ്നേഹിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. വേദശാസ്ത്രത്തിന് ബൈബിൾ വിവർത്തനം നിൽകിയ പ്രചോദനം വഴി മലങ്കരസഭയെ ആധുനിക യുഗത്തിലേക്കു ആനയിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് സഹോദരി സഭകളുമായി സൗഹൃദം സ്ഥാപിച്ചു. സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിൽ അന്ത്യനിമിഷംവരെ ഒരു പാറപോലെ ഉറച്ചുനിന്നു.

ഒരു അഭിഭാഷകനെപ്പോലെ സ്വന്തം കഥാനായകനുവേണ്ടി ഫാദർ ജോസഫ് ചീരൻ വാദിച്ചു പോകുന്നത് അസാധാരണമായ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെയാണ്.

തികഞ്ഞ ഒരു ഗവേഷകനെപ്പോലെ തന്റെ ഓരോ പ്രസ്താവത്തെയും പ്രമാണ രേഖകൾക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്നു. ദീർഘകാലം വിസ്മയമായ പല പ്രമാണങ്ങളും അദ്ദേഹം വെളിച്ചത്ത് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. പ്രസന്നവും ദീപ്തവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യത്തിനു സാഹിത്യത്തിന്റെ സുഷമയും സുഗന്ധവും സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രീക്കു പുരാണങ്ങളിൽ നിന്നും ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച ബിംബങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഫാദർ ചീരൻ സ്വന്തം ഭാഷയ്ക്കു നവജീവൻ പകർന്നിരിക്കുന്നു.

ഏതൊരു ചരിത്രകാരനും സ്വന്തമായ ഒരു നിലപാടുണ്ടാവാതെ വയ്യ. ഫാദർ ജോസഫ് ചീരൻ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വടക്കൻ പൈതൃകത്തിന്റെ സംവാഹകനും, സംരക്ഷകനുമാണ്. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് വടക്കൻ പൈതൃകവും, തെക്കൻ പൈതൃകവും ഒരുപോലെ ആവശ്യമാണ്. ഇവയിലേതെങ്കിലുമൊന്നിന്റെ അഭാവം മലങ്കര സഭയെ തീർത്തും അശക്തമാക്കിയെന്നുവരാം. ഈ സഭയ്ക്കു ധീരന്മാരായ ഭരണ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ വീരകഥകൾ അടിയ്ക്കടി അനുസ്മരിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. കുന്നൻകുരിശു സത്യം നടത്തിയ പട്ടക്കാർ, ആറാം മർത്തോമ്മവരെ യുള്ള അർക്കദിയോക്കന്മാർ, മഹാനായ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്, പുലിക്കോട്ടിലെ രണ്ടു തിരുമേനിമാർ, ചേപ്പാട്ടു തിരുമേനി, സഭാഭാസുരൻ എന്നിവർ മലങ്കരസഭയെ ഹൃദയരക്തം നൽകി പരിപോഷിപ്പിച്ചവരാണ്. ഇവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന ഒരു അമര ജ്യോതിസ്സാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ. ആ വലിയ മനുഷ്യന്റെ ആധികാരികമായ ജീവചരിത്രം എഴുതിയ ഫാ. ചീരനോട് സഭ എന്നും കടപ്പെട്ടിരിക്കും. സഭ മാത്രമല്ല, ചരിത്രകാരന്മാരും, ഭാഷാസ്നേഹികളും, അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കും.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും ഇതിന്റെ കർത്താവിനും സർവ്വ വിജയങ്ങളും നേർന്നുകൊണ്ട് സവിനയം ഇത് സഹൃദയ സമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മഹാനായ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്

ഫാ. ഡോ. ജോർജ്ജ് പുലിക്കോട്ടിൽ

(കുന്നംകുളം സ്വദേശി. കോട്ടയം, നാഗപ്പുർ ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരികളിൽ അധ്യാപകൻ. ജർമ്മനിയിലെ എർലാംഗൻ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് പി എച്ച്. ഡി. നേടി. ചിക്കാഗോ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പോസ്റ്റ് ഡോക്ടറൽ റിസർച്ച് നടത്തുന്നു. പ്രഭാഷകൻ, ഗ്രന്ഥകാരൻ, കെ. സി. സി. ജോ. സെക്രട്ടറി, ദിവ്യബോധനം കോ-ഓർഡിനേറ്റർ. ഇടവക പത്രികയുടെ പത്രാധിപ സമിതി അംഗം. എന്നിങ്ങനെ ബഹുമുഖ മേഖലകളിൽ അവിവാഹിതനായ ഇദ്ദേഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. - പത്രാധിപർ)

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ രചിച്ച മഹാനായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ - പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ജോസഫ് ദിതീയൻ - എന്ന ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം വായിച്ചു. മലങ്കരയുടെ അഞ്ചാം ദിവന്നാസ്യോസ് എന്നും വലിയ തിരുമേനി എന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമെന്നും ഒക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന, ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ദിശാബോധവും അഭിമാനവുമായി, വർത്തിച്ച, നവോത്ഥാന കേരളത്തിന്റെയും ആധുനിക മലങ്കര സഭയുടെയും പിതാവെന്ന് ഏതൊരു ചരിത്രപഠിതാവിനും നിസ്സംശയം വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ആളുമായ ആ മഹാത്മാവിനെ കണ്ടനാടു ഗ്രന്ഥവരിയുടെയും മറ്റ് സമകാലീന രേഖകളുടെയും അനിഷേധ്യമായ പിൻബലത്തോടെ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലയാളികൾക്കും മലങ്കരസഭയ്ക്കും മുന്നിൽ പുനരാഖ്യാനം നടത്തുകയാണ് ബ.ചീരനച്ചൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം ദശകം മുതൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകം വരെയുള്ള ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ മലയാളത്തിന്റെയും മലങ്കരസഭയുടെയും ചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള സുവ്യക്തമായ ഒരു കവാടം കൂടെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപനം മുതൽ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിൽ മലങ്കരസഭയും സഭാപിതാക്കന്മാരും വഹിച്ച നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് നവീനകേരള ചരിത്രകാരന്മാരും സഭാചരിത്രകാരന്മാർ പോലും ബോധപൂർവ്വമോ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടോ വിസ്മരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അത് സമകാലിക രേഖകളിലെ പ്രമാണങ്ങളിലൂടെ പുനരവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന. ബ.ചീരനച്ചന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ ശക്തമാണ്, അന്യൂനമാണ്, ഒപ്പം ചിന്താദ്വ്യാതകവും വിമർശനാത്മകവും വെല്ലുവിളികളുമാണ്. അബദ്ധജഡിലങ്ങളും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവയുമായ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ പകർത്തിയെഴുതി അവയ്ക്കു മുകളിൽ സ്വന്തം പേരുകൾ കൊത്തി വയ്ക്കുന്നവർക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥവും രചനാശൈലിയും അന്യമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ചരിത്രത്തെ അതിന്റെ സൂക്ഷ്മതയിലും തനിമയിലും കാണുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ അവരുടെ ചരിത്രപഠനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കയില്ല.

പതിനൊന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം മലങ്കരസഭയുടെയും മലയാളക്കരയുടെയും തത്കാലഘട്ടത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മവിവരണത്തിലൂടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. പഴയ സെമിനാരിയിൽ കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശംഖൊലി

-ഫാ. ഡോ. ജോർജ്ജ് പുലിക്കോട്ടിൽ

മുഴങ്ങുന്നതോടെ സഭയിലും സമൂഹത്തിലും അതിന്റെ മാറ്റൊലികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. കഥാപുരുഷന്റെ രംഗപ്രവേശനത്തിനുവുമുന്പുവരെയുള്ള നല്ലൊരു കാലഘട്ട വിവരണവും അന്ന് സഭ നേരിട്ടിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സൂക്ഷ്മാവലോകനം നടത്തിയിരിക്കുന്നത് വായനക്കാരനെ ആ കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ തികച്ചും പര്യാപ്തമാണ്. ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനവും എത്രമാത്രം സ്ഥാപനവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നുവോ അത്രമാത്രം അത് സങ്കീർണ്ണമാകുമെന്ന് ഒരു പൊതുനിയമമാണല്ലോ. പഴയ സെമിനാരിയിലെ ആദ്യദശകങ്ങളിലെ ആശയസംഘട്ടനങ്ങളും അഭിപ്രായഭിന്നതകളും ആ രീതിയിലാണ് സത്യത്തിൽ വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ നവീന ആശയങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വരുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെട്ടവർ തന്നെ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾക്കായി സഭയെ ബലിയാടാക്കുകയും സ്വതന്ത്രഭാരതസഭയെ വിദേശ ആധിപത്യത്തിനുമുന്നിൽ അനാശ്വാസ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അടിയറവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിത്രമാണ് പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാനിലും അത്താനാസ്യോസ് (മരണമില്ലാത്തവൻ) ആയിത്തീർന്ന മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനിലും കാണുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിലെ ഒന്നാമൻ ആരംഭിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ (സ്വദേശമെത്രാൻ വാഴ്ച, ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിലെ പ്രഖ്യാപനം തുടങ്ങിയവ) ഈ അഭിശപ്ത അധികാരദുർമോഹത്തിലൂടെ നിലം പൊത്തുന്നതും തൽഫലമായി പുതിയ ഒരു വിദേശ ആധിപത്യത്തിന്റെ നുകം മലങ്കരയുടെ കഴുത്തിൽ വരുന്നതും കാണുന്നു. 1860 കൾ മുതൽ മലങ്കരസഭയുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും എങ്ങിനെ ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തെ തരണം ചെയ്യാമെന്നതായിരുന്നു.

വാഴിക്കൽ, മുടക്കൽ, ശപിക്കൽ, നിരോധിക്കൽ തുടങ്ങിയവ സിംഹാസനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവരുടെ ധനാഗമമാർഗ്ഗമായും തമാശയായും നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ലേഖകൻ ആയതിന് അമിത പരിഗണന നൽകിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ചില പ്രസ്താവനകളിലെങ്കിലും തോന്നിപ്പോകുന്നു. കണ്ടനാടു ഗ്രന്ഥവരി ഈ രചനയുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നായതിനാൽ ആയത് പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതും ആവശ്യമെന്ന് ഒന്നാം അദ്ധ്യായം വായിക്കുമ്പോഴേ ബോദ്ധ്യപ്പെടും. (ചരിത്രത്തിലെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തപ്പെടുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഗ്രന്ഥവരി സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണവിഭാഗം എത്രയും പെട്ടെന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് ആശിക്കുന്നു.)

കുന്നംകുളത്ത് നിന്നും ഒരു മോശ അഥവാ ദാവീദ് ജനിക്കുന്നു. രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഈ അനുമാനം ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുതീരുമ്പോൾ ഏതു വായനക്കാരനും പൂർണ്ണമായും ശരി വയ്ക്കും. കഥാപുരുഷന്റെ അന്ത്യകല്പനയിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ പൂർണ്ണഐക്യമയോടെ തന്നെ ദാവീദിനോട് ഉപമിക്കുന്നുണ്ട്. സ്മര്യപുരുഷന്റെ ബാല്യകാലവിവരങ്ങൾ ആ കാലത്തെ മത-സാമൂഹിക മണ്ഡലങ്ങളിലേക്ക് നല്ലൊരു കവാടമാണ്. ആർത്താറ്റ്, പാലൂർ, പഴഞ്ഞി, തൊഴിയൂർ ഇടവകകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലങ്കര മേയിച്ചു ഭരിക്കുന്ന പൗരോഹിത്യ കുടുംബ ക്രമത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രകാരം ജനിച്ചു വളരുന്ന ഒരു വിശുദ്ധ പ്രജ, മലങ്കരയുടെ മഹാനായ ദിവന്നാസ്യോസിന് ദൈവം ഒരുക്കിയ ബാല്യം, ബാല്യമെന്ന ആ തുയോബോയ്ക്കു ശേഷം യൗവനം മുതൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ഫലം കായ്ക്കു

വാൻ തുടങ്ങിയതിൽ എന്ത് അത്ഭുതം. ഇസ്രായേലിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഫറവോന്റെ അരമനയിൽ ഒരുക്കപ്പെട്ട മോശയെയും യിശ്ശായിയുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ യല്ല; ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ ജനത്തെത്തന്നെ മേയിക്കുവാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദാവീദിനെയും ഒരുക്കിയ ദൈവം മലങ്കരയുടെ രക്ഷയ്ക്കായി കുന്നംകുളത്തുനിന്നും യോസേപ്പുകുട്ടിയെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരുക്കുന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ കാവൽക്കാർ ഉറക്കം തുങ്ങുന്നുമില്ല; ഉറങ്ങുന്നുമില്ല എന്ന് ചീരനച്ചന്റെ ഈ ഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് ആഖ്യാനം വായിച്ചപ്പോൾ അശ്രുക്കണങ്ങളോടെയല്ലാതെ ഓർക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതെ എത്ര പ്രതിസന്ധികൾ വന്നാലും മലങ്കര എന്ന തന്റെ അരുമ മകളെ വിശുദ്ധതോമസ്സ് അപ്പോസ്തലന്റെ രക്തത്തിലൂടെ വളർത്തിയ 20 നൂറ്റാണ്ടുകൾ പരിപാലിച്ച മകളെ അവൻ കൈവെടിയുകയുമില്ല എന്ന ദുഃഖവിശ്വാസവും ആത്മീയമായ ഒരു അനുഭൂതിയും ഈ അദ്ധ്യായം വായിക്കുന്ന ഏതൊരു സഭാചരിത്രസ്നേഹിക്കും ഉണ്ടാകും. ആദാമുപാപം തീർപ്പാൻ ദൈവം മനുഷ്യനായി, ഏറെ ത്യാഗം സഹിച്ചു. ആരെ ഞാൻ അയക്കേണ്ടു, ആർ നമുക്കുവേണ്ടി പോകും, എന്ന് ചോദ്യത്തിന് പ്രവാചകൻ മറുപടി കൊടുത്തു. അതെ മലങ്കരയുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ യൗവനവും തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സർവ്വവും ത്യജിച്ച് യുവാവായ യൗസേപ്പ് മർദ്ദീനിലേക്ക് തിരിച്ചതിന്റെ പുറകിൽ മറ്റൊന്നായിരിക്കാം കാരണം? ഫെലിസ്ത്യന്റെ ആക്രോശത്തിനു മുന്നിൽ ഇസ്രായേലിന്റെ അഭിമാനവും രക്ഷയുമാകുന്ന ദാവീദിനോടും പിതൃവാക്യത്തിന് കളങ്കം വരാതിരിക്കുവാൻ രാജ്യഭരണം ഉപേക്ഷിച്ച് വനവാസം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രാമനോടും യൗസേപ്പു ശെമ്മാശനെ എങ്ങിനെ ചീരനച്ചന് ഉപമിക്കാതിരിപ്പാനാകും? മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ യൗസേപ്പുകത്തനാരുടെ വിരൽ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചവർ മലങ്കരയുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനും രാജ്യത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിനും ദാവീദിനെയാണ് കണ്ടെങ്കിൽ അതിനു കാരണം അവനെ ഒരുക്കിയത് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് എന്ന് തർക്കം കൂടാതെ പറയാം. തന്റെ പരദേശയാത്രാവിവരണത്തിലെ ഓരോ വരികളും ആയതിനു സാക്ഷ്യമാണ്. (ആ പുസ്തകം പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം മലങ്കരസഭാമക്കൾക്ക് ആയത് ഒരു ആത്മീയ ഗ്രന്ഥവും മലയാളത്തിന് തനതായ ഒരു യാത്രാവിവരണ ഗ്രന്ഥവും ആകുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. ബ.ചീരനച്ചൻ തന്നെ ആയതിന് മുൻകൈ എടുക്കുമെന്ന് കരുതട്ടെ.)*

പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾ, കല്പനകൾ, അവർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും അവർ നൽകിയിട്ടുള്ളതുമായ അനുവാദ കൽപനകൾ ഉടമ്പടികൾ എന്നിവ അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ സൂക്ഷിക്കുവാനും പഠിക്കുവാനും ഇന്നും മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നാം പരിശോധിക്കണം. ദിവംഗതനായ ശ്രീ.ശാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളിയും ബ.ചീരനച്ചനും വെട്ടിത്തുറക്കുന്ന ഈ പാതയിലേക്ക് പുതിയ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾ കടന്നു വന്നിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആശിച്ചുപോകുന്നു. നമ്മുടെ പഴയ പള്ളികളിൽ പിതാക്കന്മാരാൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചരിത്രരേഖകൾ ചിതലും പുഴുവും ദഹിപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ അവ സ്വരൂപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം സഭയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉന്നതസ്ഥാനി നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. കുന്നംകുളം പഴയ പള്ളിയുടെ മേല്പുട്ട് എന്ന് വിളിക്കുന്ന ഒരു ഇരുള

ടഞ്ഞ മുറിയിൽ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമായിരുന്ന സമയത്ത് പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിച്ചപ്പോൾ ആ ഇരുളിന്റെ മറവിൽ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രരേഖകൾ പലതും ഗാഢനിദ്രയിൽ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു. ഒരു കൈപ്പെട്ടി തുറന്നപ്പോൾ പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു ചെപ്പ് അതിൽ ഇരിക്കുന്നു. അതിനകത്ത് എന്തോ കിലുങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിലും വിശുദ്ധമെന്ന് ആദ്യനോട്ടത്തിൽ തോന്നുന്ന ആ വസ്തുവിലേക്ക് കൂടുതൽ അടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. പ്രവേശനം തന്ന വൈദികൻ അനുവദിച്ചതുമില്ല. അന്നുമുതൽ ചുകുന്ന പട്ടിനകത്തെ ആ ചെപ്പ് പലപ്പോഴും മനസ്സിൽ വരാറുണ്ട്. മർദ്ദീനിൽ നിന്നും മടങ്ങിയെത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കൈപ്പെട്ടിയായിരുന്നുവോ അത്? യാക്കോബ് ദിതീയൻ കൊടുത്തുവിട്ട തിരുശേഷിപ്പുകളാണോ ആ ചുകുന്ന പട്ടിനകത്തെ രഹസ്യം? കലങ്ങിമറിയുന്ന സഭാന്തരീക്ഷം ശാന്തമാകുമ്പോൾ പൂർണ്ണബഹുമാനത്തോടെ സ്ഥാപിക്കുവാനായി കരുതിവയ്ക്കപ്പെട്ടതിനാലാണോ തിരുമേനി അന്ന് അവ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചത്? ആർക്കാണ് ഇന്ന് ഇതൊക്കെ അറിയേണ്ടത്? തുറന്നിരിക്കുന്നവപോലും അടയ്ക്കുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവശേഷിക്കുന്ന വെളിച്ചം പോലും ഗ്രസിക്കപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ അടഞ്ഞിരിക്കുന്നവ തുറക്കാൻ ആർക്കുണ്ടു സമയം? തന്റെ അന്ത്യകല്പനയിലെ ശലോമോൻ ഇല്ലാതെപോയ ദാവീദ് എന്നെങ്കിലും പുനർജീവിക്കുമോ?

ജീവനുള്ള യഹോവ മുൻ നടന്ന് ഇസ്രായേലിനെ വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയിലേക്ക് നയിച്ചിട്ടും മോശയെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി നിർത്തിയിട്ടും അതൊന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനോ ആത്മീയയാത്ര നടത്തുവാനോ ഇസ്രായേലിന് സാധിച്ചില്ല. അതെ ആ പാളയത്തിലെ പട തന്നെയാണ് മലങ്കരയുടെയും തീരാശാപം. അനുരഞ്ജനകലയുടെ മാന്ത്രികൻ -3-ാം അദ്ധ്യായം ഈ ചരിത്രസത്യത്തിന്റെ പുനരാഖ്യാനമാണ്. നാലരദശകത്തിന്റെ ആ യാത്രയിൽ അഭിനവമോശ പക്ഷേ തളരുമ്പില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അഗ്നിയിൽ വിശിഷ്ടപുഷ്പങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നത് അത്ഭുതത്തോടെ മാത്രമേ നോക്കിക്കാണുവാൻ കഴിയൂ. (ബ്രതാം അദ്ധ്യായം മുഴുവൻ ഇക്കാര്യം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു) കേരളപതാക, വെട്ടിക്കൽ ദയറാ, പരുമല സെമിനാരി അങ്ങിനെ എണ്ണിയാലൊട്ടു അറുപത്തിയൊമ്പത് ചരിത്രസംഭവങ്ങളാണ് ഈ ശോധനയുടെ യാത്രയിൽ മലങ്കരയ്ക്ക് ലഭിച്ചത്. എന്നിട്ടും ഫറവോനയുടെ അടിമത്വത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഒരു സമൂഹം അവശേഷിക്കുന്നുവെന്നതും ചരിത്രത്തിന്റെ തനിയാവർത്തനം ആകാം!

കോറെപ്പിസ്കോപ്പാസ്ഥാനം അന്ന് ഒരു പക്ഷേ ഇന്നത്തേതുപോലുള്ള ആടയാഭരണങ്ങൾ ആയിരുന്നിരിക്കില്ല. എങ്കിലും കോറിയും മെത്രാനുമല്ലാതെ ഒരു സന്യാസി പ്രസ്ഥാനം സഭയ്ക്ക് ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് വിശുദ്ധനായ ഒരു കോറെപ്പിസ്കോപ്പായ സന്യാസത്തിന്റെ ഉത്തുംഗങ്ങളിലേക്ക് ഉപനയിപ്പിച്ച് വെട്ടിക്കലിൽ പർണ്ണാശ്രമം ചമച്ച് സന്നിവേശിപ്പിച്ച വിശുദ്ധന്റെ മുന്നിൽ ഞാനുൾപ്പെടുന്ന അഭിനവസന്യാസികൾക്ക് നമോവാകം പറയുവാൻ പോലും അർഹതയില്ലെന്ന് കുമ്പസാരിക്കട്ടെ. വെള്ളിക്കോലിലെ വെള്ളി കണക്കാണ് സഭയിലെ ഇന്നത്തെ സന്യാസപ്രസ്ഥാനം. സിംഹാസനാരൂഢനാവാനല്ലാതെ ഒരു പൂർണ്ണസന്യാസിയാകുവാൻ ആർക്കും പ്രചോ

32

ദനമില്ലെന്ന ദുരവസ്ഥ. അതിവാർദ്ധക്യത്തിലേക്കിലും ഇനി ഞാൻ ആത്മവിശ്രമം നടത്തും, പർണ്ണാശ്രമത്തിലിരുന്ന് തേജോരൂപിയാകുമെന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ എന്തൊക്കെ നമ്മുടെ ആത്മീയതയ്ക്ക് കഴിയുന്നില്ലെന്ന് സ്വയം ചോദിക്കുന്നു. അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ഒരു സന്യാസവഴിയിലേക്ക് ത്യജനത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നമ്മുടെ യുവതീയുവാക്കളെ ഒന്നു വിളിക്കുവാൻ നമ്മിൽ ആർക്കു സാധിക്കും? ദൈവം കരുതട്ടെ(ഈ ആത്മവേദനപോലും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് എഴുതുന്നത്)

1873ലെ പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ സ്മര്യപുരുഷൻ കാണിച്ച ക്രാന്തദർശിത്വം ചീരനച്ചൻ പ്രത്യേകം വരച്ചു കാട്ടുന്നു. അസോസിയേഷൻ തീരുമാനമില്ലാതെ ഒരാളെയും ഭാവിയിൽ മെത്രാന്മാരാക്കുകയില്ല എന്ന ഒരു തീരുമാനം തന്നെ മതി സഭയുടെ ഭാവിയിലേക്കുറിച്ചും സുവ്യക്തമായ ഒരു ഭരണഘടനയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന പാർലിമെന്ററിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനം അറിയുവാൻ.

അതെ പരുമലയിൽ ഇപ്പോൾ (2002) പൂർണ്ണഅധികാരത്തോടെ അസോസിയേഷൻ കൂടുവാനും അറിവില്ലായ്മകൊണ്ട് അബദ്ധം കാണിച്ചവരെ സഭാഗാത്രത്തിലേക്ക് തിരികെ ക്ഷണിച്ച് ഇടയമ്പലവേല ഏല്പിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചത് ശുഭസൂചനയായി കാണാം. അറിവില്ലായ്മയ്ക്ക് പക്ഷേ ഇനിയും സ്ഥാനമില്ലെന്നും അസോസ്യേഷനാണ് അടിസ്ഥാനമെന്നും ഒരിക്കൽക്കൂടെ പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ 2004ലും വരും വർഷങ്ങളിലും പരുമലയ്ക്ക് സാധിക്കട്ടെ.

മലങ്കരയിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയ ആദ്യ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെയ്തികളുമാണ് നാലാം അധ്യായത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം. ഈ ഭാഗങ്ങൾ സമകാലിക ചരിത്രരേഖകളുടെ പിൻബലത്തോടെ അച്ചൻ സുന്ദരമായി പുനരാഖ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പത്രോസ് തൂതീയനും പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസും കൂടിക്കാണാതിരുന്നത് പുലിക്കോടന്റെ കളികൊണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെ തട്ടിവിട്ടത് പാടി നടക്കുകയായിരുന്ന മലങ്കര സഭാചരിത്രകാരന്മാരുടെ മുന്നിൽ ബഹു.അച്ചൻ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും “പഞ്ചകല്യാണി”യെപ്പോലും വാഴ്ത്തിപാടുന്നവർ തെറ്റു തിരുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ. 1685ലെ ഈവാനിയോസിന്റെ എഴുത്തുകൾ മുതൽ(ഇതിനെ ചരിത്രം എന്നു വിളിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല) മലങ്കര ഏറ്റുപാടിയ ചരിത്രപരമായ അന്ധത മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ ഒരു കേസരി ഇല്ലാതെപോയെന്ന് ചീരനച്ചൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ അച്ചൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ കേസരിത്വത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നുവെന്ന് ഇതിന്റെ വായനക്കാർക്ക് തീർച്ചയായും പറയുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു. അച്ചന്റെ സഭാചരിത്രചക്രങ്ങളിലെ കേസരിഗർജ്ജനം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കുറേക്കൂടെ ആഴത്തിൽ മുഴങ്ങുന്നു. അവയ്ക്ക് പ്രതിധ്വനികളും ധൈര്യമുള്ള കേസരിമാർക്ക് പ്രതിശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയും മുഴങ്ങട്ടെ. ഒരു പുതിയ സഭാചരിത്ര പഠനത്തിനും ചർച്ചകൾക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം വഴിവയ്ക്കട്ടെ. ഏതായാലും മലങ്കരയുടെ അന്ത്യോഖ്യാബന്ധം പുലിക്കോടന്റെ സൃഷ്ടിയല്ല; മറിച്ച് കഥയറിയാതെ ആട്ടം കണ്ടവർ എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഇരുന്നുറോളം വർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് (1685 മുതലേങ്കിലും)

ആവർത്തിച്ചതാണെന്നും ഈ പ്രഹേളിക സ്വാർത്ഥലാഭത്തിന് ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയ നവീകരണക്കാരുടെ മുന്നിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുകയല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ലാതിനാൽ അതു ചെയ്യുവാൻ നേതൃത്വം നൽകിയെന്ന അപരാധമേ പുലിക്കോടനിൽ ഉള്ളുവെന്നും അച്ചൻ തെളിയിക്കുന്നു.

ഒപ്പം ദേശസ്വാതന്ത്ര്യം സ്വപ്നം കാണുവാൻ പോലും അവകാശമില്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് മലയാളത്തിൽ ഒരു അസോസ്യേഷൻ രൂപം നൽകുകയും ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ഭരണഘടന അഥവാ കാനോൻ രൂപീകരിക്കുകയും പൂർണ്ണജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ പണിയുകയും ചെയ്തുവെന്ന തെറ്റുമാത്രമാണ് - അത് തെറ്റാണെങ്കിൽ - അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. വി.പത്രോസിന്റെ നാമധാരിയായ ശേമ്യവംശജൻ സ്വതഃസിദ്ധമായ ചില പരാക്രമങ്ങൾ കാണിച്ചപ്പോൾ-തീർത്തും അപ്രതീക്ഷിതം ആയിരുന്നു അത്-ആതിഥേയൻ കൂടെയായ ആ ചാണക്യൻ ബോധപൂർവ്വം അവ സഹിച്ച് വാൽനക്ഷത്രത്തെ മടക്കിയെന്നതൊഴിച്ചാൽ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് മലങ്കരസഭയുടെ മാഗ്നാകാർട്ട തന്നെയാണെന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

സ്വന്തം ചെയ്തികളുടെ ഫലകം കമ്മിറ്റിയിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന സുതാര്യതയും രണ്ട് കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളെ വച്ച് അവരിലൂടെ സഭയുടെ വരുമാനം നിലക്കണ്ണാടിയിലെ ചിത്രം പോലെ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്ത ആ പിതാവിന്റെ നേതൃത്വവും....(ഞാൻ നിർത്തട്ടെ) മലങ്കരയുടെ കമ്മിറ്റി തീരുമാനപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കേ മലങ്കരയിൽ സാധുത്വമുള്ളൂ എന്ന് എഴുതിച്ച ദർശനവും അച്ചൻ വരച്ചു കാട്ടുന്നു.

സുന്നഹദോസിനു ശേഷമെന്ന അദ്ധ്യായവും ഒരുപാട് ചിന്തകൾ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പത്രോസ് മൂന്നാമൻ എന്ന അതിഥിയുടെ ആക്രോശങ്ങളും മുംബൈ വരെ അതിഥിയെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്ന ആതിഥേയനിലെ ക്രിസ്തീയഭാവവും ആ പിതാവിനും മലങ്കരമുഴുവനും വേണ്ടി വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ ഉണർന്നിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സഹപ്രവർത്തകരുടെ ആത്മാവുമൊക്കെ ശ്രസിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ മാത്രമേ വായിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി താൻ ഭൂമിയോളം ക്ഷമിക്കുകയും പാതാളത്തോളം ചവിട്ടി താഴ്ത്തപ്പെടുവാൻ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ മലയാളത്തിന്റെ പിതാവ് അവിഭക്തസഭയെയാണ് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയതായി കണ്ടത്. മലയാളത്തിന്റെ ദിവന്നാസ്യോസ് കൊല്ലത്തിന്റെ ദിവന്നാസ്യോസ് ആകുവാൻ മടിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അദ്ദേഹം മഹാനെന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ കടുംപിടുത്തങ്ങളുടെ പേരിൽ ഭദ്രാസനങ്ങളെ നാം എബി എന്ന് തിരിക്കുന്നു.

നീതിപീഠങ്ങളിലൂടെ എന്ന 8-ാം അധ്യായം പഞ്ചാഗ്നി മദ്ധ്യേയുള്ള തപസ്സിന്റെ കഥ തന്നെയാണ്. തന്റെ നാമനെപ്പോലെ ചെയ്യാത്ത കുറ്റങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി താൻ പീഡയേററപ്പോഴും ക്ഷമിക്കണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു ആ പരിശുദ്ധ ജീവിതം മുഴുവനുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികൾ സംഭവങ്ങളിലൂടെ വിവരിക്കുന്നു. കപടനാടകങ്ങളും നാട്യങ്ങളും ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന് അന്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിലെ വിശുദ്ധത ഒരു വലിയ രഹസ്യമായി നിലനിൽക്കുന്നത്. ആയത് അങ്ങനെ തന്നെ നിൽക്കട്ടെ.

33

കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും സാംസ്കാരിക ഉന്നതിയുടെയും രാജശില്പിയായ ദിവന്നാസ്യോസിനെയാണ് ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്തെന്തു സംഭാവനകൾ! ഒരു മനുഷ്യയസ്സുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടങ്ങി വെച്ച എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ! അവ നൽകിയ സന്ദേശങ്ങൾ അവ ഒരു ആമുഖപഠനത്തിൽ സംക്ഷേപിക്കുക പ്രയാസം എന്നതിനാൽ ആയതിനു മുതിരുന്നില്ല. പാളയത്തിലെ പടയ്ക്കകെത്തുന്നിന്നുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സഭയുടെ മാത്രമല്ല സമൂഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമഗ്ര ഉദ്ധാരണത്തിന് ധീരമായ നേതൃത്വം കൊടുത്തത് എന്നത് ആരേയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, സമുദായസംഘടന, ഭാഷാഭിമാനം, ഭരണക്രമത്തിലെ ജനകീയ ശൈലി അധഃകൃതോദ്ധാരണം, അച്ചടി സ്ഥാപനങ്ങൾ, ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, ദയാപ്രസ്ഥാനം, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം ജാതുകൃ പ്രസ്ഥാനം, സാഹിത്യപ്രവർത്തനം അങ്ങനെ നീണ്ടുപോകുന്നു ആ പ്രവർത്തനസരണികൾ.

റോയൽകോടതിവിധിയും മലങ്കരസഭയുടെ സമ്പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യവുമൊക്കെയാണ് പുസ്തകത്തിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രതിപാദ്യം. ഇവിടെയും ശ്രദ്ധേയമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടികാണിപ്പാനുണ്ട്. റോയൽകോടതി വിധി മലങ്കരയുടെ അസ്തിത്വത്തിന് രാഷ്ട്രീയവും ദേശീയവുമായ മാനവും അംഗീകാരവും നേടിത്തന്ന സംഭവമായിരുന്നു. 1895 ലെ അസോസ്യേഷൻ മുതലെങ്കിലും അങ്ങിനെയൊരു ഔന്നത്യത്തിലേക്ക് മലങ്കരസഭയെ നയിപ്പാൻ ഇരട്ടി ആത്മാവും ദൈവകൃപയുമുള്ള പരമ മല ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ അമരത്തിരുത്തി സഭാനയനയുടെ മഹത്തമമായ പ്രയാണം കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചായിരുന്നു ആ മഹാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. 63-ാം വയസ്സിൽ തനിക്ക് പിൻഗാമിയെ വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണവും അതായിരിക്കാം.

1902 മലങ്കരയുടെ നഷ്ടമെന്ന് അക്കാലങ്ങളിൽ എല്ലാവരും പറയുമായിരുന്നു (ഇപ്പോൾ അത് മലങ്കരയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ലാഭമാണ്.) അതെ, ദാവീദ് ആഗ്രഹിച്ച ശലോമോനെ ദൈവം മറ്റ് ദൗത്യങ്ങളാണ് ഏല്പിച്ചത്. ഏതായിരുന്നാലും മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖം അവിടെ ആരംഭിക്കുകയായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് പ്രതീക്ഷയുടെ എത്തിനോട്ടത്തിലൂടെ അച്ചൻ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തേക്ക് വരികയാണ്. അന്ത്യകല്പന വായിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നു. “ഓട്ടം തികച്ചു വിശ്വാസം കാത്തു” എന്ന് പ.പൗലൂസിനെപ്പോലെ പറയുവാനും , ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിലും മരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ആയത് ദൈവകരങ്ങളിൽ ആകട്ടെ എന്ന് സമർപ്പിക്കുവാനും തയ്യാറായി ഒരുങ്ങി കിടക്കുന്ന ഒരു പിതാവ്. ശരശ്യാവലംബിയായ ഭീഷ്മ മഹാചാര്യന്റെ കിടപ്പിനോടാണ് ഈ മഹാത്മാവിന്റെ അവസാനസമയങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നത്. മരണത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുന്നവർക്കും അതിനുശേഷമാണ് യഥാർത്ഥ ജീവകിരീടം ലഭിക്കുന്നതെന്ന് ഉത്തമ ബോധ്യമുള്ളവർക്കും മാത്രമേ അന്ത്യ കല്പന എഴുതുവാൻ കഴിയൂ. യാത്ര ചോദിക്കുവാൻ കഴിയൂ. പ്രൗഢവും ഗംഭീരവും ഭക്തിജന്യവുമായ ആ ഒറ്റ കല്പന മതി ആ മഹാവിശുദ്ധന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ പഠിക്കുവാൻ. കോളേജ് പണിയ്ക്കും, അച്ചാറിന്റെ പരസ്യത്തിനും കല്പന എഴുതുകയും അന്ത്യമുണ്ടെന്ന ചിന്തയേ ഇല്ലാ

ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരനും പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളും

-ഡോ.ഫാ.കെ.ടി.മാത്യുസ്

(ലേഖകൻ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളേജിന്റെ മുൻ പ്രൻസിപ്പലും ചരിത്രവിഭാഗം തലവനും ആണ്. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ അപഗ്രഥനംവിഷയം ആധാരമാക്കി തയ്യാറാക്കിയ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന് മൈസൂർ സർവ്വകലാശാല ഇദ്ദേഹത്തിന് പിഎച്ച്.ഡി ബിരുദം നൽകി. കടമ്മനിട്ട സ്വദേശി)

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ സഭകളിൽ ഒന്നാണ്. പല സംസ്കാരങ്ങളുടെ ആകത്തുകയാണ്. ഭാരതസംസ്കാരം നമ്മുടെ സഭയുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ലയിച്ചുകിടക്കുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവിന് മുമ്പ് തന്നെ ഇവിടത്തെ സഭയ്ക്ക് തനതായ ഒരു ഭരണശൈലിയും സംസ്കാരവും ജീവിതദർശനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സ്വഭാവം വഹിക്കുന്ന ഇവിടത്തെ പള്ളികളും ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളും സമൂഹത്തിൽ ഏറെ സാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. ഇന്നത്തെ അർത്ഥത്തിലുള്ളതല്ലെങ്കിലും ജനാധിപത്യസ്വഭാവം പുലർത്തുന്നതായിരുന്നു ഓർത്തഡോക്സ് ഭരണസമ്പ്രദായം. പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാവരും ഇടവകയോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഇടവകയിലെ കത്തനാരന്മാരുടെ അധ്യക്ഷതയിലുള്ള ഇടവകയോഗം തന്നെയാണ് കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം മാറ്റം വരുത്തിയതും പിരമിഡിക്കൽ ഹയറാർക്കി ഭാരതസഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നതും പോർച്ചുഗീസുകാരാണ്. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് ആണ് മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ റിപ്പബ്ലിക്കിന് പകരം ബിഷപ്പുമാരുടെ മേൽക്കോയ്മ ഭാരതത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയത്. ബിഷപ്പുമാരുടെ അധികാര കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ വളർച്ചയെ നിലവിലുള്ള ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിയും സഹായിച്ചു. ഭാരതസഭയുടെ തനതായ ആരാധനയും സംസ്കാരവും ഭരണസമ്പ്രദായവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായുണ്ടായ ബന്ധവും കാരണമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് വന്ന ആംഗലേയ മിഷണറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരു നവോത്ഥാനത്തിന് സഹായിച്ചു. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ പുർവ്വീകാചാരങ്ങളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും യുവതലമുറയ്ക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ക്രിസ്തീയ

ത്തതിനാൽ അന്ത്യ കല്പനകൾ ഉണ്ടാകാത്തതുമായ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആര് എന്ത് പറയുവാൻ?

ഏതായാലും “മഹാനായ ദിവന്നാസ്യോസ് ” ഒരു അനുഭവമാണ്. ആയത് പഠനസ്വഭാവത്തോടെ വായിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അന്നത്തെ സഭയും ഇന്നത്തെ സാധ്യതകളും തങ്ങളുടെ മനോമുകുരങ്ങളിൽ തെളിയുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. മലങ്കരയിൽ ഇനിയും മഹാത്മാർ ഉണ്ടാകുവാൻ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിലൂടെ ദൈവം ഇടയാക്കട്ടെ. ചീരനച്ചെന്നെ മലങ്കരയുടെ കേസരിയ്ക്ക് ഇനിയും അർത്ഥപൂർണ്ണമായി ഗർജ്ജിക്കുവാൻ ദൈവം അവസരങ്ങൾ നൽകട്ടെ.

ഈ ഒരു വലിയ കൃത്യത്തിന് ബലഹീനനായ എന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തതിലുള്ള അനല്പമായ സന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനും പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളും കൂടാബമാസികയാണ് “ഇടവക പത്രിക”.

വ്യക്തികൾക്കും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സമൂഹത്തിനാകെത്തന്നെയും ദർശനശേഷി നൽകുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 2003 ഏപ്രിൽ 6-ന് “ആത്മപോഷിണി” എന്ന പേരിൽ ആണ് “ഇടവക പത്രിക”യ്ക്ക് തുടക്കം കുറിയ്ക്കുന്നത് . പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരംഭിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത കാലം മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സഭാമാസികയുടെ പുനർ ജന്മമായിട്ടാണ് ഇതിന്റെ ആരംഭം. ആത്മപോഷിണി എന്ന നാമധേയം പിന്നീട് സാങ്കേതിക കാരണങ്ങളാൽ ഇടവക പത്രികയെന്ന് മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്. പ്രബോധനവും ദിശാബോധം നൽക ലുമാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വടക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ പലതിനും സ്വന്തം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ചിന്തകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും വെളിച്ചം കാണാതെ പോകുന്നു. തന്മൂലം വാർത്ത കളും കുറിപ്പുകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് ഇടവകകളുടെ ഐക്യവും കൂട്ടായ്മയും വളർത്തുക, ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യകരമായ പുതിയ ചിന്തകൾക്കും ശബ്ദങ്ങൾക്കും വേദിയാകുക, തുടങ്ങിയ ആഗ്രഹങ്ങളോടെയാണ് ആത്മപോഷിണി മാസികയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിയ്ക്കുന്നത്. വേദപഠനം, ആരാധന, സഭാചരിത്രം , സാഹിത്യസംരംഭങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വൈവിധ്യമാർന്ന വിഷയങ്ങൾ മാസികയ്ക്കു വിഷയമാകുന്നു. കൂടാതെ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നൂതന ചിന്തകളെ വിമർശനബുദ്ധ്യ വിധിയിരുത്തുന്ന പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളും മാസികയെ സമ്പുഷ്ടമാക്കുന്നു.

ഇടവകപത്രികയുടെ നട്ടെല്ല് അതിന്റെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളാണ്. നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം, വിശ്വാസം, ആരാധന, ഭരണക്രമം, കുടുംബസംരക്ഷണങ്ങൾ എന്നിവകളിലേക്കു വളരെയധികം വെളിച്ചം വീശുന്ന ലേഖനങ്ങളാണ് ബഹു.ഡോ.ജോസഫ് ചീരനച്ചന്റെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ. ഒപ്പം ആനുകാലിക വിഷയങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. സശ്രദ്ധം വായിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും മനസ്സിലാവുന്നലളിതവും പ്രസാദാത്മകവും ഓജസ്സ് തികഞ്ഞതുമായ ഭാഷയിൽ ബഹുവിധ വിഷയങ്ങളെ അനായാസേന അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള അച്ചന്റെ കഴിവ് ഒന്നു വേറെത്തന്നെയാണ്. തന്റെ ആശയങ്ങൾ ഭയമോ പ്രീതിയോ (Fear or Favour) കൂടാതെ ശക്തമായ ഭാഷയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം തുറന്ന് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഉന്നത ശ്രേണിയിലുള്ളവരുടെ നെറ്റി ചുളിയുന്ന വിഷയങ്ങളും ഭയലേശമന്യേ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യമനഃസാക്ഷിയെ ഉണർത്തുന്ന-ഉണർത്തേണ്ടുന്ന-സത്യത്തിന്റെ വികൃതമായ മുഖം അദ്ദേഹം വരച്ച് കാട്ടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം നമുക്ക് ബോധ്യമാവും.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലമായി നേരിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ അതീവദുഃഖിതനായ ചീരനച്ചൻ ഇന്ന് സഭാ നേതൃത്വത്തിന് വിശ്വാസ്യതയും സുതാര്യതയും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് തുറന്ന് പറയുന്നു. പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി സഭ ഒന്നടങ്കമുള്ള ആത്മപരിശോധനയും ആത്മവിമർശനവും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

1934ൽ രൂപം കൊണ്ട ഭരണഘടന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വേണ്ടത്ര ചർച്ചയും പരിചിന്തനവും നടത്തിയതിന്ശേഷം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അതിന് കലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ അനിവാര്യമാണെന്ന്

-ഡോ.ഫാ.കെ.ടി.മാത്യൂസ്
അച്ചൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിന്നാവശ്യമായ പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം നൽകുന്നു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭ എന്ന ഇപ്പോഴുള്ള നാമധേയം മാറ്റി ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്ന നാമം സ്വീകരിക്കുന്നതാവും ഉചിതമെന്ന് അച്ചൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഭരണഘടനയുടെ ആദ്യ അധ്യായത്തിലെ മൂന്ന് വകുപ്പുകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തേണ്ടതു എങ്ങനെയെന്നും തദനുസൃതമായി വി.കുർബ്ബാനയിലെ തുബ്ദേനുകളിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നും അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുന്നു.

സഭാവിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചും സഭയുടെ കാനോനുകളെ സംബന്ധിച്ചും ഉറച്ച പാണ്ഡിത്യവും തീക്ഷ്ണതയും ഉള്ള ആളാണ് ചീരനച്ചൻ. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ എന്ന പൗരസ്ത്യ മലിയാന ക്രോഡീകരിച്ച ഹുദായ കനോൻ ‘എ അക്കം’, ‘18 അക്കം’ എന്ന് രണ്ട് പാഠങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇതിൽ മലങ്കരയിലെ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള 18 അക്കം കാനോൻ, നാം അംഗീകരിക്കുന്ന എ അക്കം കാനോനിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നത് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ 18 അക്കം കാനോൻ എന്ന പേരിൽ ഉണ്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കാനോനിൽ കൃത്യമായി പിൽക്കാലത്ത് ചമച്ച നൂറുകണക്കിന് വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനിഷ്ടയുദ്ധമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കക്ഷികൾ കൂത്രിമരേഖകൾ ചമച്ച് മനുഷ്യരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് കക്ഷിബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ നിന്ദ്യാവസ്ഥയെ അച്ചൻ ഇതിലൂടെ തുറന്ന് കാട്ടുകയും താല്ക്കാലിക സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയായാൽ പോലും ഈ പ്രവണത പരിഹാസ്യമാണെന്ന് വ്യംഗ്യമര്യാദയിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അറിയേണ്ടവരെ അറിയാനും ആദരിക്കേണ്ടവരെ ആദരിക്കുവാനും മറക്കുന്ന സഭയുടെ ചില നിലപാടുകളെ വിമർശിക്കുന്ന ചീരനച്ചൻ മലങ്കരസഭ, നാളിതുവരെ കണ്ടതിൽ വെച്ചേറ്റവും പരിശുദ്ധനും പുണ്യവാനുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വിസ്മരിച്ചതിൽ ഖേദിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുമായി സംവദിക്കുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ തുടങ്ങിവച്ച മാധ്യമങ്ങൾ നിലച്ചതിലും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച 250ലേറെ വിദ്യാലയങ്ങൾ അന്യാധീനപ്പെട്ടുപോയതിലും, കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണി പോലെ അദ്ദേഹം കാത്തു സംരക്ഷിച്ച ഐക്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതിലും ധാർമ്മികരോഷം പുലർത്തുന്ന ചീരനച്ചൻ, ഇതിന് കാരണക്കാരായവർക്കെതിരെ രൂക്ഷവിമർശനം നടത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധനും യുഗപുരുഷനുമായ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ 94-ാം ചരമവാർഷികത്തിൽ ഇടവകപത്രികയുടെ ഒരു സ്പെഷ്യൽ പതിപ്പ് ഇറക്കുവാനും അച്ചൻ തയ്യാറായി.

ചിരപരിചിതമായ വഴികൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിയാത്മകമായ പുതിയ വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്ക് താല്ക്കാലികമായ എതിർപ്പുകൾ നേരിടേണ്ടി വന്നാലും അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ലോകഗതിയെ നന്മയിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് അച്ചൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മലയാളത്തിൽ നവീനകവിതയുടെ പ്രോത്സാഹകനായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന എൻ. എൻ. കക്കാടിന്റെ വഴിപ്പെടുന്ന വരോട് എന്ന കവിതയിലെ പ്രമേയത്തെ ആധാരമാക്കി ഈ വിഷയം അദ്ദേഹം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ പുതിയ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനും പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളും വഴി വെട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച ചില പിതാക്കന്മാരെ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വൈദികപഠനത്തിനായി ഒരു പരിശീലനക്കളരി വേണമെന്ന് താല്പര്യപ്പെട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാനെയും ഇടവക പട്ടക്കാർ എന്ന് സംരക്ഷണം റദ്ദാക്കുന്നതിൽ മുൻകൈ എടുത്ത വട്ടശ്ശേരിൽ പിതാവിനെയും പുതിയ വഴികാട്ടികളായി വിലയിരുത്തുന്നു. താല്കാലികമായ വിമർശനങ്ങൾ പ്രസ്തുത പ്രവാചക ശബ്ദങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ടിവന്നെങ്കിലും ആ മഹത് വ്യക്തികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ ഉത്തമമായിരുന്നുവെന്ന് കാലം തെളിയിച്ചുവെന്ന് ചീരനച്ചൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഭരണഘടന അന്നും ഇന്നും എന്ന മുഖപ്രസംഗം ചീരനച്ചന്റെ സഭാസന്ദേശത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തിനും നിദർശനമാണ്. 1934ൽ മലങ്കരസഭ സംവിധാനം ചെയ്ത സഭാഭരണഘടന, മേല്പട്ടക്കാർക്കും പട്ടക്കാർക്കും ഇടവക ജനങ്ങൾക്കും ജനാധിപത്യ മാതൃകയിൽ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കുന്നതായിരുന്നു. ഭരണഘടനാശില്പികൾ ഭരണഘടന രൂപപ്പെടുത്തുമ്പോൾ സഭാസന്ദേശവും ദീർഘദർശനവും ജനാധിപത്യബോധവും നിർഭയത്വവും ജാഗ്രതയും പുലർത്തിയിരുന്നു. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സമ്പ്രദായം ഭരണരംഗത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ പലരും ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണം വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുവാൻ ഭരണഘടനാശില്പികൾ തയ്യാറായില്ല. എന്നാൽ പില്ക്കാലത്ത് ചില വിദഗ്ധ നീക്കങ്ങളിലൂടെ ഭരണഘടനയിൽ ജനാധിപത്യേതരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ഭരണാധികാരികൾ തന്നെ മുൻകൈ എടുത്തു. അതിൽ അവർ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. നിർഭയമായി കാര്യങ്ങൾ പറയുവാനുള്ള തന്റേടം ഒന്നാണ് അച്ചനെ ഇത്തരത്തിൽ പ്രതികരിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, ഈ ഭരണഘടനാമാറ്റങ്ങൾ ഇടവകപ്പള്ളിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുന്നതല്ല എന്നും അച്ചൻ സംശയിക്കുന്നു. ഭേദഗതികൾ നീക്കം ചെയ്ത് ജനാധിപത്യസ്വാതന്ത്ര്യപരിരക്ഷണം പുനഃസ്ഥാപിച്ചാൽ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗവും പൂർവസഭയിലേക്ക് മടങ്ങുമെന്ന് ചീരനച്ചൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ഭരണഘടന പ്രകാരം സഭയുടെ പരമോന്നത പാർലമെണ്ട് ആയി സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷന്റെ പരമാധികാരത്തെ അച്ചൻ ഉറച്ച് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ നിതാന്ത ജാഗ്രത പുലർത്തിയില്ലെങ്കിൽ സഭയുടെ ജനാധിപത്യവേദിയായ പാർലമെണ്ട് ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന് അച്ചൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. സഭാഭരണഘടന സഭാഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ നട്ടെല്ല് തന്നെയാണ്. അതിന് സംഭവിക്കുന്ന ഹാനിയെന്തും സഭാഗാത്രത്തെ അനാരോഗ്യകരമായി ബാധിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ദുഃഖാകുലവും ആശങ്കാകുലവും ആയ അച്ചൻ അതു തുറന്ന് പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള തന്റേടം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് പ്രശംസനീയമാണ്.

മേല്പട്ടക്കാരുടെ ഏകനായകശക്തി വികേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടണം എന്നാണ് ചീരനച്ചന്റെ അഭിപ്രായം. ഇടവകകൾക്കു സ്വയം ഭരണാവകാശമുണ്ടായിരുന്ന സഭയുടെ പൂർവ്വികാവസ്ഥയോടാണ് അച്ചൻ കുറു പുലർത്തുന്നത്. ആദ്യകാലത്ത് ഇടവകകൾ സ്വന്തം സമ്പാദിച്ചിരുന്നത് ഇടവകയുടെ സമ്പാദ്യം എന്ന നിലയിൽ മാത്രമായിരുന്നു. സഭയിൽ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും എണ്ണം വർദ്ധിച്ചതോടെ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഇന്ന് സഭയുടെ പൊതു വ്യവഹാരകാര്യങ്ങൾക്കു മപ്പുറമായി മലങ്കരസഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന പല പരിതാപ

-ഡോ.ഫാ.കെ.ടി.മാത്യുസ്

കരമായ അവസ്ഥകളും വിലയിരുത്തുവാൻ ചീരനച്ചൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇടവക രൂപീകരണത്തിലും ഭദ്രാസനരൂപീകരണത്തിലും യാതൊരു മാനദണ്ഡവും പാലിക്കാത്ത ഏതെങ്കിലും സഭ മലങ്കരസഭയല്ലാത്തതോ എന്നു പോലും അച്ചൻ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. 50 വീടുകൾ മാത്രമുള്ള ഇടവകയും 750 വീടുകളുള്ള ഇടവകയും ഉണ്ടാവുകയും ഇവിടങ്ങളിലെ പുരോഹിത നിയമനങ്ങളിൽ യാതൊരു മാനദണ്ഡവും പാലിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതിയും അച്ചന്റെ വിമർശനത്തിന് വിധേയമാകുന്നു. പല തലങ്ങളിലും ആ വ്യവസ്ഥകൾ നിലനിർത്തണമെങ്കിൽ സഭയ്ക്ക് സുപ്പർ വിഷ്ണും സുപ്പർ സ്ഥാനികളും ആവശ്യമില്ലല്ലോ എന്ന് തുറന്ന് പറയാൻ പോലും അച്ചൻ മടിക്കുന്നില്ല.

സഭകളുടെ ഐക്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും ബഹു.അച്ചൻ സ്വന്തമായ അഭിപ്രായമുണ്ട്. സഭകൾ ഒന്നാകണം എന്ന പത്രാധിപലേഖനം മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സഭയിലെ പിരിഞ്ഞു പോയ അംഗങ്ങളെ ചേർത്തു നിർത്തുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യമോഹത്തിന് ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. മലങ്കര സഭയിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം നവീകരണസഭയായി പിരിഞ്ഞുപോയതും തുടർന്നുണ്ടായ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിന്റെ വേർപിരിയലും സഭാസന്ദേശികളെയൊക്കെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അധികാരസ്ഥാപനങ്ങളും പൈതൃകസ്വത്തുക്കളും കൈവശം വെച്ച് അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലുമുപരി, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ സഹോദരങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണ് കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സുപ്രധാന കർത്തവ്യം എന്ന ചീരനച്ചന്റെ നിരീക്ഷണം സഭാസന്ദേശികളായ ഏവരുടേതുമാണ്.

ആരാധനാപരിഷ്കരണത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ എപ്രകാരം സ്വീകരിക്കണം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ ബഹു. അച്ചൻ നല്കുന്നു. മലങ്കര സഭയിലെ ആരാധനയ്ക്ക് സജീവമായ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ആരാധന സാർവ്വത്രികമായി പരിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ സഭയിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ അംഗത്തിന്റെ നിർദ്ദേശംപോലും സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ആരാധനാപരിഷ്കരണത്തെ സംബന്ധിച്ച കരുതനകൾ വൈദികർക്ക് അയച്ചുകൊടുത്ത് ഇടവകകളിലും ഭദ്രാസനങ്ങളിലും ചർച്ച ചെയ്ത് പരിഷ്കരിച്ച് സുന്നഹദോസിന് സമർപ്പിക്കണം. സുന്നഹദോസിന് യോഗ്യമായ നടപടി സ്വീകരിക്കാം. ദൈവശാസ്ത്രം ആരാധനാ പാരമ്പര്യവും, കാനോനുകൾ, സുറിയാനിഭാഷ, മലയാളഭാഷ, പദ്യരചന തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ള എഡിറ്റോറിയൽ സമിതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വേണം പരിഷ്കരണം അംഗീകരിക്കുവാൻ. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പദവി, ഈ സഭയ്ക്കു മറ്റു ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുമായുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് നിഷ്കർഷയോടെ വിലയിരുത്തി ഏറ്റവും ഉചിതവും ഫലപ്രദവുമായ ഭേദഗതികൾ പരിശുദ്ധ സഭ കൈക്കൊള്ളണമെന്ന് ഒരു ദീർഘദർശിയുടെ കരുത്തോടെ ബഹു. അച്ചൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. സഭാജനങ്ങളുടെ ഇടയിലെ അസംതൃപ്തിയും പിറുപിറുപ്പും അവഗണിക്കാതെ ഫലപ്രദമായി. കാലികമായി ചിന്തിച്ച് പ്രവർത്തിച്ച് വിശ്വാസികൾ സഭ വിട്ടുപോകുവാനുള്ള അവസരം ഒഴിവാക്കണം.

ഇതര സഭകളിലെ ആരാധനാപരിഷ്കരണ രീതികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തിയ്ക്കു വിഷയമാകുന്നുണ്ട്. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനാപരിഷ്കര

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനും പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളും ണവും അധികാരവികേന്ദ്രീകരണവും വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് ബഹു. അച്ചനെഴുതിയ പത്രാധിപക്കുറിപ്പ് ഇതിനു നിദാനമാണ്. ഇതരകേരളക്രൈസ്തവസഭകൾക്ക് മാതൃ കയാക്കാവുന്ന പലതും സീറോ മലബാർ സഭയിൽ കണ്ടെത്താമെന്ന് അച്ചൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

സഭയുടെ ബജറ്റ് തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ സഭാനേതൃത്വം പുലർത്തേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങളെയും ക്രിയാത്മക മനോഭാവത്തെയും സംബന്ധിച്ച് ബഹു: അച്ചന്റെ സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണം ശ്രദ്ധേയമാണ്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തക്കുറവും, ഉത്സാഹമില്ലായ്മയും, അധികാരികളുടെ അവഗണനയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനത്തിന് വിഷയമാകുന്നു. ക്രിയാത്മകമായി നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്ന നേതൃത്വവും, ആവശ്യബോധത്തോടെ അനുസരിക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങളും പ്രബലമായി വരട്ടെ എന്നാണ് ഈ വൈദികന്റെ പ്രാർത്ഥന.

എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴും പാനൽ നിർണ്ണയിക്കുമ്പോഴും തെക്കു-വടക്കു ദിക്കുകളുടെ സമതുലിതാവസ്ഥ പാലിക്കണമെന്നാണ് അച്ചന്റെ അഭിപ്രായം. മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ പോലും സാമാന്യമര്യാദകൾ പാലിക്കണമെന്നും ഉന്നതമൂല്യങ്ങൾ അവലംബിക്കണമെന്നും അച്ചൻ ശക്തമായി വാദിക്കുന്നു. പള്ളിപൊതുയോഗങ്ങൾ, യുവജനപ്രസ്ഥാനം സണ്ടേസ്കൂൾ തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രവർത്തനക്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ബഹു. അച്ചൻ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെ അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്തുന്നു. യുവജനങ്ങളെ കർമ്മനിരതരാക്കി സഭയുടെ മുഖ്യധാരയിലേക്കു കൊണ്ടു വരണമെന്നും അച്ചൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

എല്ലാ പള്ളികളിലും ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽത്തന്നെ വാർഷികതെരഞ്ഞെടുപ്പു പൊതുയോഗങ്ങൾ നടത്തണമെന്നും, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ചുമതലക്കാർക്ക് ഭദ്രാസനടിസ്ഥാനത്തിലോ മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിലോ ഓറിയന്റേഷൻ നടത്തണമെന്നും അച്ചൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പല ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങളും ഒഴിവാക്കുന്നതിന് ഇതു സഹായിക്കുമെന്നാണ് അച്ചന്റെ വിലയിരുത്തൽ.

മൂന്നുമാസത്തിലൊരിക്കൽ വികാരിമാരുടെയും കൈക്കാരന്മാരുടെയും കോൺഫറൻസുകൾ സമ്മേളിക്കുവാനുള്ള സംവിധാനം വേണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. പുരോഗതിയുടെ ദിശ നിർണ്ണയിക്കുവാനും അപ്പപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാനും ഇത് അവസരമുണ്ടാക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കുള്ളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കൊപ്പം തന്നെ ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾ ആകമാനം നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധികളും അച്ചന്റെ ചിന്തയ്ക്ക് വിഷയവിലാസമാകുന്നു. അതിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നാണ് മതപരിവർത്തനവും നിരോധന നിയമങ്ങളും ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാരെ നിയമപരമായി ദ്രോഹിക്കുവാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം ഇതിന്റെ പിന്നിലുണ്ടോയെന്നും അദ്ദേഹം സംശയിക്കുന്നു. വിദ്യയുടെ വെളിച്ചം കടന്നു ചെല്ലാത്ത ഉൾനാടുകളിൽ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാർ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അടിമകളായി പണിയെടുത്തിരുന്നവർ തങ്ങളും മനുഷ്യരാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത് മേലാളർക്കു ഭീഷണിയാകുന്നു. ഇതിനു കാരണക്കാരായ മിഷനറിമാരെ പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള

-ഡോ.ഫാ.കെ.ടി.മാത്യുസ് നിരോധനനിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നത് ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കൊക്കെ ഭീഷണിയാണെന്ന് അച്ചൻ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു മതങ്ങളിൽ അസഹിഷ്ണത വളർത്തത്തക്ക രീതിയിൽ മിഷണറി പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെടുന്നവർ ആത്മപരിശോധനയ്ക്കു തയ്യാറാകണമെന്നുള്ള അച്ചന്റെ നിർദ്ദേശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലമനസ്സും വിശ്വാസസതീഷ്ണതയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ദശാബ്ദങ്ങൾ പലതുകടന്ന് പുതിയ സഹസ്രാബ്ദത്തിലേക്കു കടന്നിട്ടും അനിശ്ചിതമായി നീളുന്ന സഭാവിപ്ലവഹാരങ്ങൾ ചീരനച്ചനെ കൂടുതൽ ഉത്കണ്ഠാകുലനാക്കുന്നു. സഭാജനങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കേണ്ട സഭാസമ്പത്ത് അനന്തമായ വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും ആർഭാടങ്ങൾക്കും ഗതിമാറ്റി വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ സങ്കടപ്പെടുന്ന അച്ചൻ സഭാസ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ സമാഹരിക്കപ്പെടുന്ന ധനം ഇത്തരത്തിൽ ധൂർത്തടിക്കുന്നതിൽ രോഷം കൊള്ളുന്നു. ഇത്തരം ധൂർത്തിനെതിരെ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുന്നവരെ സഭയുടെ ഔദ്യോഗികസമിതികളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കാനുള്ള സഭാചുമതലക്കാരുടെ ശ്രമത്തെയും അദ്ദേഹം തുറന്നു വിമർശിക്കുന്നു. സഭയുടെ അനുചിതപ്രവർത്തനങ്ങളെ എതിർക്കുന്ന നിസ്വാർത്ഥമതികളെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അധ്യക്ഷപദവിയ്ക്കോ നിയന്ത്രണച്ചുമതലയിലോ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ അധികാരികൾ ബദ്ധശ്രദ്ധരാണെന്നും അച്ചന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇടവക ഭരണസമിതി മുതൽ മുകളിലോട്ടുള്ള ഒരു സമിതിയിലും ഒന്നാം കിടക്കാരെ കാണാത്തത് സഭയുടെ ദുർഗതിയാണ്. മൂന്നാം കിടക്കാർ മാത്രമാണ് ഇന്ന് സഭയുടെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്ന് തുറന്ന് പറയാൻ അച്ചൻ മടിക്കുന്നില്ല. മസ്തിൽ ബലം ആണ് ഇന്ന് സഭയെ നയിക്കുന്നത്. മസ്തിൽ ബലം കാണിക്കുന്നവരെ കാലം പിഴിച്ചീന്തി എറിയും എന്ന് അച്ചൻ ജി.ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ഓടക്കുഴലിലെ ചില വരികളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. അച്ചൻ കാട്ടുന്ന അസാധാരണമായ ഈ ധൈര്യം സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്.

സഭാവിഭജനം ശാശ്വത പരിഹാരമോ എന്ന പത്രാധിപക്കുറിപ്പും ആഭ്യന്തരകലഹം മൂലം മനം മടുത്ത സാധാരണക്കാരന്റെ നാവാകുന്നു. സഭയിലെ ഇരു വിഭാഗങ്ങളിലെയും ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും സഭായോജിപ്പിന് അനുയോജ്യമായ മാനസി കാവസ്ഥയിലാണ്. ചില സ്ഥാനമോഹികളും തീവ്രവാദികളും മാത്രമാണതിൽ നിന്നു ഭിന്നർ. സ്ഥാനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാനും സ്വാർത്ഥത വെടിയുവാനും നേതൃസ്ഥാനികൾ തയ്യാറായാൽ മാത്രമേ ഈ പ്രശ്നത്തിനൊരു ശാശ്വതപരിഹാരമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ പച്ചയായിത്തന്നെ പറയുന്നു. സഭാതർക്കങ്ങൾ ഇടവകകളിലുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഉലച്ചിലുകളിൽ മനം മടുത്തും സഭയിൽ സംജാതമായ അനാത്മീയതയിൽ മനം നൊന്തും സഭാമക്കൾ മറ്റു സഭകളിലേക്ക് ഒഴുകുവാനും വ്യവഹാരവിഷയത്തിൽ വിരക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും തുടങ്ങി. എന്തു നഷ്ടം സംഭവിച്ചാലും വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് അന്ത്യം കാണണമെന്നു തന്നെയാണ് മഹാഭൂരിപക്ഷവും ഇന്നാഗ്രഹിക്കുന്നത്. പള്ളികൾ വിഭജിക്കാതെപോലും സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ പക്ഷത്തു നിൽക്കുന്ന ചീരനച്ചൻ തന്റെ അഭിപ്രായം തുറന്നു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

മലങ്കര കാത്തോലിക്കാ സഭയിലെ തിരുവനന്തപുരം ഭദ്രാസനാധിപനായ സിറിൽ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനും പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളും മാർ ബസേലിയോസ് കാത്തോലിക്കാ ബാവ എന്ന പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടതിനു പിന്നിലെന്തോ ദുരുഹതയുള്ളതായും അച്ചൻ സംശയിക്കുന്നു. തനിക്ക് തോന്നുന്നതെന്തും ഭയാശങ്കകളില്ലാതെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള അച്ചന്റെ തന്റേടം പ്രശംസാർഹം തന്നെ.

പാത്രിയർക്കാസന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ചും അച്ചൻ വ്യക്തമായ അഭിപ്രായം പുലർത്തുന്നു. അത് തുറന്നു പറയാൻ ധൈര്യം കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. മലങ്കര സഭയിൽ നാളിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പാത്രിയാർക്കീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണെന്നും അതു പരിഹരിക്കപ്പെട്ടാൽ സർവ്വവും ഭദ്രമായെന്നും കരുതുന്ന ധാരാളം പേരുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കുന്നതിന് തുല്യമാണെന്ന് അച്ചൻ തുറന്നു തന്നെ പറയുന്നു. ഇത്തരക്കാർ സ്വന്തം കണ്ണിലെ കോൽ കാണാതെ അന്യരുടെ കണ്ണിലെ കരട് അന്വേഷിക്കുന്നവരാണെന്നും ഇത്തരം നിലപാടുകൾ സഭയുടെ നാശത്തിനു തന്നെ വഴിവയ്ക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ഭയപ്പെടുന്നു. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം യുക്തിയുക്തമായ ചേദ്യങ്ങൾ നിരത്തിക്കൊണ്ട് യാഥാർത്ഥ്യബോധമില്ലാത്ത അജ്ഞരായ സംഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി പരിതപിക്കുകയും അത്തരക്കാരെ ബോധവൽക്കരിക്കാനായി ഇടവകപത്രികയുടെ ലക്കങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഭാവാഴ്ചയ്ക്കു ഫലമായി പുട്ടിക്കിടക്കുന്ന പള്ളികളിൽ ആരാധന മൂടങ്ങുന്നതിലുള്ള തീവ്രവ്യസനം അച്ചൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പിതാക്കന്മാരുടെ ദർശനങ്ങളെ ഭേദപാലയ നിർമ്മാണത്തിൽ പൂർവ്വികർ അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളും സംഘർഷങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാതെ പരസ്പരമത്സരം മൂലം പള്ളികളിൽ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മൂടങ്ങുന്നത് ഒരു വിധത്തിലും നീതീകരിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

സഭയുടെ എല്ലാ മേഖലകളിലും കാലോചിതമായ പരിഷ്ക്കാരവും പുരോഗതിയും അനിവാര്യമാണെന്ന് അച്ചൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും എന്ന പോലെ സേവനത്തിനായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുന്ന വൈദികർക്കും സാമ്പത്തിക ഭദ്രത ഉണ്ടാകണമെന്ന് അച്ചൻ അഭിപ്രായമുണ്ട്. വൈദിക ശമ്പള പരിഷ്ക്കരണത്തിനുകുന്ന ക്രിയാത്മക നിർദ്ദേശങ്ങൾ അച്ചൻ നൽകുന്നു. അതോടൊപ്പം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു സേവനരംഗമെന്ന നിലയിൽ ബഹു. വൈദികർ തങ്ങളുടെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിലും ഉയർന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ പുലർത്തേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മലങ്കരസഭയ്ക്കു സ്വന്തമായ ഒരു സാംസ്കാരികനയവും സമീപനവും അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അച്ചൻ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. ദേശീയ സംസ്കാര ധാരകളോടും ധാരണകളോടും ഒത്തുപോകുന്ന ഒരു സാംസ്കാരിക ശൈലി നാം രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നാണദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷം. ഭാഷ, ദേശചരിത്രം, പാരമ്പര്യം എന്നിവയിൽ അവഗാഹവും യോഗ്യതയും ഉള്ളവർക്ക് സാംസ്കാരിക വകുപ്പിന്റെ നേതൃത്വം നൽകണം. സഭാചരിത്ര നിഘണ്ടു, വിവർത്തനം തുടങ്ങിയ ക്രിയാത്മകമേഖലകളിൽ വകുപ്പ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും വേണം.

ലോക സാക്ഷരതാദിനം, ആത്മഹത്യാപ്രതിരോധ ദിനം തുടങ്ങിയവയെ സ്മരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വ്യക്തമാക്കുന്ന അച്ചൻ സഭയ്ക്ക് ഈ രംഗത്ത് എങ്ങനെ ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കാമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. മതസൗഹാർദ്ദവും സമുദാ

-ഡോ.ഫാ.കെ.ടി.മാത്യൂസ്

യങ്ങൾക്കിടയിൽ മാതൃകാപരമായ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും ഉയർന്നു വരണമെന്ന് അച്ചൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വസുധൈവ കുടുംബകം, ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്നീ ദർശനങ്ങളിലൂന്നിയ ലക്ഷ്യസാക്ഷാത്ക്കാരമാകണം എല്ലാ മതാനുയായികളുടെയും ഉന്നമനവും അദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

വർത്തമാന സംഭവങ്ങളോട് സൂക്ഷ്മമായി പ്രതികരിക്കാനുള്ള അച്ചൻ മലങ്കരസഭയുടെ സന്താനവും മലയാള സാഹിത്യത്തിന് കനപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ നൽകിയ എഴുത്തുകാരനുമായ ഡോ.കെ.എം. തരകന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ ഇടവകപത്രികയുടെ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം സംഭാവനകളും സഭാസേവനങ്ങളും സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനേങ്കിലും ദൈനംദിന സാമൂഹ്യജീവിതം സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാക്കുകയും വസ്തുനിഷ്ഠമായി അപഗ്രഥിക്കുകയും ധീരമായി പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ധൈര്യവാനും ആദർശധീരനുമായി ചീരനച്ചനെ വിലയിരുത്താം. മുഖം നോക്കാതെ സത്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനുള്ള ആത്മീയ ധൈര്യം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പാപബോധവും അനുതാപ ചിന്തയും അയ്മേ നികൾക്കു മാത്രമല്ല പട്ടക്കാർക്കും സഭാമേലധ്യക്ഷന്മാർക്കും ഉണ്ടാവണം എന്ന് അച്ചൻ സഭയെയും തുറന്നു പറയുന്നു. സഭാംഗങ്ങളും പട്ടക്കാരും മേൽപട്ടക്കാരും വ്യക്തികളെന്ന നിലയിൽ സ്വതന്ത്രരാണ്. അവരോരോരുത്തരും ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന ചുമതലകളിൽ സഭയും ഭരണഘടനയും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന നിയന്ത്രണ പരിധി പാലിക്കുക അവരുടെ ധർമ്മവുമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് വിധേയരായി അധികാരപരിധി ലംഘിക്കുന്നത് സഭയിൽ ആഭ്യന്തരകലഹത്തിനു തന്നെ വഴി വച്ചേക്കാം. ഇത് സഭയാകമാനം ചിന്താ വിഷയമാക്കണമെന്ന് ധൈര്യപൂർവ്വം ചീരനച്ചൻ പറയുന്നു.

ഇന്ന് സമൂഹത്തിലെ അധികാരവർഗ്ഗം വ്യക്തി താല്പര്യങ്ങൾക്കനുസരണമായി കർത്തവ്യം മറന്ന് അവിശുദ്ധവും അധർമ്മികവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. സ്വാർത്ഥമോഹത്തിനായി കുറ്റവാളികളെ സംരക്ഷിച്ചു നിർത്താനും ഇക്കൂട്ടർക്കു മടിയില്ല. ഈ സാമൂഹ്യാധഃപതനം അഥവാ രോഗാവസ്ഥ സഭയ്ക്കുള്ളിലേക്കും സംക്രമിക്കുന്നുവെന്ന് ദുഃഖത്തോടെ അച്ചൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ പരിധികളിൽ സംതൃപ്തരാകുമ്പോൾ സമൂഹം നേരിടുന്ന ഈ രോഗാവസ്ഥയ്ക്ക് ഒരറുതി വരും.

തനിക്ക് ശരിയെന്നു തോന്നുന്നതെന്തും യാതൊരു കൂസലുമില്ലാതെ വെട്ടിത്തുറന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യം കാട്ടിയ ചീരനച്ചൻ ഇടവക പത്രിക പരീക്ഷണങ്ങൾ, പ്രലോഭനങ്ങൾ, തീരസ്കാരങ്ങൾ, നിസ്സഹകരണങ്ങൾ, അവഗണനകൾ, അപഖ്യാതികൾ, കൂപ്രചരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ദുരനുഭവങ്ങളെ അതിജീവിച്ചാണ് ജൈത്രയാത്ര തുടരുന്നത് എന്ന് തുറന്ന് സമ്മതിക്കുന്നു. ദൈവകൃപയും. ആദ്യ ഉപജ്ഞാതാവായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുഗ്രഹവും ആണ് മാസികയെ നില നിർത്തുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് ഭൂതകാല മഹിമകളെ അനാവരണം ചെയ്യുവാനും ശബ്ദമില്ലാത്ത അനേകായിരങ്ങളുടെ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുന്ന പ്രതിഭാശാലികളെ സാക്ഷരകേരളത്തിന് പരി

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനും പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളും ചയപ്പെടുത്തുവാനും, ജനസഹസ്രങ്ങളെ ചിന്തിപ്പിച്ച് അവരെ സഭയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും മുഖ്യധാരകളിലേക്കു എത്തിക്കുന്ന പ്രവാചകദൗത്യം നിറവേറ്റുവാനും, സഭയോട് ചേർന്നു നിന്നുകൊണ്ട് സഭയുടെ ദൃഷ്ടിപ്രവണതകളെ വിമർശനബുദ്ധിയോടെ വിലയിരുത്തുവാനും ഉള്ള ഒരു ബഹുജനജീവനെന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണെന്ന് അച്ചൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. തുറന്ന മനസ്സോടെ കാര്യങ്ങൾ കാണാനും വിലയിരുത്തുവാനും തയ്യാറുള്ളവർ അവഗണിക്കാനാവാത്ത ശബ്ദമായി തങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടെന്നുള്ള ആത്മസംതൃപ്തിയും അച്ചൻ പുലർത്തുന്നുണ്ട്.

മനുഷ്യജീവിതം ഒരു തീർത്ഥാടനമാണ്. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പരിമിതികളിൽ നിന്നും പൂർണ്ണ മനുഷ്യത്വത്തിലേക്കുള്ള ഒരു തീർത്ഥാടനം. വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്തോറും മനുഷ്യൻ തന്റെ പരമലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നകലുകയാണ്. സഭയും സമൂഹവും നേരിടുന്ന ഈ പ്രശ്നത്തെ അതീവഗുരുതരമായി കാണുന്ന അച്ചൻ തന്റെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളിലൂടെ ഈ സാമൂഹ്യാവസ്ഥയ്ക്ക് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ബഹു. അച്ചന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മൗലികതകൾ പലതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാം. സഭയുടെ ദൗത്യം സംബന്ധിച്ച് ഉത്തമവീക്ഷണവും അതിന്റെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയെ സംബന്ധിച്ച് ക്രാന്തദർശിത്വവും ഉള്ള ഒരു വന്ദ്യ വൈദികനാണ് ചീരനച്ചൻ. സഭയുടെ കാനോനുകളിലും വിശ്വാസങ്ങളിലും തീക്ഷ്ണത പുലർത്തുമ്പോഴും, കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങളും തിരുത്തലുകളും വരുത്തേണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുന്നു. ഭാഷയിലും സാഹിത്യത്തിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും തത്വചിന്തയിലും ചരിത്രത്തിലുമെല്ലാം അവഗാഢമായ ജ്ഞാനവും ഉത്തമദർശനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കാം. പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും സ്വപ്നം കാണുന്ന ഈ വന്ദ്യവൈദികൻ ദൈവകല്പനകൾ സ്വീകരിച്ച് മോശയെപ്പോലെ സൂര്യശോഭയോടെ സഭയ്ക്ക് വഴിവെളിച്ചം പരത്താൻ തുടർന്നും സാധിക്കട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു.

ചൊവ്വന്നൂർ പള്ളിയിൽ ഫോട്ടോ അനാച്ഛാദനം പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊന്നിച്ച്

ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തെപ്പറ്റി

ഡോ. സാവുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി

(പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളേജ് പ്രൊഫസർ, റിസർച്ച് വിഭാഗം ഡയറക്ടർ. മികച്ച പ്രഭാഷകൻ, സംഘാടകൻ. ഒരു ഡസനിലേറെ പ്രശസ്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാവ്, റിസർച്ച് ഗൈഡ്, പ്രബന്ധകാരൻ, എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തനായ ഈ സാഹിത്യകാരൻ പി. എച്ച്. ഡി. ബിരുദത്തിനു പുറമെ ഡി. ലിറ്റ്. ബിരുദവും നേടിയിട്ടുണ്ട്. പല പുരസ്കാരങ്ങളുടെയും അവകാശി - പത്രാധിപർ)

മലയാള നവീന കവിതയിലെ ബൈബിൾ സ്വാധീനത എന്ന വിഷയത്തെ ആധാരമാക്കി മഹാത്മാഗാന്ധി യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓറിയന്റൽ ഫാക്കൽറ്റിയിൽ ഡോക്ടർ ഓഫ് ഫിലോസഫി ബിരുദത്തിന് ശ്രീ. ജോസ് സി. എം. സമർപ്പിച്ച ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിശോധനാഭിപ്രായം.

ഈ പ്രബന്ധം സസൂക്ഷ്മം പരിശോധിച്ചു. ഗവേഷണ മര്യാദകൾ പാലിച്ച് രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശ്രീ. ജോസ് സി. എം. ന് പി. എച്ച്. ഡി. ബിരുദം നൽകാൻ സർവ്വകലാശാലയോട് ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.

വിഷയാദാനം, വിഷയാപഗ്രഥനം, നിഗമന രൂപീകരണം, പ്രബന്ധ ശൈലി, എന്നീ നാലു ഘടകങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണ് പ്രബന്ധപരിശോധന നിർവ്വഹിച്ചത്. നവീന കവിതയെന്നോ, ആധുനിക കവിതയെന്നോ ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നത് കൂമാരനാശാൻ തൊട്ട് ബാലചന്ദ്രൻ ചുളളിക്കാട് വരെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കവിതയെന്ന സാമാന്യദർശനത്തിലാണ്. (പി. 6) വിഷയ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ പ്രസ്താവന ഉപകരിക്കും. ബൈബിളിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള പഠനമായതുകൊണ്ട് ഭാരതീയ നവോത്ഥാനത്തിന് ബൈബിൾ വഹിച്ച പങ്കും പ്രമുഖ ബൈബിൾ വിവർത്തനങ്ങളും പ്രബന്ധകാരന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അതിസൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി വിഷയാപഗ്രഥനം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. കൂമാരനാശാൻ മുതൽ ബാലചന്ദ്രൻ ചുളളിക്കാട് വരെയുള്ള മലയാള കവിതകളുടെ കവിതയിലെ ബൈബിൾ സ്വാഭാവമുള്ള വിത്തുകൾ, ബിംബങ്ങൾ, ശൈലികൾ എന്നിവയെ സോദാഹരണം വിവരിക്കുന്നുണ്ടിവിടെ. പ്രത്യേകിച്ച് ഒ. എൻ. വി., സുഗതകുമാരി, സച്ചിദാനന്ദൻ എന്നിവരുടെ കവിതകൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകി അവയിൽ പ്രതിഫലിതമാകുന്ന ബൈബിൾ സ്വാധീനത സമ്യക്കായും, സമഗ്രമായും വിലയിരുത്തുന്നു. ഗവേഷണ പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന രേഖകളുടെ അപഗ്രഥനം യുക്തിസഹമായി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവതരണത്തിൽ വിവരണാത്മക (Descriptive) രീതിയാണ് അവലംബിക്കുന്നത്.

വിഷയാപഗ്രഥനത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച നിഗമനങ്ങൾ അതത് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ക്രോഡീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. യുക്തിഭദ്രമാണ് നിഗമനങ്ങളിലേറിയ പങ്കും. പൊതുവെ നവീനകവിതകളിൽ കാണുന്ന ബൈബിൾ സ്വാധീനത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത രൂപം ഉപസംഹാരാദ്ധ്യായത്തിൽ കൊടുക്കാമായിരുന്നു, ആവർത്തന വിരസത അനുഭവപ്പെടാത്ത വിധത്തിൽ.

പ്രബന്ധ ശൈലി അന്യൂനമാണ്. ശുഷ്കമോ, വിരസമോ, അല്ല. അർത്ഥനിവേദന ശക്തിയുടെ പദങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ബൈബിളിൽ അവഗാഹം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രബന്ധകാരന്റെ ചിന്താസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ കാവ്യാപഗ്രഥനത്തിൽ പുതിയ വെളിച്ചം പകരുന്നു.

മലയാള നവീന കവിതയിലെ ബൈബിൾ സ്വാധീനത

(ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന്റെ മൂല്യനിർണ്ണയ റിപ്പോർട്ട്)

ഡോ. എം. എം. ബഷീർ

(കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല മലയാള വിഭാഗം പ്രൊഫസർ, പ്രഭാഷകൻ, നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാവ്, റിസർച്ച് ഗൈഡ്, സംഘാടകൻ, മികച്ച സാഹിത്യകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ സംഭാവനകൾ നൽകി - പത്രാധിപർ)

ജോസഫ് സി. എം. രചിച്ച മലയാള നവീന കവിതയിലെ ബൈബിൾ സ്വാധീനത എന്ന ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന് പി. എച്ച്. ഡി. ബിരുദം നൽകാൻ സർവ്വകലാശാലയോട് ശുപാർശ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. പ്രബന്ധവിഷയം പ്രാധാന്യമുള്ളതും പ്രസക്തവുമാണ്. വിഷയവതരണത്തിലും പ്രതിപാദനത്തിലും യുക്തിഭദ്രവും ശാസ്ത്രീയവുമായ ക്രമതത്വം (Methodology) പാലിക്കാൻ ഗവേഷകൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വസ്തുനിഷ്ഠതയോടുകൂടി രചിക്കപ്പെട്ട ഈ പ്രബന്ധം സൂക്ഷ്മവും കാര്യക്ഷമവുമായ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമാണ്.

മലയാള കവിതയിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം വിപുലമായിട്ടുണ്ട്. അതേക്കുറിച്ച് കാര്യമായ പഠനങ്ങൾ നടന്നിട്ടില്ല. ചില ലേഖനങ്ങളും ആനുഷംഗിക പരാമർശങ്ങളും മാത്രമേ ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ആ നിലയ്ക്ക് ഈ പഠനത്തിന്റെ പ്രസക്തി വർദ്ധിക്കുന്നു.

പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഉപോദ്ഘാതം കൂടാതെ എട്ട് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഉണ്ട് ഉപോദ്ഘാതത്തിൽ കവിതയെക്കുറിച്ചുള്ള സാമാന്യതത്വങ്ങളും പഠനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും വിശദീകരിക്കുകയും ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനങ്ങളും സാമാന്യമായി വിശദീകരിക്കുന്നു. ബൈബിളും ഇൻഡ്യയും എന്ന ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ബൈബിളിന്റെ പ്രസക്തി, ബൈബിൾ ഇൻഡ്യയിൽ എന്നീ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും മോഹൻറോയ്, സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ, മഹാത്മാഗാന്ധി എന്നീ വ്യക്തികളെ ബൈബിൾ എങ്ങനെ സ്വാധീനിച്ചു എന്നതിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നു. ബൈബിളും കേരളവും എന്ന രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ബൈബിളിന്റെ മലയാള വിവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും കവിത്രയത്തിന്റെ കവിതകളിലെ ബൈബിൾ സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ചും പരിശോധിക്കുന്നു. ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം കവിത്രയത്തിനുശേഷം എന്ന മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്, ബാലാമണിയമ്മ, വൈലോപ്പിള്ളി എന്നീ കവികളുടെ കവിതകളിൽ ബൈബിൾ സ്വാധീനം എത്രമാത്രം ഉണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കുന്നു. ഒ. എൻ. വി. യുടെ കവിതയും ബൈബിളും എന്ന നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒ. എൻ. വി. യുടെ കവിതയിൽ കാണുന്ന ബൈബിളിലെ സൂചിത കവിതകൾ, ബിംബങ്ങൾ, കഥാപാത്രങ്ങൾ, ശൈലികൾ ഇവയെ എടുത്തുകാണിക്കുകയും അവയുടെ പ്രത്യേകതകൾ നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. സുഗതകുമാരിയുടെ കവിതയും ബൈബിളും എന്ന അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സുഗതകുമാരിയുടെ കവിതകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ, കഥാപാത്രങ്ങൾ, ശൈലികൾ, ബിംബങ്ങൾ എന്നിവ പരിശോധിക്കുന്നു. സച്ചിദാനന്ദന്റെ കവിതയും ബൈബിളും എന്ന ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സച്ചിദാനന്ദന്റെ കവിതകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ബൈബിൾ പ്രമേയങ്ങൾ, സ്ഥലപുരാണങ്ങൾ, കഥാപാ

-ഡോ. എം. എം. ബഷീർ

ത്രങ്ങൾ, ശൈലികൾ, ബിംബങ്ങൾ എന്നിവ പരിശോധിക്കുന്നു. ഇതരമലയാള നവീനകവികളും ബൈബിളും എന്ന ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കടമ്മനിട്ട, മാധവൻ അയ്യപ്പത്ത്, എം. ഗോവിന്ദൻ, ചെറിയാൻ കെ. ചെറിയാൻ, വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, കെ. ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള, എ. അയ്യപ്പൻ എന്നിവരുടെ കവിതകളിലെ ബൈബിൾ സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നു. ഉപസംഹാരം എന്ന എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ടെത്തലുകളും നിഗമനങ്ങളും സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒടുവിലായി ഗ്രന്ഥസൂചികയും മൂന്ന് അനുബന്ധങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

മലയാള കവിതകളിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം ഒട്ടുമേ ഇല്ലാത്ത കവിയാണ് കുമാരനാശാൻ ഒരു പക്ഷേ, ഇംഗ്ലീഷ് കവിതകളിലൂടെ ആശാൻ ബൈബിൾ സംസ്കാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ നേരിട്ട് ബൈബിൾ സംസ്കാരം കാണാനാവില്ല. വീണപുവിന്റെ രചനയിൽ ബൈബിളിലെ സൂഷ്ടിയുടെ പതനം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന അനുമാനം ശരിയാണ് എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നാരായണഗുരു വിഷുചിക ബാധിച്ച് പാലക്കാട്ടു കിടന്നപ്പോൾ കുമാരനാശാനായിരുന്നു അടുത്തിരുന്ന് ശുശ്രൂഷിച്ചത്. ആ അവസരത്തിൽ നാരായണഗുരുവിന്റെ പതനത്തെ വിഷയമാക്കി എഴുതിയ വീണപുവിൽ പതനമുണ്ടെങ്കിലും അത് പ്രബന്ധകാരൻ പറയുന്നതരത്തിലുള്ള ബൈബിളിലെ പതനമല്ല. അങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ സാധ്യതകൾ തുറന്നുതരുന്നു എന്നത് ആ കവിതയുടെ സവിശേഷതയാണ്. വീണപുവിന്റെ രചനാ സന്ദർഭത്തേയും അതിന്റെ പ്രത്യേകതയെയും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി ബൈബിളിലെ സൂഷ്ടിയുടെ പതനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ഉള്ളൂരിന്റെ പ്രേമഗീതം ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്ന ബൈബിൾ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രകടന പത്രികയാണ് എന്ന അഭിപ്രായവും സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ആ കവിതകളിൽ സാധ്യതകൾ ഉണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഒഴിവാക്കാവുന്നതുമാണ്. ബൈബിൾ സ്വാധീനം തന്നെ എന്ന് തീർത്ത് പറയുന്നത് ആ കവിതകളുടെ മേലുള്ള കടന്നുകയറ്റമാവും. വള്ളത്തോളിന്റെ മഗ്ദലനമറിയം കേരളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന പീഡാനുഭവത്തിലെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാ സമുച്ചയമായ പ്രുമിയോനുകൾ എന്ന ഗദ്യകാവ്യത്തെ ആധാരമാക്കി രചിച്ചതാണ് എന്ന് തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ കൃതി പരിഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ വള്ളത്തോൾ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും അതിന്റെ സ്വാധീനം ആദ്യന്തം മഗ്ദലനമറിയത്തിൽ കാണാമെന്നും വിശദീകരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം മറ്റു പല നിരൂപകർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ഇത്രയും തെളിവുകളോടെ ഇത്ര വിശദമായി മറ്റാരും ചർച്ചചെയ്തിട്ടില്ല.

ഗവേഷകർ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് കേരളത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യത്യസ്ത സുവിശേഷത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത ഹൂലിലാകളുടെ പുസ്തകവും പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വിവർത്തനം മലയാള ഭാഷയുടെ ഉപരിപഠനത്തിന് സഹായകമാണ് എന്ന കണ്ടെത്തൽ സ്വീകാര്യമാണ്.

പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഭാഷ അലങ്കാരരഹിതവും പ്രതിപാദനം വസ്തുനിഷ്ഠവുമാണ്. പക്ഷേ, വിവരണാത്മക രീതിയാണ് ആദ്യന്തം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അപഗ്രഥനത്തി

ബൈബിൾ ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ അനുനമായ ഗവേഷണപ്രബന്ധം

ഡോ. കുശലകുമാരി

(നോവൽ സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന് പി. എച്ച്. ഡി. ബിരുദം നേടിയ ഡോ. കുശലകുമാരി നാട്ടിക എസ്. എൻ കോളേജിൽ അധ്യാപികയാണ്. ഗവേഷണ പ്രബന്ധം ഉൾപ്പെടെ നോവൽ പഠനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡോ. ജോയ് പോൾ (മലയാള പഠന ഗവേഷണ കേന്ദ്രം) ഭർത്താവ്.)

സമകാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങളെയാകെ ഗ്രന്ഥീകരിക്കുന്ന പ്രധാന ന്യൂനത അവ ചുറ്റുപാടുകളിൽ സുലഭമായ ആകർഷണ സാമഗ്രികളെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാവുന്ന പിന്നാമ്പുറങ്ങളിലേക്കും കയറിയെത്താവുന്ന ശ്രീകോവിലുകളിലേക്കും ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതെ കെട്ടിയിട്ട കുറ്റിയിൽ നിന്നു തിരിയുന്ന സമകാല പ്രബന്ധങ്ങൾ ഗവേഷണത്തിന്റെ അന്തഃസത്തയിലേക്ക് ഉൾപ്രവേശം നടത്തുന്നതിൽ പലപ്പോഴും അപ്രാപ്തമാകാറുണ്ട്. എന്നാൽ മലയാള പഠന ഗവേഷണ കേന്ദ്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരന്റെ ബൈബിൾ ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ എന്ന ഗ്രന്ഥം മേൽകാണിച്ച പ്രബന്ധ സ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. ഏതുവിഷയത്തിലാണോ താൻ ഗവേഷണം ചെയ്യുന്നത് അതിന്റെ സകല വ്യാപ്തികളിലേക്കും സന്നിഷ്കർഷം സഞ്ചരിച്ച് അതിന്റെ സകല സാധ്യതകളും അനാവൃതമാക്കുന്ന സവിശേഷ രീതിയാണ് ഈ രചനയിലുടനീളം ഫാദർ അനുവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബൈബിളും മലയാള കവിതയും പ്രബന്ധപരിധിയിൽ നിലകൊള്ളുന്നുതുകൊണ്ട് മലയാള ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ സകല ബൈബിളുകളെയും ഈ പഠനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ബൈബിളിന്റെ രൂപവത്കരണവും ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ അതിന്റെ പരിഭാഷകളും ചർച്ച ചെയ്യുന്നിടത്ത് കാനോനിക ബൈബിൾ ഭാരതത്തിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മലയാളത്തിൽ ബൈബിൾ പ്രചരിച്ചിരുന്നു എന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നു. പഴഞ്തി ബൈബിൾ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ആ പരിഭാഷ അരമായ സുവിശേഷത്തിന്റെ നേർവിവർത്തനമാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിലവിലുള്ളബൈബിൾ മുമ്പിൽ നിവർത്തിവെച്ച് അതിലെ പ്രസ്താവങ്ങളുടെ സമാനത കാണുന്ന കവിതകളെല്ലാം ബൈബിൾകവിതകളാണെന്ന് സ്ഥാപിച്ച് വിശദീകരിക്കുന്ന ഉപരിപ്ലവരീതിയെ ഫാദർ നിരാകരിക്കുന്നു. ഗവേഷണത്തിൽ കാണിക്കുന്ന ഇത്തരത്തിലുള്ള അതീവ ജാഗ്രതയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ മൂല്യവത്താക്കുന്നത്.

ബൈബിളും ഇന്ത്യൻ നവോത്ഥാന നായകരും തമ്മിലുള്ളവേദചകൾ പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം കുമാരനാശാനിലേക്കും വള്ളത്തോളിലേക്കും ഉള്ളൂരിലേക്കുമൊക്കെ പ്രബന്ധത്തിന്റെ രഥ്യകൾ ഒഴുകിയെത്തുന്നു. നരകപതനത്തെ വീണപു

ന്റെയും മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പ്രബന്ധത്തിനു മാറ്റുകൂട്ടുമായിരുന്നു. വ്യഥാസ്ഥൂലത ഒഴിവാക്കി ഒരുക്കി എഴുതിയിരുന്നെങ്കിൽ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയും വലിപ്പം കുറയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഈ കുറവുകളൊന്നും പ്രബന്ധത്തിന്റെ മൂല്യത്തെ ബാധിക്കുന്നില്ല.

-ഡോ. കുശലകുമാരി

വിന്റെ അവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുകയും മഗ്ദലന മറിയത്തെ പ്രസിദ്ധമായ പ്രുമിയോനിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രചനയാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്ത് ഫാദർ കാണിക്കുന്ന സത്യസന്ധത ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സത്യസന്ധതയാണ് പ്രബന്ധത്തെ അനാദൃശ്യമാക്കുന്നതിൽ സുപ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നത്.

ആധുനിക കവിത്രയത്തിനു ശേഷം ബാലാമണിയമ്മയും, ശങ്കരക്കുറുപ്പും വിക്ഷേപിച്ച ബൈബിൾ സ്വാധീനതകളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ്. ബൈബിൾ ഇതിവൃത്തമായ രചനകൾ എന്നതിനേക്കാൾ ബൈബിൾ ഉന്നിദ്രമാക്കിയ സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളുടെ കവിതയിലുള്ള സാന്നിദ്ധ്യമാണ് ഫാദറിന്റെ ഗവേഷണ വിഷയം. ശ്രീയേശുവിജയവും ബൈബിൾ ഭാഗവതവുമൊക്കെ പഠനത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടാതെ പോയത് അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം.

ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പ്, സുഗതകുമാരി എന്നിവരുടെ കവിതകളുടെ സുദീർഘ പഠനത്തിനു ശേഷം സച്ചിദാനന്ദൻ കവിതകൾ സവിശേഷ പഠനത്തിന് പാത്രമാകുകയാണ്. ഫാ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുന്നിലൊരു ഭാഗം സച്ചിദാനന്ദൻ കവിതയെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രാണേഷണമാണ്. സച്ചിദാനന്ദനു ശേഷമുള്ള കവിതകളും ഈ പ്രബന്ധത്തിന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ബൈബിൾ എങ്ങിനെയാണ് അശരണരുടെയും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരുടെയും രസനയായി കവിതകളിലൂടെ പരിണമിക്കുന്നത് എന്ന സുപ്രധാന അന്വേഷണമാണ് പ്രബന്ധത്തിലുടനീളം ഫാ. ചീരൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. ബൈബിളിന്റെ ആന്തരിക സത്ത ധനവാന്റെ പുറംപകിട്ടുകളിലല്ല നിസ്വാന്റെ ചില്ലറത്തുട്ടുകളിലാണ് കുടിയിരിക്കുന്നതെന്ന ക്രിസ്തുദർശനം പരാമർശിക്കപ്പെട്ട കവിതകളിലൂടെ അനാവൃതമാകുന്നു എന്നാണ് ഫാദറിന്റെ സുപ്രധാന നിരീക്ഷണങ്ങളിലൊന്ന്. പ്രവാചക മനസ്സുള്ള കവികളെയാണ് ബൈബിൾ കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളത്, സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ളതും.

ആധുനിക കവിതയിലെ പ്രബലമായ സ്വാധീനങ്ങളിലൊന്ന് ബൈബിളാണെന്നും ബൈബിളിനെ മാറ്റിനിർത്തി നമ്മുടെ കാവ്യപഠനത്തെ പൂരിതമാക്കാനാവില്ലെന്നും ഫാ. ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരന്റെ ബൈബിൾ ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ എന്ന പ്രബന്ധം കവിതയിൽ ബൈബിൾ പ്രമേയം എവിടെയൊക്കെയുണ്ടെന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തുകയല്ല വിശുദ്ധ പുസ്തകത്തിന്റെ ആന്തരിക സത്തകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട കവിതകളുടെ സൗന്ദര്യം കണ്ടെത്തുകയാണ്. മലയാള കവിതാ പഠനശാഖയിൽ അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അമൂല്യമായ, അഗണ്യമായ ഒരിടം ഈ കൃതി സായത്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയിൽ (2003) ഒന്നാം റാങ്ക് നേടിയ കുമാരി മെറിൻ ഈപ്പൻ ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡീസെന്ററിന് വേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്ത ഉപഹാരം നൽകുന്നു.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

സഭാചരിത്രഗവേഷണ നദസ്സിലെ ശുക്രനക്ഷത്രം

അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ

(അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ ചെറുകുമാകൃത്ത്, സഭാ ചരിത്രകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തനാണ്. മലങ്കരസഭ, ഇടവകപത്രിക എന്നീ മാസികകളുടെ പത്രാധിപസമിതിയിംഗം. ചരിത്രഗവേഷണ തൽപ്പരൻ, ഗ്രന്ഥകാരൻ. ഇദ്ദേഹം സമഗ്രസാഹിത്യ സംഭാവനകൾ മുൻനിർത്തി ന്യൂയോർക്കിലെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അവാർഡിന് അർഹനായി. - പത്രാധിപർ)

സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്ന് നിരവധിയാണ്. മലങ്കരസഭാചരിത്രം ആദ്യമായി അച്ചടിച്ച പുസ്തകരൂപത്തിൽ കിട്ടിയത് 1906 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുകടിയിൽ ഇട്ടുപ്പ് റെറ്ററുടെ മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭാചരിത്രം എന്ന കൃതിയാണ്. അടുത്ത വർഷം ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പോസ് ഇംഗ്ലീഷിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം എഴുതി. അത് മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തത് മാർത്തോമ്മാ ഗ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യൻ സഭ എന്ന പേരിൽ പിന്നീട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സഭാ ചരിത്രം സെഡ്. എം. പാറേട്ട് വാളുങ്ങളായി 1965 മുതൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. തുടർന്ന് പലരും സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതിൽ ജോസഫ് ചീരൻ അച്ചൻ രചിച്ച ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (വിമർശനാത്മക ചരിത്രം) എന്ന കൃതി എന്തുകൊണ്ടും വ്യത്യസ്തമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ആ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ വീറും ഓജസ്സും അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതുതന്നെയാണ്. ആ താളുകളിൽ ബ്രഹ്മാസ്ത്രങ്ങൾ തൊടുത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു. അവ കാലാകാലങ്ങളിലായി അജ്ഞതയുടെ മൂടുപടമണിഞ്ഞ് ഒളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വ്യാജചരിത്ര സംഹിതകളെ എയ്തുവീഴ്ത്തുന്ന കാഴ്ച കൗതുകകരമാണ്. കുറിക്കുകൊള്ളുന്ന നിഗമനങ്ങൾ, കൈനിയെ സത്യസന്ധമായ ചരിത്രരേഖകളുടെ വെണ്മുത്തുകൾ, അർത്ഥവത്തായ ചരിത്ര വിശദീകരണം, സമചിത്തതയാർന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകൾ - ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഓരോ വരികളും മനുഷ്യചേതനയെ തട്ടിയുണർത്താൻ പര്യാപ്തമായ അമൃതസുക്തങ്ങളാണ്.

പഴയ ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിപ്പോന്ന സങ്കേതങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ച് സഭാ ചരിത്ര രചന നടത്തുന്ന കാഴ്ചയാണ് സാധാരണ കണ്ടുവരാറ്. ചീരനച്ചനാകട്ടെ നടന്നു പഴകിയ വഴിവിട്ട പുതിയ വഴിത്താറ വെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ക്ലേശകരമാണ് ആ പ്രവൃത്തിയെന്ന് പറയാതിരിക്കാൻ വയ്യ. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ആ വഴിത്താരയിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന സത്യത്തിന്റെ മുഖം എത്രയോ നിർമ്മലവും ചാരുതയാർന്നതുമാണ്. അവ അപ്പാടെ ഒപ്പിയെടുത്ത് അദ്ദേഹം നമുക്കായി കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നു. അതിന്റെ മാസ്തർ ദർശനത്തിൽ സഹൃദയ ലോകം ആനന്ദ നിർവൃതിനേടുന്നു.

1994 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇൻഡ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (വിമർശനാത്മക ചരിത്രം) എന്ന കൃതി സഭാചരിത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ച വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥമാണ്. സത്യത്തോടും നീതിയോടും പുറം തിരിഞ്ഞ് നിൽക്കാത്തവ

-അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ

രെല്ലാം ആ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു. അതിൽ അവതരിപ്പിച്ച ചരിത്ര രേഖകളുടെ തിളക്കം കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. അവയുടെ മാർക്കറ്റ് വില നിശ്ചയിക്കുവാൻ ആർക്കെങ്കിലും കഴിയുമോ? ഓഫീർ സ്വർണ്ണം പകരം കൊടുത്താലും അവ ലഭിച്ചെന്നുവരില്ല. ആ പുരാതന രേഖകൾ തപ്പിയെടുത്ത് വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്ന ചീരനച്ചനെ എത്ര പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാവുകയില്ല. അദ്ദേഹം ഒരാൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നും ആ ചരിത്ര രേഖകൾ ഇരുട്ടിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞേനെ. ചിലപ്പോൾ ചിതലെടുത്തും പൊടിഞ്ഞും നശിച്ചു പോയെന്നുവരാം. സഭാചരിത്ര ഗവേഷണ രംഗത്ത് ചീരനച്ചൻ ചെയ്ത നിസ്തുല സേവനങ്ങൾക്ക് കണക്കുവെക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും.

2000 വർഷം പിന്നിട്ട മലങ്കരസഭാ ചരിത്രം നൂറു ശതമാനം സത്യസന്ധമായി രേഖപ്പെടുത്താനാണ് ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ ശ്രമിച്ചത്. എന്തെങ്കിലും പക്ഷം ചേർന്ന് വസ്തുതകളെ വളച്ചൊടിക്കാനോ, പുകമറ സൃഷ്ടിച്ച് സംഭവങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം കുറച്ചുകാണിക്കാനോ അദ്ദേഹം മുതിർന്നിട്ടില്ല. ഉള്ളകാര്യം അതേപടി പകർത്തി വെയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ചരിത്രം സത്യമായിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമാണ്. ചരിത്രരചനകൾക്കുള്ള ഉപാദാനരേഖകൾ തേടി അദ്ദേഹം വളരെ കൊല്ലങ്ങൾ ക്ലേശിച്ച് നടന്നതായി അറിയാം. വിമർശാത്മക ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്..... കുറെ രേഖകൾ പഴയ ആർക്കൈവ് സ്കളിൽ ആരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപെടാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അഞ്ച് വർഷത്തെ നിരന്തര പ്രയത്നം കൊണ്ട് അപ്രകാരമുള്ള കുറെ രേഖകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു..... ലഭിച്ച പഴയ രേഖകൾ പഠിച്ചപ്പോഴാണ് നിലവിലുള്ള സഭാ ചരിത്രത്തെ തിരുത്തുന്നതും, പുരിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒട്ടേറെ വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞത്.

രേഖകൾ കിട്ടിയതുകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യമായില്ലല്ലോ. അവയെ പഠിച്ച്, അപഗ്രഥിച്ച്, പൊരുൾ തിരിച്ച് വേണ്ടവിധം എഴുതി ഫലിപ്പിക്കുവാൻ അസാമാന്യമായ വ്യുൽപ്പത്തിയും ഭാഷാസ്വാധീനവും വേണം. അതിനുള്ള താലന്തു ദൈവംതന്നെ രാൻ അച്ചന് കനിഞ്ഞ് അരുളിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ലേഖനങ്ങളിലും നമുക്ക് തെളിഞ്ഞുകാണാം. തന്റെ ഗ്രന്ഥരചനയെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.....പുതിയ വഴിവെട്ടുന്ന ഒരാളിനുണ്ടായേക്കാവുന്ന എല്ലാ ഭയാശങ്കകളെയും മറികടക്കുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ ചരിത്രനിരീക്ഷണത്തിൽ പുലർത്തിയ സത്യസന്ധതയും, സാഹസികമായ അന്വേഷണ വ്യഗ്രതയും നിഷ്പക്ഷമായ അപഗ്രഥന ശ്രമങ്ങളും ഭാവിയിലെ കേരള മത-സാംസ്കാരിക-ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ആവേശം നൽകുന്ന മാർഗ്ഗരീപമായേക്കും എന്ന് പ്രതീക്ഷയുമാണ്.

നിരവധി ലേഖനങ്ങളും ഒട്ടനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചീരനച്ചന്റെ രചനകളെല്ലാം മേന്മയേറിയവയാണ്. അവയിൽ കാണുന്ന പണ്ഡിതോചിതമായ വിലയിരുത്തലുകളുടെ മധുരവും, ചിന്തോദ്ദീപകമായ വിശകലനങ്ങളുടെ നറുമണവും സഹൃദയ ലോകം ആവേശപൂർവ്വം ആസ്വദിച്ചുപോരുന്നവയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ഉന്നതമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (വിമർശനാത്മക ചരിത്രം) എന്ന കൃതിയെ മുൻനിർത്തി ഏതാനും കാര്യ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ സഭാചരിത്രഗവേഷണ നെസ്സിലെ ശുക്രനക്ഷത്രം ങ്ങൾ കുറിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് 36 കുറിപ്പുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വിജ്ഞാനപ്രദമായ ആ കുറിപ്പുകൾ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിന് സഹായകരമാണ്.

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം പത്ത് അദ്ധ്യായങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ സുപ്രധാന കാലഘട്ടങ്ങളെ നാഴികക്കല്ലുകളാക്കി കണക്കാക്കിയാണ് അദ്ധ്യായങ്ങൾ വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രാചീന കാലഘട്ടം എന്ന ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടിലെ ആരാധനാ സമ്പ്രദായം, ആ കാലഘട്ടത്തിലെ മതസാഹിത്യം, പൗരോഹിത്യ സംവിധാനം, മലങ്കര സഭയും പേർഷ്യൻ സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, മലങ്കര സഭയും അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയുമായുള്ള ബന്ധം, വില്ലാർവട്ടം രാജവംശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ, മലങ്കര സഭയുടെ നെസ്തോറിയ ബന്ധം, മലങ്കര -അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധം, മലങ്കര സഭയും റോമൻ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസവും, ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്, കുന്നൻകുരിശു സത്യം, അഹത്തളബാബായുടെ കത്ത്, എന്നീ പരമപ്രധാനങ്ങളായ ചരിത്രവസ്തുതകളെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നു.

അപ്രിയ സത്യങ്ങൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ തെളിവുസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ പരമ്പരാഗതമായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നുകണ്ട് വായനക്കാരുടെ നെറ്റി ചുളിഞ്ഞതും സ്വാഭാവികമാണ്. പൗരോഹിത്യ സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുന്നു. എ. ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ലോകത്തെത്തിയതും ഇന്നത്തെപ്പോലെയുള്ള പൗരോഹിത്യ ശ്രേണികളുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുരോഹിതൻ-ശുശ്രൂഷകൻ ഇങ്ങനെ രണ്ടായിരുന്നു വൈദിക സ്ഥാനങ്ങൾ. ക്രിസ്തു അപ്പോസ്തോലന്മാരെ പുരോഹിതരായി നിയമിച്ചു. അപ്പോസ്തോലന്മാർ ഏഴുപേരെ ശെമ്മാശന്മാരായി നിയമിച്ചപ്പോൾ സ്ഥാനങ്ങൾ രണ്ടായി. പുരോഹിതന്മാർ ചില ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കൊഹനോ-റീസ് കൊഹനെ എന്നും കാശീശോ-എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നും പ്രസ്ബിറ്റർ - ബിഷപ്പ് എന്നും വ്യത്യസ്ത സ്ഥാനചുമതലകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ നൽവരങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തരല്ലായിരുന്നു. പര്യായപദങ്ങളിലായി മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ സ്ഥാനനാമങ്ങൾ നൽവരത്തിലും, അധികാരത്തിലും വ്യത്യാസമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളാണെന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് പിൻക്കാല നൂറ്റാണ്ടുകളിലാണ്. പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും പല നൂറ്റാണ്ടുകളിലുടനീളം വികാസം രൂപമുലമായത്. അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയിൽ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽപ്പോലും സഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസിനെ വാഴിച്ചിരുന്നത് അവിടുത്തെ 12 വൈദികർ മാത്രം ചേർന്ന സമിതിയായിരുന്നു എന്നതിന് അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകൾ നമുക്കിന്ന് ലഭ്യമാണ്. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഈ വെളിപ്പെടുത്തൽ ഒരു ഞെട്ടലോടുകൂടിയെ ചിലർക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയുള്ളൂ.

അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ സഭാ സംവിധാനത്തിന് സമാന്തരമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 12 കത്തന്മാർമാരുണ്ടായിരിക്കുകയും അവരിലൊരാളെ അച്ചൻ (പേറെദിയുത്താ) ആയി വാഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം മലങ്കരയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഇത് വളരെ കൗതുകകരമായ വാർത്തയാണ്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് മറ്റു സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് അറിവ് ലഭിച്ചെന്നുവരില്ല. പൗരസ്ത്യ ദേശത്തുനിന്നു പലപ്പോഴായി വന്ന മെത്രാന്മാർ കേരളത്തിലെ അച്ചൻസ്ഥാനി കേരളീയ മെത്രാനാണെന്ന് ധരി

-അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ
ക്കാതെയാണ് അർക്കദിയാക്കോനെന്ന് പറഞ്ഞുവന്നതെന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ആർച്ച് ഡീക്കൻ ഗീവറുഗീസിനെ പാലയൂരിന്റെ മെത്രാനാക്കാൻ റോം പ്രസാദിച്ചപ്പോൾ അർക്കദിയാക്കോൻ അത് നിരസിച്ചത് താൻ നേരത്തെ മെത്രാൻസ്ഥാനിയാണെന്ന് ബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നും ചീരനച്ചൻ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആ വിവരം ബോധ്യമായ പോലെ തോന്നും. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവോടെയാണ് സ്ഥിതിഗതികൾ ആകെ മാറിയതെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ വിശദീകരിക്കുന്നു.

13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വീരരാഘവ ചക്രവർത്തി മഹോദയപുരത്തെ വാണിജ്യനേതാവായ ഇരവികോർത്തന് നൽകിയ ചെപ്പേട് ഫാ. ജോസഫ് ചീരന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ക്രിസ്തുമതക്കാരോട് ദാതാവിന്റെ പൂർവ്വികർ ചെയ്ത ദ്രോഹങ്ങൾക്ക് പ്രായശ്ചിത്തമായിട്ടാണോ ഈ ചെപ്പേടുകൾ ദാനം ചെയ്തത് എന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തമാണ്. സാമൂതിരി കോവിലകത്തുനിന്ന് എൻ. എം. നമ്പൂതിരി കണ്ടെടുത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നാലാം നമ്പർ ഗ്രന്ഥത്തിലെ അവസാനത്തെ ഓല ചീരനച്ചന്റെ നിഗമനം ശരിയായ ദിശയിലാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മലങ്കര അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ട്. തന്റെ അഭിപ്രായം യാതൊരു സംശയവും ഇല്ലാതെ അദ്ദേഹം ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയുന്നു. വിവേകമതിയുടെ വാക്കുകൾക്ക് ചെവികൊടുക്കുക. കേരള സഭയിൽ വന്നിട്ടുള്ള വിദേശ മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും അന്ത്യോഖ്യൻ മെത്രാന്മാരോ അല്ലാത്തപക്ഷം അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം വന്നവരോ ആണെന്ന് ചിത്രീകരിക്കുവാനുള്ള പ്രവണത കണ്ടുവരാറുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള അവകാശ വാദങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രമാണവും അടുത്തകാലംവരെ ആരും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈയിടെ കക്ഷിവാദത്തിന്റെ ബലം വർദ്ധിപ്പിക്കാനോ എന്ന് സംശയിക്കുമാറ് രേഖകളുണ്ടെന്ന ശീമയിൽ നിന്ന് ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മലങ്കരയിലെയും അന്ത്യോഖ്യയിലെയും മറ്റ് സഭാകേന്ദ്രങ്ങളിലെയും ചരിത്രരേഖകൾ മൂലഭാഷയിൽ പരിശോധിച്ച് പഠിച്ച റവ. ഡോ. വി. സി. ശാമുവേൽ നൽകുന്ന സാക്ഷ്യം കാണുക. മലങ്കര സഭയ്ക്കു പുരാതന കാലംമുതൽ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായി ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന വാദം സാധൂകരിക്കുവാൻ വേണ്ട യാതൊരു തെളിവും അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നോ മലങ്കരസഭയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നോ ലഭ്യമല്ല. (സഭ വളരുന്നു പുറം 183) ഫാ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ തുടർന്ന് എഴുതുന്നു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ എഴുതിയ എക്ലീസിയാസ്റ്റിക്കീ എന്ന സഭാ ചരിത്രത്തിൽ 1496 വരെയുള്ള അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയുടെ വിവരങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽ 14-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള ചരിത്രത്തിന്റെ സാധ്യത ആരും ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിലെങ്ങും അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയ്ക്കു ഇന്ത്യൻ സഭയുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്ന് പറയാതിരിക്കേ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം ചിലർ ചില രേഖകളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളുമായി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചതിന്റെ വ്യർത്ഥത അപഹാസ്യമെന്നേ പറയാനാവൂ. പലർക്കും ഞെട്ടലോടുകൂടി മാത്രം ശ്രവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥം ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പ്രഖ്യാപിച്ചു എന്നുമാത്രം.

അബ്ദുൽ ജലീൽ ബാവായുടെ ഖബർ പറവൂർ പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ നിന്ന്

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ സഭാചരിത്രഗവേഷണ നഭസ്സിലെ ശുക്രനക്ഷത്രം ഹൈക്കലായിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും ചീരനച്ചൻ സ്വന്തം അഭിപ്രായമുണ്ട്. പരമ്പരാഗതമായി പറഞ്ഞുവരുന്ന അമ്മുമ്മക്കഥ അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നിധി യെടുക്കാൻ ഖബർ വെട്ടിപ്പൊളിച്ചു എന്നാണ് ഒരു കൂട്ടർ പറയുന്നത്. മദ്ബഹായിൽ സ്ഥലം ഇല്ലാത്തതിനാൽ പൊളിച്ചുമാറ്റി താഴെ ഹൈക്കലായിൽ സ്ഥാപിച്ചു എന്ന് വേറൊരു കൂട്ടരും പറയുന്നു. ചീരനച്ചൻ ചോദിക്കുന്നു. കബറിൽ നിധിയോ? അവി ശ്വസനീയം. പറവൂർ മദ്ബഹായിൽ ധാരാളം സ്ഥലമുണ്ടല്ലോ. ഇനി സ്ഥലമില്ലെങ്കിലും സഭ പരിശുദ്ധനായി ആരാധിക്കുന്ന ഒരു ഖബറിടം ആരെങ്കിലും വെട്ടിപ്പൊളിക്കുമോ? ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ വിശ്വസിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. 1665 ൽ ഇവിടെയെത്തിയ ഗ്രിഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീൽ മറ്റേതോ സഭയുടെ മെത്രാനായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണ് ഒരു വിശ്വാസവിപരീതിയുടെ ഖബർ എന്ന നിലയിൽ ആ ഖബറിടം വെട്ടിപ്പൊളിച്ചത്. പിൽക്കാലത്ത് പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പിതാവ് ഊർശ്ശേം മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് മലങ്കരയിലെത്തിയതായി മലങ്കര വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന അബ്ദുൽ ജലീലിനെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരം പോലും പരാമർശിക്കാതിരുന്നത് അക്കാര്യം പരുമല പിതാവിനും അറിയാമായിരുന്നു എന്നാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്.

1770 ജൂലൈ പത്താം തീയതി നിരണം പള്ളിയിൽ വെച്ച് നടന്ന ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ പുനരഭിഷേക ചടങ്ങുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഗ്രന്ഥകാരൻ വിശകലനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായി ഈ അഭിഷേകത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഇ. എം. ഫിലിപ്പും മറ്റും ബോധപൂർവ്വം നടത്തിയ ശ്രമം അനേകം ചരിത്രകാരന്മാരെ വഴിതെറ്റിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുടർന്ന് അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നും മുൻഗാമിക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തയച്ച സ്ഥാത്തിക്കോൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നു. ഏത് സ്ഥാത്തിക്കോനിലും താഴെ പറയുന്ന വസ്തുതകൾ വിശദമായിരിക്കണം. തുടർന്ന് 5 സുപ്രധാന കാര്യങ്ങൾ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ നിർബന്ധമായും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഓരോന്നും അദ്ദേഹം പരിശോധിക്കുന്നു. സ്ഥാത്തിക്കോനിലുള്ള അവ്യക്തത ചീരനച്ചൻ തുറന്നുകാട്ടുന്നുണ്ട്. അവിശ്വസനീയമാണ് ആ സ്ഥാത്തിക്കോൻ എന്ന നിഗമനത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേരുന്നു. വിസ്താര ഭയത്തെ ഓർത്ത് ആ ഭാഗം വിടുകയാണ്. ഈ സ്ഥാത്തിക്കോൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് എഴുതിയതല്ല. കാണുക പോലും ചെയ്തിരിക്കില്ലെന്ന അഭിപ്രായമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്. ചീരനച്ചൻ തുടർന്ന് എഴുതുന്നു.... ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സഭാചരിത്രകാരന്മാരും ചിന്തിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. പ്രസ്തുത സ്ഥാത്തിക്കോന്റെ അസ്സൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കണ്ടിട്ടില്ല. കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെക്കുറിച്ചും, കണ്ടനാട് പടിയോലയെക്കുറിച്ചും ആധികാരികമായി പറയാൻ കെല്പുള്ള പണ്ഡിതനാണ് ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ. ആർത്താറ്റ് പടിയോല ഈ അടുത്തകാലത്ത് കണ്ടുപിടിച്ച് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ ഭാഷാരൂപം വിശദമാക്കിയത് അദ്ദേഹമാണ്. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് പ്രശംസകൾ കോരിച്ചെരിയുവാൻ ചീരനച്ചന്റെ തുലിക മടികാട്ടുന്നില്ല.

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ തിളക്കം ഏറ്റവും അധികം കുറഞ്ഞ ഒരു

-അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ
കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. (18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദം) ഈ ആപൽഘട്ടത്തിൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മയിലെ ചാന്നാണപ്പോലെ ചാടിവീണ് അടിയൻ ലച്ചിപ്പോം എന്ന് നിഷ്കളങ്കമായി പ്രഖ്യാപിച്ച് ആത്മാർപ്പണം ചെയ്യാൻ മലങ്കരയുടെ തലപ്പള്ളിയായ ചാട്ടുകുളങ്ങര പാലൂർ ഇടവകയിൽ ഒരു സഭാസന്ദേഹിയായ വൈദികൻ തയ്യാറായി. അദ്ദേഹമാണ് സഭാ ജ്യോതിസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്ത്രോസ് പ്രഥമൻ മെത്രാപ്പോലീത്ത. രാഷ്ട്രവും സഭയും ഒരുപോലെ വിദേശമേൽക്കോയ്മയ്ക്ക് വിധേയമായപ്പോൾ ആദിത്യവംശത്തിൽ സൂര്യനുദിച്ചു. ആ സൂര്യോദയത്തിന്റെ രേഖയാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോല.

കണ്ടനാട് പടിയോലയെക്കുറിച്ചും ഗ്രന്ഥകർത്താവ് വിശദമായി പഠനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന ചില സഭാ ദർശനങ്ങൾ ചീരനച്ചൻ അക്കമിട്ട് നിരത്തുന്നുണ്ട്. പത്ത് പ്രധാന കാര്യങ്ങളാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. നിരണം ഗ്രന്ഥവരി, കണ്ടനാട്ട് പടിയോലയെ അപ്രധാനമായി കണക്കാക്കി എന്ന വേദം ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ഒരൊറ്റ വാക്യത്തിൽ നിരണം ഗ്രന്ഥവരി കണ്ടനാട്ട് സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങളെയും പടിയോലയെയും വിഴുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് വന്ന് മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ച് മലങ്കരയെ ഏഴ് ഭദ്രാസനങ്ങളായി വിഭജിച്ച് ഭരിക്കാൻ ഏർപ്പാടാക്കിയതിനെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഇങ്ങനെ വിലയിരുത്തുന്നു. താൻ പട്ടംകൊടുത്തു ഉടമ്പടി വാങ്ങിയ ആറു മെത്രാന്മാർ തന്റെ വിശ്വസ്ത അനുയായികളായി വർത്തിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച പത്രോസ് തൃതീയന് തെറ്റുപറ്റി. പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റ ആറു മെത്രാന്മാർക്കും അചിരേണ ഒരു കാര്യം ബോധ്യമായി. തങ്ങളെ മെത്രാന്മാരാക്കിയത് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ദുർബലനാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന്. ആത്മീയാധിപത്യമല്ലാതെ മലങ്കരസഭയുടെ മേൽ ലൗകീകാധിപത്യം പാത്രിയർക്കീസിന് അടിയറ വെയ്ക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. പട്ടമേറ്റതിനു ശേഷം അഭിനവ മെത്രാന്മാർ ആറു പേരും വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ 40 ദിവസം ധ്യാനനിരതരായിരുന്നു. ഈ 40 ദിവസം കൊണ്ട് അവർ തീരുമാനിച്ചു. നിർണ്ണായകമായ ഈ ഘട്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കരങ്ങൾക്ക് ശക്തികൂട്ടുകയാണ് കരണീയമെന്ന്. തങ്ങളുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് അവർ പ്രതികരിച്ചതങ്ങനെയാണ്. അഭിനവ മെത്രാന്മാരുടെ ഈ നിലപാടുമൂലമാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്ത്രോസിന് പിൽക്കാലത്ത് വിജയങ്ങൾ കൊയ്തുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചത്. മലങ്കര മെത്രാന്റെ കണ്ഠകോടാലികളാവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട കരുത്തന്മാരായ പ്രതിയോഗികൾ കണ്ഠാഭരണങ്ങളായി മാറുന്ന രോമാഞ്ചദായകമായ കാഴ്ച ആരെയാണ് ആഹ്ലാദിപ്പിക്കാത്തത്. വെട്ടിക്കൽ ധ്യാനത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മ നിയോഗമുണ്ടായിരുന്നു. തുടർന്ന് ചീരനച്ചൻ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. അദ്ദേഹം തെല്ല് ഇച്ഛാഭംഗത്തോടെ ആത്മഗതം ചെയ്യുന്നു. പട്ടമേറ്റ് ധ്യാനനിരതരായി കഴിഞ്ഞ ആ പുണ്യശ്ലോകരെവിടെ? പട്ടമേറ്റുകഴിഞ്ഞാൽ ഹംസ രഥങ്ങൾ സ്വപ്നം കണ്ട് കഴിയുന്ന പിൽക്കാല മഹാപുരോഹിതരെവിടെ? ഈ ആത്മഗതം അപകടകാരിയായ ഒരു പുരോഹിതന്റെ ജല്പനങ്ങളായി സഭാനേതൃത്വത്തിന് തോന്നിയാൽ കുറ്റംപറയാൻ കഴിയില്ല.

44

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ സഭാചരിത്രഗവേഷണ നേട്ടത്തിലെ ശുക്രനക്ഷത്രം മലങ്കര സഭയുടെ ഇന്നത്തെ പോക്കിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുവാനും ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീരനച്ചൻ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇടം കണ്ടെത്തുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നുമെത്രാന്മാർക്ക് അവരവരുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനങ്ങൾക്കുപരി സഭാകാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യങ്ങളില്ലെന്ന സത്യം ആർക്കാണ് റിപ്പോർട്ട്? ഈയിടെ പ. സുന്നഹദോസിൽ സന്ദർഭവശാൽ ചെന്ന് കയറാനിടവന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ചൂടുപിടിച്ച ഒരു സഭാപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി രണ്ട് മൂന്ന് മെത്രാന്മാർ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷനടക്കം മറ്റു സുന്നഹദോസംഗങ്ങൾ അതിൽ തങ്ങൾക്ക് കാര്യമില്ലെന്ന മട്ടിൽ നിസ്സംഗമായി കൊച്ചുവർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു രസിക്കുന്നു. അസഹ്യമായ ഈ നിസ്സംഗതയിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് പ. സുന്നഹദോസിന്റെ സെക്രട്ടറിയും വൈദിക സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പലും ഡൽഹി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായും വൈദിക സംഘാദ്ധ്യക്ഷനും മലങ്കരയുടെ അഭിമാനവുമായ ഡോ. പൗലസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത തന്റെ സഭാപരമായ എല്ലാ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനങ്ങളും രാജിവെച്ചതും സമ്മർദ്ദങ്ങളെത്തുടർന്ന് രാജി പിൻവലിച്ചതും ഒക്കെ ചിന്താശീലരായ അനേകരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. (പേജ് 309-310)

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് മലങ്കരസഭയിലെ 1053 മുതൽ 1952 വരെയുള്ളതും മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ലിസ്റ്റ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ഉപയോഗപ്രദമാണ്. മലങ്കരസഭയിൽ നടന്ന മുറോൻ കുദാശകളുടെ വിവരവും കാണാം. സഭയിലെ മെത്രാസനങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള വിവരവും ഉണ്ട്.

1994 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥത്തിന് പുനർ പതിപ്പുകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. മലങ്കരസഭയിലെ ഓരോ ഗുഹനാഥനും ഈ പുസ്തകം അവരവരുടെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കാനും കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് വായിപ്പിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കണം. അങ്ങനെ സഭാചരിത്രബോധം ഉള്ള ഒരു തലമുറ വളർന്നുവരട്ടെ. ഷഷ്ഠി പൂർത്തി ആഘോഷിക്കുന്ന ഫാ. ഡോക്ടർ ജോസഫ് ചീരൻ ഇനിയും ഇപ്രകാരമുള്ള വിലപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കാൻ ഇടയാക്കട്ടെ എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാവീയ ഭാവുകങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇടവക പത്രിക പ്രവർത്തക സമിതി

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും

ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം

(റവ. ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലെ പ്രമുഖ വൈദികനാണ്. ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി യുവജന പ്രസ്ഥാനം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ച അദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം, ഭരണഘടന എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഏറെ താല്പര്യമുള്ള ആളും വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ ഡിഫൻസു കൺവീനറും ആയിരുന്നു. ധീരവും സ്വതന്ത്രവും നിർഭയവുമായ ചിന്ത ഇദ്ദേഹത്തിന് സ്വാഭാത്മകം - പത്രാധിപർ)

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും: പുതിയ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടോടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഈ പുസ്തകം. റവ. ഡോ. ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ആ കൃതിയുടെ ആദ്യഭാഗം തന്നെ രണ്ടായി തിരിക്കാം എന്നു കരുതുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവ് മുമ്പും അതിനുശേഷവുമെന്തിനാണ്. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവിനു ശേഷം ഉണ്ടായ ചരിത്രഗതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ഏകദേശധാരണ ഭിന്നതലങ്ങളിൽ നിന്നാണെങ്കിലും ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലർക്കും ലഭ്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും അവഗണിക്കപ്പെട്ടുപോയതോ, മനഃപൂർവ്വം കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചതോ ആയ പലതുകൊണ്ടും ഇന്ത്യൻ സഭാചരിത്രം വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളോടെയാണെങ്കിലും ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. അവിടെയൊക്കെയും മറ്റു പലരും കടന്നുചെല്ലുവാൻ ഭയപ്പെടുന്ന മേഖലകളിലേക്ക് സയൈറ്റും കടന്നുചെന്ന് നിർഭയമായി വിമർശനബുദ്ധ്യ ചരിത്ര വസ്തുതകളെ നോക്കിക്കാണുകയും ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നിൽ അവഗണിക്കാനാകാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ ബഹു. അച്ചൻ അവശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിർഭയരും സത്യസന്ധരുമായ ചരിത്ര ഗവേഷകരുടെ ചിന്ത ഇന്ന് അല്ലെങ്കിൽ നാളെ ആ ചോദ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരും എന്നത് നിസ്തർക്കമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കും. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ ഒരു ചരിത്രപണ്ഡിതനോ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥിപോലുമോ അല്ല എന്നു വരികിലും ചരിത്രസത്യങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ അനല്പമായ ആഘോദവും ആനന്ദവും അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ ഈ പുസ്തകവായന എന്നിൽ ഏറെ ചരിത്രാവബോധം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഏതായിരുന്നാലും മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടാം ഭാഗത്തേക്ക് കൂടുതലായി കടക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവിന് മുമ്പ് വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വരവോടുകൂടി ആരംഭിച്ചതും 1500 വർഷത്തോളം നീണ്ടുകിടക്കുന്നതുമായ ഇന്ത്യൻ സഭാചരിത്രം കാര്യമായിട്ടൊന്നും പ്രകാശിതമാവുകയോ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കാര്യമായ എന്തെങ്കിലും ശ്രമം നടക്കുകയോ ചെയ്തതായി അറിവില്ല. അവിടവിടങ്ങളിൽ ചില ചരിത്ര തന്തുക്കൾ ലഭ്യമാണെങ്കിലും ആ കാലഘട്ടങ്ങളിലെ കേരളത്തിലെ സഭയുടെ വ്യക്തവും ശക്തവുമായ ഒരു ചരിത്രമോ, അതിനെ കുട്ടിയിണക്കുന്ന കണ്ണികൾ ഏതെല്ലാം തലങ്ങളിൽ വിശിഷ്ട സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ തലങ്ങളിൽ ഉണ്ട് എന്ന്

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും നിഷ്പക്ഷമായ അന്വേഷണങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതായോ അങ്ങനെ ഒരു ശ്രമം നടന്നതായോ തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ബഹു. ചീരന്ദ്രൻ ആ കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് അന്ധകാരാവൃതമെന്നോ, തമസ്കരണവിധേയമായതെന്നോ കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ആഗാധതയുടെ ആഴങ്ങളിൽ നിന്ന് അനേകം മുത്തുച്ചിപ്പികൾ മുങ്ങിയെടുത്ത് ലോകസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് നിസ്സംശയം ഉദ്ഘോഷിക്കാം. അവ കാണുമ്പോൾ ചരിത്രത്തോട് ആഭിമുഖ്യമുള്ളവരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദം, ആസ്വാദനം നിർവ്വചിക്കാനാവാത്തതാണ്. മറ്റാരെങ്കിലും കൈവെച്ചിട്ടില്ലാത്തതും കടന്നുചെല്ലാൻ ധൈര്യപ്പെടാതിരുന്നതുമായ ആ ഇരുണ്ടകാലഘട്ടത്തിന്റെ ഒരു ഏകദേശ ചരിത്രമെങ്കിലും വരച്ചുകാട്ടിയ അച്ചന്റെ പരിശ്രമത്തെയും തളരാത്ത ചരിത്രാന്വേഷണത്തെയും ശ്ലാഘിക്കുന്നു. അവ ഭാവിയിൽ ഈ രംഗത്തേക്ക് കടന്നുവരുന്ന ചരിത്ര ഗവേഷകർക്ക് കടന്നുവരാനുള്ള വാതായനങ്ങളായി ഭവിക്കും എന്ന് ഇന്നേ പ്രവചിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ്. വളരെ ചുരുക്കമായി അച്ചൻ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്ന ആ വാതിലുകളിൽ നിന്നും ഉള്ള ഒരു എത്തിനോട്ടത്തിനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഭാവിയിൽ അവയൊക്കെയും അനേകമനേകം പുസ്തകരചനകൾക്ക് പാത്രീഭൂതമാകും, ആകണം എന്ന പ്രത്യാശയോടെ.

ബഹു. അച്ചന്റെ ചരിത്രരചന ആരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ വി. തോമ്മാശ്ലീഹ ഇവിടെ വരുന്നതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സംഭവങ്ങളും, ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ ബന്ധങ്ങളും അവയ്ക്കുധാരമായ സാക്ഷ്യങ്ങളും നിരത്തിക്കൊണ്ടാണ്. അവിടെ യഹൂദന്റെ വാണിജ്യ താല്പര്യങ്ങളും കുടിയേറ്റങ്ങളും അലക്സാണ്ട്രിയായുമായുള്ള ഈ ദേശത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങളും വളരെ സംക്ഷിപ്തമായും വ്യക്തമായും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ പഴയ നിയമ കാലഘട്ടവും അക്കാലങ്ങളിൽ കേരളവുമായുണ്ടായിരുന്ന മദ്ധ്യപൂർവ്വ ദേശത്തിന്റെയും, യൂറോപ്പിന്റെയും വ്യാപാരബന്ധങ്ങളും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഉഴുതുമറിച്ച് പാകപ്പെടുത്തിയ മണ്ണിലേക്കാണ് അച്ചൻ ചരിത്രത്തിന്റെ വിത്ത് എറിയുകയും പാകപ്പെടുത്തി വിളവെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിലെ ഓരോ പ്രസ്താവനകളും അത്ഭുതത്തോടും അതിശയത്തോടും കൂടിയാണ് വിലയിരുത്തുവാൻ ഇടയായത്. എന്നിൽ അജ്ഞാതമായിക്കിടന്ന ആ കാലഘട്ടത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുവാൻ ഈ കൃതിക്കു കഴിഞ്ഞു എന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

എന്നെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ആ കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില പ്രസ്താവനകളും വെളിപ്പെടുത്തലുകളുമാണ് ഇനിയും വിവരിക്കുന്നത്. ഇവയെല്ലാം ഭാവിയിൽ വിശദമായി അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ തായ് വേരുകളായി ഞാൻ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. വി. തോമ്മാശ്ലീഹ കേരളത്തിൽ ആദ്യംവന്നിറങ്ങിയത് കൊടുങ്ങല്ലൂരാണെന്നും ആ ദേശത്തിന്റെ ആദ്യ പേർ മുചിരിയാണെന്നും പൊതുവെ അറിയപ്പെടുകയും ആഘോഷത്തോടെ ഉദ്ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു എന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ മുചിരി എന്നത് കൊടുങ്ങല്ലൂരല്ലെന്നും പൊന്നാനി, ചാവക്കാട്, ചേറ്റുവ എന്നീ തുറമുഖ സമുച്ചയമാണെന്നും ഈ കൃതി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പ്രസ്താവന ആരെയാക്കെയാണ് അലോരസപ്പെടുത്തുക. അതുപോലെ തോമ്മാശ്ലീഹയാൽ സ്ഥാപിതമായ ആദ്യദേവാലയവും

-ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം
ചാട്ടുകളുങ്ങൾ - പാലൂർ (ആർത്താറ്റ് സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ) ആണെന്നും അച്ചൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല കത്തോലിക്കാ ചരിത്രഗവേഷകനായ ശ്രീ. എൻ. കെ. ജോസിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ അച്ചൻ ഉദാഹരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പാലയൂരിലെ പ. പള്ളിയുടെ സ്ഥാപകൻ തോമ്മാശ്ലീഹായാണെന്ന പാരമ്പര്യത്തിന് തെളിവൊന്നുമില്ല. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകത്തെച്ചൊല്ലി നിഷ്കളങ്കമായി അഭിമാനിക്കുന്ന പാലയൂർക്കാരോട് മർമ്മഭേദമായ ഈ പരമാർത്ഥം പറയുവാൻ എനിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഹദാ മരണം പ്രാപിച്ച കുരിയാക്കോസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു കുരിശുപള്ളി തോമ്മാശ്ലീഹ സ്ഥാപിച്ചതാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുന്ന നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ കാര്യം ഇവിടെ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ട് കാര്യമാണ് ഇവിടെ സംഗതമായിട്ടുള്ളത്. (1) പാലൂർ പാലയൂരാകുന്നതും കുരിയാക്കോസ് സഹദായുടെ പള്ളി തോമ്മാശ്ലീഹയാൽ സ്ഥാപിതമായി എന്നതിലെ വൈരുദ്ധ്യവും. (2) മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹയാൽ സ്ഥാപിതമായ എല്ലാ പള്ളികളും വി. ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലായിരിക്കേ, ചാട്ടുകളുങ്ങൾ ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയെ ഈ യഥാർത്ഥ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുന്നതുമായ ആധുനിക ചരിത്രവൈരുദ്ധ്യം. രണ്ട് മൂന്ന് നൂറ്റാണ്ടിലെ ചരിത്രത്തിന്റെ വളച്ചൊടിക്കൽ കൊണ്ട് ആനയെ പട്ടിയാക്കുന്ന കഥ. മണ്ണും ചാരി നിന്നവൻ പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോയാലും, ചാട്ടുകളുങ്ങൾക്കാർക്ക് എന്ത് ചേതം. കൊണ്ടു നടക്കാനറിയാത്തവരുടെ കൈയ്യിലിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആ പാരമ്പര്യത്തിനെ മനസ്സിലാക്കുകയും, അത് സ്വന്തമാക്കുകയും ചെയ്തവന്റെ പരിശ്രമത്തെ അവജ്ഞയോടെയാണെങ്കിലും അഭിനന്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പുതന്നെ കേരളത്തിൽ സ്ഥിരതാമസവും വാണിജ്യവും നടത്തിവന്ന യഹൂദന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണവും ചിന്തനീയമാണ്. നിയതമായ ദൈവസങ്കല്പമില്ലാതിരുന്ന ബുദ്ധ-ജൈന മതങ്ങൾക്ക് കേരളത്തിൽ യഹൂദമതം നൽകിയ ഉൾക്കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചും ഈ പുസ്തകം വിവരിക്കുന്നു. അതുപോലെ കേരളത്തിലെ ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നമ്പൂതിരിമാരല്ല, യഹൂദന്മാർ തന്നെയാണ് എന്നതും ഏറെ പേർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും കൂടുതൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുമാണ്. നിഷ്പക്ഷമതികളായ പല ഹൈന്ദവ ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും ഉദ്ധരണികളോടെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഈ ആശയം സത്യമായാൽ എത്രയത്ര സാങ്കല്പിക കൊട്ടാരങ്ങളാണ് നിലംപൊത്തുക. ഇവിടത്തെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളും തോമ്മാശ്ലീഹയാൽ മാമ്മോദീസയേറ്റ നമ്പൂതിരിമാരാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുമ്പോൾ ചുരുങ്ങിയത് ആറു നൂറ്റാണ്ടുവരെയെങ്കിലും കേരളത്തിൽ ഹിന്ദുമതമോ നമ്പൂതിരിമാരോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു സ്ഥാപിച്ചാൽ ഇനി ഞങ്ങളൊക്കെ എന്തുചെയ്യും എന്ന പരിഭ്രമം കലശലായിട്ടുണ്ട്.

സംഘകാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിലെത്തിപ്പെട്ട ക്രിസ്തുമതം അനുഭവിച്ച ഔന്നത്യത്തിലേക്കും നേരിടേണ്ടിവന്ന പീഡനങ്ങളിലേക്കും ഈ പുസ്തകം വെളിച്ചം വീശുന്നു. കേയ പെരുമാളും, പള്ളിവാണ പെരുമാളും, ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരാണെന്ന കേസരിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലുകളും, അഖൈദിക മതങ്ങളെല്ലാം ബൗദ്ധം, ജൈനം എന്ന് വൈദികമതങ്ങൾ (നമ്പൂതിരിമാർ) വിളിച്ചിരുന്നതിനാൽ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും വേർതിരിച്ചറിയപ്പെടാതെ ബൗദ്ധത്തിന്റെയും ജൈനത്തിന്റെയും കൂട്ടത്തിൽ സ്ഥാനം കല്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, തന്മൂലം തനതായ ക്രൈസ്തവ ചരിത്രം രേഖപ്പെ

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും ടുത്തപ്പെട്ടില്ല എന്നുള്ളതും വെളിവാക്കുന്നു. തന്മൂലം ബൗദ്ധരും ജൈനരും പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോടൊപ്പം അതിന്റെ കൂടെ ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരെല്ലാം ക്രൈസ്തവരുൾപ്പെടെ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവ ചരിത്രം കണ്ടെത്തണമെങ്കിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബൗദ്ധ ജേക്കബ്ബ - വൈദികമത- സംഘട്ടന ചരിത്രത്തിലേക്ക് എത്തിനോക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അവിടെ പരതിയാൽ പലതും കണ്ടെടുക്കാമെന്നും ഈ പുസ്തകം നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

സംഘകാലഘട്ടത്തിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ബലി (വി. കുർബ്ബാന)യെ കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദ്യവും കണ്ടെത്തലുകളും വളരെ ഔത്സുക്യത്തോടെ വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഈ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് തമിഴ് സാഹിത്യവും അതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളും പരിശോധിച്ച് വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരാനുള്ള ആവശ്യകത വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇവയിലൊക്കെയും ചരിത്രത്തിന്റെ കാൽപ്പാടുകൾ കണ്ടെത്തുവാനുള്ള നിതാനമായ പരിശ്രമം കാണുവാൻ സാധിക്കും. ഏറെ അന്വേഷണങ്ങളും ഗവേഷണങ്ങളും നടത്തപ്പെടേണ്ടതായ ഒന്നാണ് സംഘകാല ബലിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം.

ആറും ഏഴും നൂറ്റാണ്ടുകളായപ്പോഴേക്കും പടർന്നു പന്തലിച്ചിരുന്ന കേരള മതചരിത്രത്തിലേക്ക് ആര്യസംസ്കാരത്തിന്റെ ആദ്യകാല പ്രവാചകന്മാർ തള്ളിക്കയറ്റുന്നതും, വലിയ ചെറുത്തുനിൽപ്പുകളുടെ അന്ത്യത്തിൽ ബുദ്ധ-ജൈന മതങ്ങൾ നിലം പൊത്തിയ ചരിത്രവും പുതിയൊരു ഉൾക്കാഴ്ച പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല ബുദ്ധ-ജൈനമത സങ്കേതങ്ങളും അവരുടെ ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങളും പുനർവ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുകയും പുനർ ക്രമീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ചരിത്രവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സമ്പന്നമായിരുന്ന ബുദ്ധ-ജൈന ക്രൈസ്തവ മതങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ഹൈന്ദവ തള്ളിക്കയറ്റത്തിൽ പൂർണ്ണമായും കേരളത്തിൽ ബുദ്ധ-ജൈനമതങ്ങൾ തകർക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ന് പ്രശസ്തമായ പല ഹൈന്ദവാരാധന സ്ഥാനങ്ങളും ബുദ്ധരുടെയും ജൈനരുടെയുമായിരുന്നെന്ന് ലോകം അറിഞ്ഞാലുള്ള പുകിച്ച് എന്തായിരിക്കും.

അതുപോലെ ശ്രീകൃഷ്ണ ചരിത രചയിതാവ് ശ്രീകൃഷ്ണനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും വേദപുസ്തകം ക്രിസ്തുവിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ചിന്തനീയമാണ്. ഏതായിരുന്നാലും ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ ആര്യസങ്കല്പത്തേക്കാൾ ദ്രാവിഡ സങ്കല്പമാണെന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴും ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാന്റെ ദ്രാവിഡ സങ്കല്പം ആര്യവത്കരിക്കപ്പെട്ട ഒത്തുതീർപ്പ് ആകാനാണ് സാധ്യത. ഇവിടെ പുതിയൊരു ചിന്തയ്ക്ക് വാതിൽ തുറക്കുന്നു, ഏറെ അന്വേഷണങ്ങൾക്കും.

വീണ്ടും ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് വരുമ്പോൾ ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ അവഗണിക്കപ്പെടുകയോ അനാദരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നതും, പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായ ചിന്തകളിലേക്ക് കടക്കുന്നു. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഇന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന അച്ചന്മാരെ കത്തനാർ എന്ന് മാത്രമേ വിളിച്ചിരുന്നുള്ളൂ എന്നും, മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനടുത്തവരെ അച്ചൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും കാര്യകാരണ സഹിതം വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വളരെ ചിന്താദ്യോതകമായ വെളിപ്പെടുത്തലായി ഇവ എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല തദ്ദേശീയരായുള്ള അച്ചന്മാരെ പേരെട് യുത്ത എന്ന് ഏതോ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന് തെളിവുകളോടെ

-ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം
വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾത്തന്നെ ഇത് അലക്സാണ്ട്രിയൻ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചയാണെന്നും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് പലപ്പോഴായി ഇവിടെ അഭയം തേടിയ മെത്രാന്മാർ ഇവിടെ മെത്രാൻസ്ഥാനിയായ അച്ചനെ അർക്കദിയാക്കോൻ എന്ന് വിളിച്ചെങ്കിൽ കുറ്റപ്പെടുത്താനാവില്ലെന്ന പ്രസ്താവനയും ഏറെ പഠനാർഹവും ചിന്തനീയവുമാണ്. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് കേരളത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതോ മരണമടഞ്ഞവരോ ആയ യാതൊരു മെത്രാന്മാരുടെയും കബറിടം കേരളത്തിലെ ഒരു പള്ളിയിലും കാണപ്പെടാത്തതിന്റെയും ആരും അപ്രകാരം അവകാശപ്പെടാത്തതിന്റെയും വ്യക്തമായ കാരണം ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.

പിന്നീട് കടന്നുവരുന്നത് കേരള സഭയും അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയുമായി ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിലുണ്ടായിരുന്ന ഊഷ്മള ബന്ധത്തെ അടിവരയിട്ടുകുറിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആദിമകാലത്ത് കേരള സഭയ്ക്ക് ഏറ്റവും അധികം പരിചയമുണ്ടായിരുന്നത് അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയെയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ബുദ്ധ-ജൈന മതങ്ങളുമായി ക്രൈസ്തവ സഭയ്ക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്ന സംവാദങ്ങളിൽ ആവശ്യമായി വന്നപ്പോൾ അലക്സാണ്ട്രിയൻ വൈദിക പാഠശാലയിലെ മുൻ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്ന കേരള സഭാവിദ്യാർത്ഥികൾ അലക്സാണ്ട്രിയൻ സർവ്വകലാശാലകളെ സമീപിച്ചത്. അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ഡെമിട്രിയസ് ഉപാധ്യക്ഷൻ പാൻറീനസിനെ എ. ഡി. 190 ൽ ഇവിടേക്ക് അയച്ചതും, അദ്ദേഹം വാഗ്വാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട് വിജയിച്ചതും, കേരള സഭയ്ക്ക് ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയുമായുണ്ടായിരുന്ന ഗാഢബന്ധത്തെ കാണിക്കുന്നതായും അവകാശപ്പെടുന്നു. അന്നത്തെ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവും വാണിജ്യപരവുമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രസ്താവനകൾക്ക് ഏറെ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നു.

എ.ഡി. 522 ൽ അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരനായ കോസ്തോസ് ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ച രേഖകളും അച്ചൻ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പാൻറീസിനെ പിൻതുടർന്നുവന്ന അലക്സാണ്ട്രിയൻ ബന്ധം ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലും തുടർന്നു വെന്നും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇക്കാലയളവിൽ മറ്റൊരു വിദേശ സഭയുമായുള്ള ബന്ധം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനില്ലാത്തപ്പോൾ ഈ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എ. ഡി. 695 ൽ മലങ്കര സഭയിലേക്ക് ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചുകിട്ടുന്നതിനായി ഒരു നാട്ടുവൈദികനെ അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കു അയച്ചുവെന്ന ഡോ. നീലിന്റെ പ്രസ്താവനയും ഈ ബന്ധത്തെ അടിവരയിട്ട് അംഗീകരിക്കുന്നു. എ. ഡി. 696 ൽ അലക്സാണ്ട്രിയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഒരു മെത്രാൻ മലങ്കരയിൽ വന്നിരുന്നുവെന്ന ഡേയുടെ പ്രസ്താവനയും ഇതൊന്നിച്ചു വായിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവയൊക്കെയും മലങ്കര സഭയും, അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയും തമ്മിൽ ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ തുടർന്നുവന്ന ദൃഢബന്ധത്തിന്റെ അനിഷേധ്യമായ വിലപ്പെട്ട കണ്ണികളാണ്.

വീണ്ടും പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കുനൻകുരിശ് സത്യത്തിനുശേഷം ഒരു മെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മലങ്കരസഭ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലേക്ക് കത്തുകളെ യച്ചതിൽ അലക്സാണ്ട്രിയായും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉദ്ധരണിയും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും 1653 ൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും പത്രോസ് കയ്യോളം എന്ന വൈദികൻ അലക്സാണ്ട്രിയ സിംഹാസനത്തിൽ സഹായ അഭ്യർത്ഥനയുമായി വന്നു എന്നും അലക്സാണ്ട്രിയൻ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യയിലേക്ക് ഒരു പ്രത്യേക മെത്രാനെ വാഴിച്ചു എന്നും എന്നാൽ ഈജിപ്റ്റ് വിടുന്നതിനു മുമ്പായി മ്യൂസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ ആ മെത്രാനെ പിടിച്ച് കാലുകൾ ഛേദിച്ചു കളയുകയും പത്രോസ് കയ്യോളയെ അവിടെ നിന്ന് ഓടിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു എന്ന ഉദ്ധരണി അക്കാലത്ത്പോലും മലങ്കരസഭ പുലർത്തിയിരുന്ന അലക്സാണ്ട്രിയൻ ബന്ധത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ഇവയൊക്കെയും ചേർത്തുവായിച്ചാൽ ആദിമ ശതകങ്ങളിൽ മലങ്കര സഭയ്ക്ക് അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ഊഷ്മള ബന്ധത്തിന്റെ ആഴവും പരപ്പും വ്യക്തമാകുന്നതിന് പ്രയാസമില്ല.

മലങ്കരസഭയുടെ പേർഷ്യൻ ബന്ധം

മലങ്കരസഭയുടെ പേർഷ്യൻ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പിന്നീട് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ക്നായി തോമായുടെ ആഗമനത്തോടെയാണ് ഇത് ആരംഭിക്കുന്നത്. ക്നായി തോമായുടെ ആഗമനം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നും ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നുമുള്ള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ വിവിധങ്ങളായ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു. എ. ഡി. 309 മുതൽ 379 വരെ പേർഷ്യ ഭരിച്ച സാപ്പോർ രണ്ടാമൻ രാജാവിന്റെ കാലത്ത് കേരളത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത ക്നായി തോമായും സംഘവും മതപീഠത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുപോന്ന അഭയാർത്ഥികളായിരുന്നെന്നും, കേരളത്തിൽ പൗരോഹിത്യമില്ലെന്നറിഞ്ഞ് സഹായിക്കാൻ നെത്തിയ രക്ഷകസംഘമാണിവരെന്നും ഉള്ള രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവർ വരുമ്പോൾ പള്ളിവാണ പെരുമാൾ എന്ന ചേരരാജാവായിരുന്നു ഭരണാധികാരി. തോമസ് ക്നായുടെ ഉപദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. രാജാവ് എ. ഡി. 671 ൽ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. സഹോദരൻ തുളുവൻ പെരുമാൾ ഭരണഭാരമേറ്റെടുത്തു എന്നും പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ ക്നായി തോമായുടെ വരവ് ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലായിരിക്കാനാണ് ഏറെ സാധ്യതയെന്ന് വെളിവാകുന്നു. ഇതും ചരിത്രവേദികൾ പഠനവിധേയമാക്കേണ്ട ഒരു വെളിപ്പെടുത്തലാണ്.

പണം കൊണ്ടും ക്രൈസ്തവ പടയാളികളെക്കൊണ്ടും തന്നെ സഹായിച്ച ക്രിസ്ത്യൻ നായകനും വിദ്വേഷ ശില്പിയുമായിരുന്ന തോമസ് ക്നായെ പെരുന്തച്ചൻ എന്ന ഔദ്യോഗിക നാമത്തിൽ തന്റെ മരാമത്ത് വകുപ്പ് മന്ത്രിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കണ്ടെത്തലുകളും പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. വീണ്ടും ഏഷ്യാ മൈനറിലെ പണ്ടത്തെ കപ്പദോക്യ സംസ്ഥാനത്തുനിന്നുള്ള കാനെസ് നഗരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ലൂക്ക സുറിയാനി ക്രൈസ്തവ സംഘത്തെ എ. ഡി. 639 ൽ കേരളത്തിൽ കുട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു കുടിപാർപ്പിച്ച ശില്പ വിദ്വേഷൻ ആകുന്നു തോമസ് കാനാ, അഥവാ ഉളിയന്നൂർ തച്ചൻ, അഥവാ പെരുന്തച്ചൻ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവനല്ലാത്ത എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഈ ചിന്തകൾ ചില ഉൾക്കാഴ്ചകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു എന്നത് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്.

മാർ കുരിയാക്കോസ് സഹദാ, വി. ലാസർ എന്നീ വിശുദ്ധന്മാരെ കേരളത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തിയത് ക്നായി തോമായാണെന്ന പാരമ്പര്യം സത്യമാണെങ്കിൽ ചാവ

-ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം

ക്കാട് മാർ കുരിയാക്കോസ് സഹദാ പള്ളി (ഇന്നത്തെ പാലയൂർ ദേവാലയം) സ്ഥാപിച്ചതും, കോട്ടപ്പടി മാർ ലാസറസ് പള്ളി നിർമ്മിച്ചതും ക്നായി തൊമ്മനാകാം എന്ന കണ്ടെത്തലും ഏറെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മാത്രവുമല്ല പേർഷ്യക്കാർ സുറിയാനി കാർ എന്ന പേരിലല്ല ചതുഷ്കപുത്ര എന്നാണ് സംഘം കൃതികളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില അറിവുകളാണ്.

പിന്നീടുള്ള വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. എ. ഡി. 800 കാലഘട്ടം കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ സുവർണ്ണദശയായിരുന്നു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ, തിരുവഞ്ചിക്കുളം എന്നിവിടങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അങ്കമാലി, പറവൂർ പ്രദേശങ്ങളിലെ പള്ളികളും ഇക്കാലത്തുണ്ടായതായിരിക്കണം. മിക്ക ക്ഷേത്രങ്ങളും ബുദ്ധ-ജൈന ദേവാലയങ്ങളുടെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠകളായിരുന്നതായും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ബുദ്ധ-ജൈന മതങ്ങൾ നാമാവശേഷമാകുകയും ഹിന്ദുമതം പ്രചാരത്തിൽ വരികയും ചെയ്തതായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ മതപരിവർത്തന ദശയിൽ ക്രിസ്തുമതവും പീഠത്തിനു വിധേയമായിട്ടുണ്ടാകാം എന്നും അനുമാനിക്കുന്നു. വൈദികമല്ലാത്തതെന്നും (ഹൈന്ദവമല്ലാത്ത) ബൗദ്ധം - ജൈനം എന്നീ പേരുകളിൽ മുദ്രകുത്തിയാണ് ആക്രമിക്കപ്പെട്ടതും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രൈസ്തവരല്ലാത്ത എല്ലാവരെയും അക്രൈസ്തവർ എന്ന ഒറ്റ വിശേഷണത്തിൽ ഒരുക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇക്കാലത്ത് ക്രിസ്തുമതത്തിന് കുറച്ചെങ്കിലും പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ സാധിച്ചത് വ്യാപാര രംഗത്ത് അവർ പ്രദർശിപ്പിച്ച മികവും, കൃതകയും ഒന്നുകൊണ്ട് മാത്രമാണെന്നും കണ്ടെത്തുന്നു. വിദേശ വ്യാപാരത്തിന്റെ ആദായം മുഖ്യമായും ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആശ്രയിച്ചായതിനാൽ അവർക്ക് രാജകീയ പരിരക്ഷണം കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ലാതെ വന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടി ക്രൈസ്തവ മതത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ ഹൈന്ദവ മതം ഇക്കാലത്തുതന്നെ നിർബന്ധിതമായിത്തീർന്നു എന്ന് സാരം. ക്രൈസ്തവരുടെ നിലനിൽപ്പിന്റെ ആധാരശിലയും കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ ഇനിയും ഏറെ കാര്യങ്ങൾ വെളിവാകും.

പേർഷ്യൻ സഭയിലെ ഭിന്നത

അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ പേർഷ്യൻ സഭ രണ്ടു സമൂഹങ്ങളായി പിരിഞ്ഞുപോയി. അവയിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം നെസ്തോറിയൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. ന്യൂനപക്ഷം അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ പേർഷ്യൻ ബന്ധം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ പേർഷ്യയിലെ ഏത് വിഭാഗവുമായിട്ടായിരുന്നു മലങ്കരസഭ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്ന ചോദ്യം സംഗതമാകുന്നു. രണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള മെത്രാന്മാരെ മലങ്കര സഭ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്. ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ കൈവെപ്പുനൽകുകയല്ലാതെ മറ്റു സഭാകർത്തവ്യങ്ങൾ ഒന്നും അവർ ചെയ്തിരുന്നതായി തെളിവുകളില്ല. രണ്ടുഭാഗത്തെയും ആരാധനാക്രമങ്ങൾ സഭ സ്വീകരിച്ചുകാണണം. രണ്ടു വിശ്വാസ വിഭാഗങ്ങൾ മുഖേനയും ഈ പകരൽ നടന്നതുകൊണ്ടാകാം സഭയിലെ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തമായ അനുഷ്ഠാന പാരമ്പര്യങ്ങളും വ്യത്യസ്ത ലിഖിത പാരമ്പര്യങ്ങൾ പോലും ഉണ്ടായതെന്ന്

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും വിലയിരുത്തുന്നു. ഏതായിരുന്നാലും വ്യത്യസ്ത പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ ഒരു അടിത്തറ തീർക്കുന്നതിൽ ലേഖകൻ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്തരൂണത്തിൽ ഏത് ശരി, ഏത് തെറ്റ് എന്ന പാരമ്പര്യ വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമില്ലാതാകുന്നു.

കോതമംഗലത്തുനിന്ന് കിട്ടിയ ഏതാനും സുറിയാനി പ്രാർത്ഥനാ ക്രമങ്ങൾ നെസ് തോറിയ കാതോലിക്കായുടെ കീഴിലുള്ള സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക ഹുദ്രാ (ആണ്ടട ക്കമുള്ള പ്രാർത്ഥനാക്രമം) ആണെന്നുള്ള തൃശ്ശൂരിലെ ഡോ. അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്ത (നെസ്തോറിയ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഏറെ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു. പരി. യൽദോ മാർ ബസ്സേലിയോസിനെ പരിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും അംഗീകരിക്കുവാനും അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനം അനേക ശതകങ്ങളിൽ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ ഭക്തരായ ജനങ്ങളെങ്കിലും ഇതൊരിക്കലും മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്ന് ആശിക്കുന്നു.

പേർഷ്യൻ ബന്ധവും കൊല്ലവർഷവും

എ. ഡി. 825 ൽ കൊല്ലത്തെത്തിയ പേർഷ്യൻ വ്യാപാരിയും അവരോടൊപ്പം വന്ന രണ്ട് മെത്രാന്മാരുമാണ് കൊല്ലം നഗരത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയുടെ പ്രധാന ശില്പികൾ. ശാബാർ ഈശോ എന്ന വ്യാപാരിയും മാർ സാബോർ, മാർ അഫ്രോത്ത് എന്ന മെത്രാന്മാരും ആയിരുന്നു അവർ. കൊല്ലത്തെ വൻ സാധ്യതകളുള്ള ഒരു തുറമുഖപട്ടണമാക്കാമെന്ന് അവർ രാജാവിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അവരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള തുറമുഖ നിർമ്മാണം, വ്യാപാരാഭിവൃദ്ധി, തുറമുഖപട്ടണ നിർമ്മാണം, തലസ്ഥാന ക്രമീകരണം എന്നീ വിവിധ സംഭാവനകൾകൊണ്ട് എ. ഡി. 825 നെ അവിസ്മരണീയമാക്കി. കൊല്ലവർഷം എന്ന ഒരു നൂതന വർഷം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള യഥാർത്ഥകാരണം ഇതായിരിക്കാമെന്ന് ഈ പുസ്തകം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഒന്ന് ഓർത്ത് നോക്കിയാൽ കേരളത്തിന്റെ സ്വന്തമായ വർഷം പോലും മലങ്കരസഭയും പേർഷ്യൻ സഭയുമായുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ പരിണതഫലമാണെന്ന് നിഗമനം ആരെയാണ് അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കാത്തത്?

പിന്നീട് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിഗമനങ്ങൾ വിപ്ലവാത്മകവും അതിശയിപ്പിക്കുന്നതും ഏറെ ചിന്തകളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ ശബരീശോ ആണ് പിൽക്കാലത്ത് ശബരീശനായി മാറിയതെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻ പേർ മാത്രമല്ല പല സാഹചര്യങ്ങളും (വിദേശി, കറുത്ത വസ്ത്രധാരണം, സമത്വചിന്ത, അഹിംസ മുതലായവ) കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കും. കേരളത്തിലെ ബുദ്ധ-ശൈവ-വൈഷ്ണവ-ആര്യ-ദ്രാവിഡ-ക്രൈസ്തവ ഐക്യം കൊണ്ട് കേരളീയ ജീവിതത്തിന്റെ ശാന്തി ഭദ്രമാക്കിയ പ്രവാചകന്റെ ആഗമന വർഷമെന്ന നിലയിലും 825 നെ ആദരണീയമായ പ്രാധാന്യം വന്നു ചേർന്നു. അതും പുതിയ അബ്ദാരംഭത്തിന് പ്രേരണയായിട്ടുണ്ടാകാം. ഇവ വായിക്കുമ്പോൾ ആരുടെ ജീജ്ഞാസയാണ് ഉത്തേജിക്കപ്പെടാത്തത്. ചീരന്ദ്രന്റെ ചിന്താതലം എവിടങ്ങളിലൊക്കെ വ്യാപരിച്ചുവെന്നും അതെല്ലാം യഥാർത്ഥ്യമാണെന്ന് ലോകം അംഗീകരിച്ചാലത്തെ അവസ്ഥയും ഞാൻ ചിന്തിച്ചു പോയി. അതെന്ന ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുകയും ഒരളവുവരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

മെത്രാന്മാരും പള്ളികളും

മാർ സാബോർ, മാർ അഫ്രോത്ത് എന്നീ മെത്രാന്മാർ കേരളത്തിൽ പലയിടത്തും

-ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം

പള്ളികൾ പണികഴിപ്പിച്ചു. കേരളീയർ ഇവരെ പരിശുദ്ധന്മാരായി ഗണിച്ചിരുന്നു. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസുവരെയും ആ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പേരുകളിലാണ് ആ പള്ളികൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. കൊല്ലം, കായംകുളം, അകപ്പറമ്പ്, ഉദയംപേരൂർ പള്ളികളാണ് അവരുടെ പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. നെസ്തോറിയൻ വേദവിപരീതികളെന്ന് ഉദയം പേരൂർ സുന്നഹദോസ് അവരെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പള്ളികളെ കാദീശ നാമത്തിൽ പുനർസമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെയും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട വസ്തുത ഇവർ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവുമായി ബന്ധമുള്ളവരായിരുന്നില്ല. എന്ന യഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഈ സമയംവരെയും അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവും മലങ്കരയുമായുള്ള എന്തെങ്കിലും ബന്ധത്തിന്റെ ഈടുറ്റ കണ്ണികൾ നമുക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഈ മെത്രാന്മാർ പോലും ഇവിടെ മരിച്ച് അടക്കം ചെയ്തതായ പാരമ്പര്യവുമില്ല.

പേർഷ്യൻ കുരിശുകൾ

ഡോ. വി. സി. സാമുവേൽ അച്ചന്റെ ഉദ്ധരണി എടുത്ത് ചേർത്തിരിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭയുടെ പേർഷ്യൻ ബന്ധത്തെക്കുറിക്കുന്ന സ്മാരക ചിഹ്നങ്ങൾ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലുണ്ട്. അതിൽ സുപ്രധാനമായ ഒന്നാണ് കല്ലിന്മേൽ കൊത്തിയെടുത്ത ചില കുരിശുകൾ. പേർഷ്യയിൽ പുരാതന കാലത്തു നിലനിന്നിരുന്ന ഇവയെ പേർഷ്യൻ കുരിശുകൾ എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈദ്യുശമായ നാല് കുരിശുകൾ മൈലാപുരിലും കോട്ടയത്തും, കടമറ്റത്തും, മുട്ടുചിറയിലുമുള്ള പുരാതന ക്രൈസ്തവ ദേവാലയങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. കുരിശിന്മേലുള്ള ലിഖിതം നെസ്തോറിയ വിശ്വാസപ്രകാരമുള്ളതാണെന്ന് ശാമുവേൽ അച്ചൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ഇവിടെയും ഏറെയും ആഴത്തിലുള്ളതുമായ ഭാവി പഠനങ്ങൾക്കുള്ള വാതായനങ്ങൾ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെയും പേർഷ്യൻ വഴിയായ അന്ത്യോഖ്യാൻ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നുള്ളത് സങ്കടകരമാണ്.

ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാർ വന്നിരുന്നവോ എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ നെസ്തോറിയ ബന്ധം ക്രമമായി പുരോഗമിക്കുന്ന മലങ്കര സഭയുടെ ചിത്രം കാണുവാൻ സാധിക്കും. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസും അതിലെ കാനോനുകളും പിന്നീടുണ്ടായ നടപടികളും ഈ സത്യത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ തുറന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ അനേകരും വിമുഖരും നിർബന്ധിതരുമാണെന്ന സത്യം കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചീരന്ദ്രൻ പോലും വ്യത്യസ്ത പാരമ്പര്യങ്ങളെ കൂട്ടുപിടിച്ച് പേർഷ്യയിലെ അന്ത്യോഖ്യാൻ സഭാ സൗഹൃദത്തെ കേരളത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നതും ഈ വിമുഖതയുടെ പരിണിതഫലമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.

വില്ലാർവട്ടം രാജവംശം

എ. ഡി. ഒമ്പതു മുതൽ പതിനാലു വരെ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ കേരളത്തിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന വില്ലാർവട്ടം രാജാക്കന്മാരെ കുറിച്ചുള്ള വിവരണവും വെളിപ്പെടുത്തലും അത്യന്തം ഹൃദ്യമാണ്.

കേരളത്തിലെ പുരാതന ക്രൈസ്തവർക്ക് ഒരു നസ്രാണി രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് കൊടുങ്ങല്ലൂരിന് തെക്ക് ചേന്ദമംഗലമായിരുന്നു ആസ്ഥാനം. പിന്നീട് തലസ്ഥാനം ഉദയംപേരൂർക്ക് മാറ്റി. ആദ്യ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന ചേന്ദമംഗലം പുഴ ചുറ്റി ഒഴുകുന്ന സ്ഥലമാണ്. ഏതാണ്ട് വില്ലിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഒഴുകുന്ന പുഴയാൽ

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും ചുറ്റപ്പെട്ട പ്രദേശം എന്നർത്ഥത്തിൽ വില്ലാർവട്ടം എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ നിന്നാകാം വില്ലാർവട്ടം ഉണ്ടായതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനി കൾക്ക് രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനം ഉണ്ടായതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. തോമ്മാ രാജാക്കന്മാർ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ സ്ഥാനപ്പേർ. ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ അവർക്ക് സ്വന്തം സൈന്യമുണ്ടായിരുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ വില്ലാർവട്ടം രാജവംശം സന്തതികളില്ലാതെ അന്യം നിന്നുപോയി ആ രാജ്യം കൊച്ചിരാജാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ലയിച്ചതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

വില്ലാർവട്ടം രാജ്യത്തിലെ അവസാനത്തെ രാജാവ് സന്യാസം വരിച്ച് വി. തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പാദസ്പർശമേറ്റ മലയാറ്റൂരിൽ തപസ്സു ചെയ്യാൻ പോയെന്നും പിൻക്കാലത്ത് വനവേടന്മാർ കാട്കെട്ടി തെളിച്ചപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയ സ്വർണ്ണകുരിശ് രാജാവ് അണിഞ്ഞിരുന്നതാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെയും ചില ചോദ്യങ്ങളും ചിഹ്നങ്ങളും ചിന്തകളും അവശേഷിക്കുന്നു. മലയാറ്റൂരിലെ സ്വർണ്ണകുരിശിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദീകരണമായി. പക്ഷേ, അവിടെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കാൽപ്പാടുകളുടെ മുദ്രകൾ ആരുടേതാണ്. തോമ്മാശ്ലീഹായുടേതാണോ? ശ്ലീഹാ ചവുട്ടിയ എല്ലാ പാറയിലും പാദം പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? പാദം പാറയിൽ മാത്രമെ പതിയൂ എന്നുണ്ടോ? ഏതായാലും മലങ്കരയിലെ നസ്രാണികളുടെ ഒരു നല്ലകാലത്തെക്കുറിച്ച് അയവിറക്കാനും തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ചെങ്കോലും കിരീടവും വിദേശീയർക്ക് ഓച്ചാണിച്ച് കാഴ്ചവെക്കുന്ന ചിത്രവും ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. ഏറെ അന്വേഷണങ്ങൾ ഈ വഴിക്കും നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രീയമായി സഭാചരിത്രം രചിക്കുകയും ഒരു പുരുഷായുസ്സ് മുഴുവനും സഭാ തചരിത്ര അധ്യാപനവുമായി വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളോട് ഇടപെടുകയും ചെയ്ത ഫാ. ഡോ. വി. സി. സാമുവേൽ അച്ചന്റെ നിരീക്ഷണത്തോടെ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ആസ്വാദനം അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. അന്ത്യോച്ചാൻ സഭയുമായി ഇന്ത്യൻ സഭയ്ക്ക് പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ യാതൊരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന്, ആദ്യകാല ബന്ധങ്ങളെല്ലാം പേർഷ്യൻ സഭയുമായിട്ടായിരുന്നവെന്നും അതിൽ തന്നെ പേർഷ്യയിലെ തെസ്തോറിയൻ വിഭാഗമായ തെസ്തോറിയൻ കാതോലിക്സായുമായിട്ടായിരുന്നു. വേഴ്ചയെന്നും ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കൊല്ലം സന്ദർശകരായ രണ്ടു മേല്പട്ടക്കാരും പേർഷ്യൻ കുരിശുകളും, 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നിവേദക സംഘവും, തൽഫലമായി കേരളത്തിലെത്തിയ നാലു മെത്രാന്മാരുമൊക്കെ തെസ്തോറിയ ബന്ധത്തിന്റെ അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകളുമാണെന്നും അദ്ദേഹം പണ്ഡിതോചിതമായി സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏതുപ്രകാരം നോക്കിയാലും സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഇരുട്ടുകളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുവാനുള്ള കഠിനമായ പരിശ്രമം ചീരനച്ചൻ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. ഭാവിയിലെ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, ചരിത്രാന്വേഷകർക്കും മുന്നിൽ അദ്ദേഹം തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്ന വാതായനങ്ങൾ അനവധിയാണ്. ഞാൻ കുറിച്ച ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെയും അവ്യക്തമോ അജ്ഞാതമോ ആയിരുന്നെന്നറിയുമ്പോൾ ഈ പുസ്തകവായനയിലൂടെ എനിക്കു ലഭിച്ച വെളിച്ചം നിസാരമല്ല. അനേക ചരിത്രകുതുകികൾക്കും അപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു. ബ. ചീരനച്ചന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിനും പ്രയത്നങ്ങൾക്കു ഭാവിതലമുറയെങ്കിലും നന്ദി പറയുമെന്ന് വിശ്വാസത്തോടെ ഈ ആസ്വാദനം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ വന്യഗുരുവായ റവ.ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ അവർകളുടെ ഷഷ്ഠബ്ദ പൂർത്തി സമ്മേളനത്തിൽ എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസ്യേഷൻ സബഹൂമാനം സമർപ്പിക്കുന്ന മംഗളോപഹാരം

ബഹുമാന്യ പിതാവേ,

അങ്ങയുടെ പ്രധാന നേതൃത്വത്തിൽ 1990 കളിൽ ആരംഭിച്ച എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസ്യേഷൻ, അതിന്റെ സ്ഥാപകാധ്യക്ഷൻ അറുപതാം ജന്മവാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ ചരിത്ര മുഹൂർത്തത്തിൽ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭക്ത്യാദരവുകൾ അക്ഷരങ്ങളിലേക്കു പകർത്തട്ടെ. ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ 1984 മുതൽ 2000വരെ മലയാളവിഭാഗത്തിൽ പ്രൊഫസർ ആയി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അവിടെ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്ന സഭാംഗങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് ഈ സംഘടനയായി രൂപം കൊണ്ടതെന്ന് ഞങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ബിരുദ ബിരുദാനന്തരബിരുദ ക്ലാസുകളിൽ കേരള ചരിത്രവും സംസ്കാരവും എന്ന സബ്സിഡിയറി പേപ്പർ മുഖ്യവിഷയമായി പഠിപ്പിച്ചുവന്ന അഞ്ച് സിലബസി ലുമേറെ പാഠ്യവിഷയങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മപഠനത്തിന്റെ അനന്തസാധ്യതകളിലേക്കു ഞങ്ങളെ നയിച്ചതിന്റെ ശാശ്വതസ്മാരകമായി ഈ അസോസ്യേഷനെ ഞങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നു. പരമ്പരാഗതമായി ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിലും ഉറച്ചു കിടന്ന ചരിത്രധാരണകളെ പൊളിച്ചെഴുതുവാനും അർത്ഥപൂർണ്ണവും യുക്തിപൂർവ്വവുമായ പുതുചിന്തകളിലൂടെ ഡെഷണികമായ തീർത്ഥാടനങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും ഞങ്ങളുടെ കലാലയ വിദ്യാഭ്യാസഘട്ടത്തിലെ “അനുഭവങ്ങൾ” തന്നെ. നിരന്തരമായി ചിന്തയെ ചിന്തേരിട്ട് ദിശാബോധം നൽകിയ ആ ക്ലാസ്സുകൾ എത്രയോ പേരെ പുതിയ ഡെഷണിക ചക്രവാളങ്ങളിലേക്കു ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു!! ആലുവാ യൂ.സിയിൽ മലയാളവിഭാഗത്തിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു ഡസനോളം പേർ വിവിധ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലായി ഡോക്ടർ ഓഫ് ഫിലോസഫി ബിരുദത്തിനായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു ഗവേഷണം നടത്തുന്നുണ്ട്. അവരെല്ലാവരും ഗവേഷണവിഷയമായി സ്വീകരിച്ച വിഷയങ്ങൾ കേരളചരിത്രവും സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ അഭിമാനപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

വന്യപിതാവേ,

അവിഭക്ത ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ പ്രാചീനചരിത്രത്തിന്റെ അനാഘാതമേഖലകളിൽ ഏകാന്തപഥികനായി തീർത്ഥാടനം നടത്തിയും പാശ്ചാത്യ-പൗരസ്ത്യ-കർസോനി-സുറിയാനി ഭാഷകളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സഭാചരിത്ര കാലഘട്ടങ്ങളിലെ അജ്ഞാത അധ്യായങ്ങളെ ജാഗ്രതയോടെ തൊട്ടുണർത്തി അവയോട് പ്രേമപൂർവ്വം സല്ലാപം നടത്തിയും അനന്യചുംബിതങ്ങളായ അനേകം കണ്ടെത്തലുകൾ കൊണ്ട് സഭാചരിത്രശാഖയ്ക്കു പുതിയൊരു മാനം തന്നെ നൽകിയ അങ്ങ

യുടെ ഗവേഷണങ്ങൾ അത് വായിക്കുന്നവർക്ക് നൽകുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നിരവധിയാണെന്ന് ഇതിനോടകം ഉപദർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിവരം ഞങ്ങൾ സ്മരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയ ഗവേഷണ ഫലങ്ങൾ നാളിതുവരെ യാതൊരു സഭാചരിത്രഗവേഷകരും പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വളക്കൂറുള്ള മണ്ണിൽ അങ്ങ് വിളയിച്ചെടുത്ത അപൂർവ്വനിയമശേഖരം തന്നെ!!

പ്രതിദിനം മച്ചാട്ട് മലമ്പ്രദേശത്തു നിന്ന് കോളേജിൽ ഓടിയെത്തുകയും കോളേജ് വിട്ടാൽ വിവിധവാഹനങ്ങളിൽ മാറിമാറിക്കയറി ഇരുട്ട് വ്യാപിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രം വീട്ടിലെത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അങ്ങ് ഈ സാധനവും തപസ്സും എങ്ങനെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചിട്ടുണ്ട്. തീവണ്ടി സ്റ്റേഷനുകളിലെ ഹ്രസ്വമല്ലാത്ത കാത്തിരിപ്പുവേളയും യാത്രാ വേളകളുമാണ് ഈ ഗവേഷണനിർവ്വഹണത്തിന്റെ മുഹൂർത്തങ്ങൾ എന്ന അറിവ് അങ്ങയിലെ അവിശ്വമചരിത്രമശാലിയായ അന്വേഷിയെ വിസ്മയം വിടർന്ന മിഴികളോടെ വീക്ഷിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തിരക്കിട്ട ജീവിതകാലത്താണ് കവിതയെയും ബൈബിളിനെയും ബന്ധപ്പെടുത്തിയ അങ്ങയുടെ ഗവേഷണപ്രബന്ധവും പ്രധാന സഭാചരിത്ര-ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടത് എന്ന സത്യം കർമ്മയോഗിയായ അങ്ങയുടെ “ക്ഷീണിക്കാത്ത മനീഷ്”യെയും “മഷിയുണങ്ങിപ്പോയ പേന”യെയും അനാവരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ അറുപതാം വയസ്സിലും ഗവേഷണവും ഗ്രന്ഥരചനയും നിർവ്വഹിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ചിന്തകൾക്കും കൈകൾക്കും ദൈവം തുടർന്നും കരുത്ത് പകരും എന്ന് ആശംസിക്കട്ടെ. വൈദികൻ ഭരണകർത്താവും പുരോഹിതനും പ്രവാചകനും ആണെന്ന് പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന അങ്ങയിൽ പ്രബലമായി ഞങ്ങളെ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രവാചകന്റെ മുഖമാണെന്ന് പറയുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷം ഉണ്ട്. ഒരു പൂർണ്ണതാവാദിയിൽ മാത്രം കാണുന്ന അസംതൃപ്തി, സഭയുടെ പല സ്ഥാനങ്ങളിലും പത്തിവിടർത്തിയാടുന്ന അജാഗ്രതകളോടും നിഷ്ക്രിയതയോടും ഫ്യൂഡൽ താല്പര്യങ്ങളോടും ഉള്ള പരുഷമായ എതിർപ്പിന്റെ വിമർശഭാവം എന്നിവ ചിതറുന്ന ആ മുഖം പ്രസംഗങ്ങളിലും ലേഖനങ്ങളിലും പ്രതിഫലിച്ച് കാണുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചിട്ടുണ്ട്. പള്ളികളിലെ സാധാരണ പ്രസംഗങ്ങളിലും ഇടവകപത്രിക, സീയോൻ സന്ദേശം, ചർച്ച് വീക്കിലി എന്നീ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും മറ്റും മറ നീക്കി പുറത്തുവരുന്ന ഗർജ്ജനസ്വഭാവമുള്ള പ്രവാചകശബ്ദത്തിന്റെ ശക്തി സ്രോതസ്സ് കറ തീണ്ടാത്ത സഭാസന്ദേഹം മാത്രമായിരുന്നു എന്ന് വരും തലമുറകളിലെങ്കിലും തിരിച്ചറിയപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. കനത്ത വില നൽകിയാണ് അങ്ങ് ഈ മുഖം നിലനിറുത്തുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. നിർഭയമായ ഈ ദൃശ്യ നിലപാടുകൾക്ക് ദൈവം നൽകിയ പ്രതിഫലമാണ് അങ്ങയുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾക്ക് ആധാരം എന്ന് സ്വകാര്യസംഭാഷണങ്ങളിൽ അങ്ങു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ഞങ്ങൾ സ്മരിക്കുന്നു.

സഭാ ചരിത്രത്തിലെമ്പോലെയും ആരാധനാശാസ്ത്രത്തിലും അനുഷ്ഠാനപാരമ്പര്യങ്ങളിലും അങ്ങ് പുലർത്തുന്ന മികവ് ഞങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുകയും അങ്ങയുടെ ഗുരുവും പിതാവുംമായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് പിതാവിന് അങ്ങയിലുള്ള സ്വാധീനത്തെ ഞങ്ങൾ തൊട്ടറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അനന്യലഭ്യമായ

ഗുരുകടാക്ഷം ആചരണം ചെയ്തും സാധന ചെയ്തും ഗുരുവിനെ സ്വജീവിതത്തിൽ ശബ്ദം കൊണ്ടും അക്ഷരം കൊണ്ടും നിലപാടു കൊണ്ടും അപഗ്രഥനപാടവം കൊണ്ടും പ്രസിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള ശിഷ്യന്റെ മികവിനെയും തികവിനെയും ഞങ്ങൾ ഓർക്കുകയും പ്രണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ ഗുരുവിന്റെ ജീവചരിത്രം രചിച്ചതും ഗുരുവിന്റെ സ്മരണയെ ശാശ്വതീകരിക്കുവാൻ തൃശൂർ കേന്ദ്രമാക്കി യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ എന്ന സാംസ്കാരിക സംഘടന സ്ഥാപിച്ചതും ആർക്കും വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. ഗുരുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഏതാനും വൈദികർക്കും രണ്ടു പിതാക്കന്മാർക്കും അങ്ങ് നൽകിയ സഭാപരിശീലനം ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ അങ്ങു പ്രദർശിപ്പിച്ച ജാഗ്രതയ്ക്കും മികവിനും ലഭിച്ച അംഗീകാരമായി ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നു.

ചരിത്രത്തിന്റെ അവഗണനയ്ക്കും തമസ്ക്കരണത്തിനും വിധേയരായ രണ്ട് പിതാക്കന്മാരെ - പ.പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമനെയും (കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ, സഭാജ്യോതിസ്സ്) പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയനെയും (പരുമല, കോട്ടയം എം.ഡി. സിമ്മനാരികളുടെ സ്ഥാപകൻ, പ.പരുമല പിതാവിന്റെയും പ.വട്ടശ്ശേരിയിൽ പിതാവിന്റെയും സന്യാസഗുരു) - പുകമറ നീക്കി അവർ അർഹിക്കുന്ന സൂര്യതേജസ്സുമായി ചരിത്രത്തിലവതരിപ്പിക്കുവാനായി അവരുടെ ജീവചരിത്ര രചനകളിലൂടെയും മറ്റും ശ്രമിച്ചതും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പഠന കേന്ദ്രം സ്ഥാപിച്ചതും ഒരു കാലത്തും വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയില്ല.

ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ,

പുരോഹിത്യ പൈതൃകമുള്ള അങ്ങയുടെ കുടുംബം അങ്ങു മൂലം മലങ്കര സഭയിലെങ്ങും അറിയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ സുഗന്ധം അനേക തലമുറകൾക്കു ശേഷവും പ്രസരിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും. അങ്ങയുടെ അനശ്വരമായ അക്ഷരോപാസനയും നാദോപാസനയും തലമുറകളെ ആത്മപരിശോധനയ്ക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് ചരിത്രത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും ഉള്ള അങ്ങയുടെ സംഭാവനയെന്ന് ഞങ്ങൾ വിനയപൂർവ്വം സാക്ഷിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ഉയർന്ന പദവികൾ ദൈവം അങ്ങയ്ക്കു നൽകട്ടെ. ആരോഗ്യപൂർണ്ണവും അർത്ഥപൂർണ്ണവുമായ ദീർഘായുസ്സ് ദൈവം അങ്ങയ്ക്കു നൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച് ഈ മംഗളോപഹാരം ഞങ്ങളുടെ വന്ദ്യഗുരുനാഥന്റെ പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ച് പ്രണമിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ.

ഡീക്കൻ സ്റ്റീബാ ജോർജ്ജ് (സിക്രട്ടറി)
(എറണാകുളം സഭാചരിത്ര സമിതിയ്ക്കു വേണ്ടി)

എറണാകുളം
മെയ് 15, 2005.

ഷഷ്ഠിപൂർത്തി - ഒരു അവലോകനം

പ്രൊഫ. സി. സി. ഇട്ടുപ്പ്

(സുൽത്താൻ ബത്തേരി സെന്റ് മേരീസ് കോളേജിലെ പ്രൊഫസർ. മലങ്കര സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇടവക പത്രികയുടെ പത്രാധിപ സമിതി അംഗം. ഷഷ്ഠിപൂർത്തി സംഘാടന സമിതിയുടെ കൺവീനർ-പത്രാധിപർ)

കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡിയൻസ്, അതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗമായ ആത്മപോഷിണി പബ്ലിഷേഴ്സ്, ബുക്കുക്ലബ്ബ്, ഇടവക പത്രിക എന്നിവയുടെ രണ്ടാം വാർഷികവും മൂന്നാം പിറന്നാളും ആഘോഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം മേല്പറഞ്ഞ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്ഥാപകനും സ്ഥാപക പ്രസിഡണ്ടും ചീഫ് എഡിറ്ററുമായ ബഹു. ചീരന്ദ്രന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി ആഘോഷവും നടത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അച്ചനെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുവാനും തമസ്കരിക്കുവാനും ബോധപൂർവ്വം ചില ഔദ്യോഗിക കേന്ദ്രങ്ങൾ സംഘടിതമായി ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകളെ സമൂഹമദ്ധ്യത്തിൽ വിലയിരുത്തേണ്ടത് കർത്തവ്യമാണെന്ന ഉറച്ച ബോധ്യമാണ് ഈ ആഘോഷം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഇടവക പത്രികയിലെ മുഖപ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ അച്ചൻ നടത്തുന്ന വിമർശനങ്ങളെ ധീരമായി നേരിടാനാവാതെ മാളങ്ങളിൽ കയറി ഒളിച്ച് തങ്ങളുടെ അധികാര സ്ഥാനങ്ങളെ മറയാക്കി ഒളിയമ്പുകയെന്ന് അച്ചനെയും അച്ചൻ നയിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും തകർക്കുവാനായി തിരനില വാരത്തിലുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പോലും നടന്നു.

മാസികയുടെ ശബ്ദം സഭാതലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുവാൻ ഏറെക്കാലം വേണ്ടിവന്നില്ല. ഇടവകപത്രികയുടെ നിലപാട് സഭാതലത്തിൽ പിന്തുണയേറി. മറ്റു സഭാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പത്രികയുടെ നിലപാടുകളെ അനുകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇടവക പത്രികയുടെ വരികൾ വരുത്തൽ, ഏജൻസികൾ വരുത്തൽ തുടങ്ങിയ ആഹ്വാനങ്ങൾ വ്യക്തി സംഭാഷണങ്ങളിലും ഇടവക സന്ദർശന വേളകളിലും ആത്മീയ സംഘടനകളുടെ മെത്രാസന തല സമ്മേളനങ്ങളിലും ഔപചാരികമായി പുറപ്പെടുവിക്കുക പതിവാക്കിയ ചില ഇടയ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ മാസികക്കെതിരെ പരസ്യപ്രചാരങ്ങൾ നിർത്തുവാൻ ഈ അനുകൂലമായ അഭിപ്രായരൂപീകരണം സഹായകമായി. എങ്കിലും വെളിച്ചം കാണുമ്പോൾ പരക്കം പായുന്ന ക്ഷുഭ്രജീവികളുടെ പരക്കംപാച്ചിൽ തുടരുകതന്നെ ചെയ്തു. ഈ തമസ്കരണ പരിപാടികൾ മാസികയുടെ വളർച്ചയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചു എങ്കിലും നിലനിൽപ്പിന് കാര്യമായി തടസ്സപ്പെടുത്തിയില്ല. പേർ വെളിപ്പെടുത്താനാവാത്ത ചില സുഹൃത്തുക്കൾ മാസികയെ സഹായിക്കുവാൻ അവസരത്തിനൊത്തു ഉയർന്ന് തയ്യാറായി. അവരോടുള്ള നന്ദി മറച്ചുവെയ്ക്കാനാവില്ല.

ഷഷ്ഠിപൂർത്തി ആഘോഷങ്ങൾക്ക് വിവിധ തലങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചു. ഷഷ്ഠിപൂർത്തി സമ്മേളനം ഒരുതലം, ഷഷ്ഠിപൂർത്തിയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ചരിത്രസെമിനാർ രണ്ടാമത്തെ തലം, പുസ്തകപ്രകാശനം മറ്റൊരുതലം. അച്ചൻ ശബ്ദം നൽകിയ സുറിയാനി രാഗമാലയുടെ (എക്കാറ) സി.ഡി. കാസറ്റ് പ്രകാശനം മറ്റൊരു തലം. ഷഷ്ഠിപൂർത്തി സ്മാരകഗ്രന്ഥം അഞ്ചാമത്തെ തലം. ആറാമത്തെ തലം കലോത്സവം.

2004 മെയ് 14 കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയുടെ ചരിത്രം ഉറങ്ങുന്ന അങ്കണം പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് നഗറെന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും അക്കാത്യവും പരിപാടികളും രേഖപ്പെടുത്തിയ ബാനർ കവാടത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പുരാതമകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന എക്സിബിഷന്റെയും ഉദ്ഘാടനം എം. ജെ. ഡി. സ്കൂളിലെ ഹാളിൽ അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ നിർവ്വഹിച്ചു. (രണ്ടു ദിവസങ്ങളിലായി ക്രമീകരിച്ച എക്സിബിഷൻ 1806 ലെ ആർത്താറ്റ് പടിയോല (അസ്സൽ), 1865 ലെ അബ്ദുൽ ജലീലിന്റെയും, 1885ലെ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെയും, സുസ്താത്താക്കോനുകൾ, മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമൻ 1653 ൽ

-പ്രൊഫ. സി. സി. ഇട്ടുപ്പ്

റോമിലേക്ക് അയച്ച കത്ത്, 1665 ൽ പകർത്തിയെഴുതിയ പ. യൽദോ ബസ്സേലിയോസ് ബാവായുടെ പള്ളികളങ്ങൾ, 1811 ലെ റമ്പാൻ ബൈബിളെന് പ്രസിദ്ധമായ ആദ്യത്തെ ബൈബിൾ വിവർത്തനം. പഴഞ്ഞി ബൈബിൾ(കൈയെഴുത്തു പ്രതി) പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമന്റെ കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന കുർബാനാക്രമം, പ. പരമല പിതാവിന്റെ സുറിയാനി കൈയെഴുത്തും തുടങ്ങിയ അമൂല്യ രേഖകളും മലങ്കര സഭകളിലെ സ്ഥാപനങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അസംഖ്യം സുവന്നീകളും എക്സിബിഷനിൽ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. പുരാതമകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ നൽകിയ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, പ്രൊഫ. വി. എം. ജോസഫ്, അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ എന്നിവരോടുള്ള നന്ദി അറിയിക്കട്ടെ.) ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം ശ്രീ. സന്തോഷ് ചെറിയാൻ ആശംസകൾ നേർന്നു. കെ. സി. ലോഫ്സൺ(എഡിറ്റർ ഇൻ ചാർജ്ജ്) സ്വാഗതവും സെക്രട്ടറി എ. എസ്. ജോയ് നന്ദിയും പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി കലാമത്സരങ്ങൾ നടന്നു.

15-ാം തിയ്യതി കാക്കിനിക്കാട് സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് കാതോലിക്കേറ്റ് സെന്ററിൽ ബഹു. ചീരന്ദ്രൻ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. അച്ചൻ 7 വർഷം മുമ്പ് തൃശ്ശൂർ കേന്ദ്രമായി ആരംഭിച്ച മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷന്റെയും കൂടെ സഹകരണത്തോടെ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ഇരുന്നൂറാം വാർഷികവും ചരിത്ര സെമിനാറും നടന്നു. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ അസ്സൽ ചെപ്പേട് ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ സദസ്സിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പടിയോലയുടെ പാശ്ചാത്തലം, പടിയോലയുടെ പ്രസക്തി, പടിയോലയുടെ സ്വാധീനം എന്നീ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി യഥാക്രമം ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു., ഫാ. ഗീവർഗ്ഗീസ് കൊള്ളനൂർ എന്നിവർ പ്രബന്ധങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു.

സംയുക്ത സമ്മേളനം ടി. വി. ചന്ദ്രമോഹനൻ എം. എൽ. എ. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഓർത്തഡോക്സ് തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനാധിപൻ ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഡോ. എ. വി. തമ്പി, ഡോ. സി. സി. എബ്രഹാം എന്നിവർ ആശംസാ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനെ അദ്ധ്യക്ഷൻ പൊന്നാടയണിയിക്കുകയും എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസ്യേഷനു വേണ്ടി ആലുവാ യു. സി. കോളേജ് അധ്യാപിക ദീപാ ചിന്നൻ വായിച്ച മംഗള പത്രവും, വടക്കാഞ്ചേരി മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പഠനകേന്ദ്രത്തിന്റെയും, ആലയ്ക്കൽകുളമ്പ് സെന്റ് മേരീസ് ഇടവകയുടെയും മെമെന്റോകൾ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മാവാക കർമ്മയോഗി മലങ്കര സഭയും പടിയോലകളും, അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ എന്നിങ്ങനെ അച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും, അദ്ദേഹം ആലപിച്ച സുറിയാനി രാഗമാലയുടെ (എക്കാറ) സി. ഡി. കാസറ്റും (ഒന്നാം ഭാഗം) തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ അഭി. സിറിൻ മാർ ബസേലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത പ്രകാശനം ചെയ്തു. യുഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ ചെയർമാൻ ഫാ. ജോൺ പുലിക്കോട്ടിൽ സ്വാഗതവും കെ. സി. ലോഫ്സൺ നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തി.

ഫാ. ഗീവർഗ്ഗീസ് കൊള്ളനൂരിന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തിയും, അമേരിക്കയിലെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അവാർഡ് നേടിയ അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിലിനെ അനുമോദിക്കുന്നതും സമ്മേളനത്തിന്റെ പരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഫാ. ചീരൻ, ഫാ. ഗീവർഗ്ഗീസ് കൊള്ളനൂർ, അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ എന്നിവർ സമുചിതമായി മറുപടി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി.

സമൃദ്ധമായ തേയില സൽക്കാരത്തോടെയാണ് സമ്മേളനം അവസാനിച്ചത്. പരിപാടികൾ വിജയിപ്പിക്കുന്നതിന് സെക്രട്ടറി എ. എസ്. ജോയ്, കൺവീനർമാരായ കെ. സി. ലോഫ്സനും, ഞാനും, അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ, ജോർജ്ജ് സി. ചുങ്കത്ത്, കുഞ്ഞിമോൻ എന്നിവരും നേതൃത്വം നൽകി.

അഭി. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേരിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ
നിന്ന് വി. പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്നു... (പഴഞ്ഞി 1972)

നവ വൈദികനെ
ആഘോഷമായി
വേനത്തിലേക്ക് എത്തിരേൽക്കുന്നു

Front Cover Inner

റവ. ഫാ. ഗീവർഗ്ഗീസ് ചീരൻ (പിതാമഹൻ)
പഴഞ്ഞി പള്ളി (1886-1934)
ഓർമ്മ കർക്കിടകം 15

ശ്രീ. സി. വി. മാത്തപ്പൻ (പിതാവ്)
മരണം : 21-5-1962

അഞ്ചു
തലമുറകൾ

കെ. വി. ഏല്യാമ്മ (ഭാര്യ), ഹിമ ജോർജ്ജ് (പൗത്രി), ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, മാസ്റ്റർ റാണാ ജോർജ്ജ് (പൗത്രൻ)
(പ്രസാദ് (മകൻ), ദീപ (പ്രസാദ് (സ്നേഹ), മേഴ്സി ജോർജ്ജ് (മകൾ), ഡോ. ജോർജ്ജ് (മരുമകൻ)

Back Cover Inner